

راهنمای مطالعه کلام خداوند

سه ماهه اول ۲۰۱۹ ژانویه، فوریه، مارس

کتاب مکافه

جمع ایمانداران اهل کتاب

زادروز عیسی مسیح و سال نو میلادی را به تمامی فارسی زبانان دنیا تبریک می گوئیم

فهرست دروس

درس اول. صفحه ۵. انجیل از جزیره پاتموس – ۲۹ دسامبر تا ۴ ژانویه

درس دوم. صفحه ۱۵. در میان چراغدانها – ۵ تا ۱۱ ژانویه

درس سوم. صفحه ۲۶. پیام های عیسی به هفت کلیسا – ۱۲ تا ۱۸ ژانویه

درس چهارم. صفحه ۳۷. بره سزاوار – ۱۹ تا ۲۵ ژانویه

درس پنجم. صفحه ۴۷. هفت مهر – ۲۶ ژانویه تا ۱ فوریه

درس ششم. صفحه ۵۷. قوم مهر خورده خدا – ۲ تا ۸ فوریه

درس هفتم. صفحه ۶۸. هفت شیپور – ۹ تا ۱۵ فوریه

درس هشتم. صفحه ۷۹. شیطان، دشمن شکست خورده – ۱۶ تا ۲۲ فوریه

درس نهم. صفحه ۹۰. شیطان و دو متحد او – ۲۳ فوریه تا ۱ مارس

درس دهم. صفحه ۱۰۱. انجیل جاودانی خدا – ۲ تا ۸ مارس

درس یازدهم. صفحه ۱۱۲. هفت بلایای پایانی – ۹ تا ۱۵ مارس

درسدوازدهم. صفحه ۱۲۳. داوری بر بابل – ۱۶ تا ۲۲ مارس

درس سیزدهم. صفحه ۱۳۳. «اکنون همه چیز را از نو می سازم» – ۲۳ تا ۲۹ مارس

مقدمه

خبر خوش از پاتموس

تقریباً دو هزار سال پیش، یوحنای رسول بدليل اینکه وفادارانه انجیل را بشارت می داد، به جزیره صخرهای کوچکی در دریای اژه تبعید شد. این رسول سالخورده تمام سختی‌های زندان را در روم تحمل کرده بود. یک روز سبت خاص دیدار ویژه ای با عیسی مسیح داشت که برای دلگرم نمودن خادم خود بخاطر آلام و دردهاش آمده بود. عیسی در مجموعه‌ای از رؤیاها، چشم اندازی از تاریخ کلیسا و آنچه که قوم در انتظار خدا برای بازگشت خداوندان تجربه خواهند کرد را به او نشان داد.

آنچه یوحنای رؤیا دیده بود، با خلوص نیت و وفادارانه در طوماری که آن را مکافتفه عیسی مسیح (مکافتفه یوحنای باب ۱ آیه ۱) نامید، ثبت نمود. کتاب او به معراج عیسی و بازگشت او و کارها و اموری می‌پردازد که در خلال این دوران انجام رخ می‌دهد. هدف این بود که به مسیحیان تمام اعصار اطمینان دهد که مسیح حی و حاضر است و آن‌ها را در حین تجربه سختی‌های زندگی روزمره، در میان جهانی سقوط کرده، که در کارزارِ جدال عظیم گرفتار است تقویت کند.

در این سه ماهه، به کنکاش این کتاب خواهیم پرداخت. در این طیف گسترده نقش قلم، بر روی بخش‌ها و موضوعات اصلی کتاب تمرکز خواهیم نمود. هدف این است که با موضوعات کلیدی کتاب آشنا شویم و ببینیم که در واقع، عیسی مسیح، زندگی، مرگ، قیام و رسالتِ کهانتِ اعظمی او برای شفاعت قوم وی می‌باشد.

همچنانکه به مطالعه ادامه می‌دهیم، در مسیر های زیر به پیش خواهیم رفت:

۱- مطالعه ما از مکافتفه یوحنای پایه مفاهیم کتاب مقدسی الهام شده از کتاب مقدس می‌باشد. در حالی که پیام‌های کتاب از جانب خدا آمده است، زبان ارتباطانی آنها بشری است. با توجه با اینکه زبان و تصاویر برگرفته شده از تاریخ قوم خدا در عهد قدیم است، پی خواهیم برد که چگونه یوحنای این پیام‌ها را منتقل نموده است.

۲- مطالعه و بررسی دقیق نبوت های مکاشفه (همچون نبوت های دانیال) نشان می دهد که در ترتیب زمانی تاریخی تفسیر نبوتی، روشنی درست برای درک نبوت هایی است که محقق شده اند یا در شُرُف به حقیقت پیوستن می باشند بخارط اینکه جریان تاریخ را از زمان نبی تا خاتمه جهان دنبال می کنند. این روش نشان می دهد که چگونه باید کوشش کنیم تا معنی را از متن استنتاج کنیم تا اینکه تفسیری از پیش تعیین شده را بر آن تلقین و اعمال کنیم.

۳- ساختار شکل دهنده مکاشفه یوحننا از بسیاری جهات برای کاربرد معتبر پیشگویی های کتاب مهم می باشد. تحلیل ما از کتاب بر اساس ساختار چهارگانه کتاب به ترتیب ذیل خواهد بود:

الف) مکاشفه یوحننا از باب ۱ آیه ۱ تا باب ۳ آیه ۲۲ بطور نبوتی به وضعیت کلیساها از زمان یوحننا تا دوره های مختلف در طول تاریخ پرداخته است.

ب) مکاشفه یوحننا باب ۴ آیه ۱ تا باب ۱۱ آیه ۱۸ تکرار می کند (یا نکته های اصلی را دوباره خلاصه و جمع بندی می کند) و بر روی آن تاریخ کلیسا را بنا کرده، از نمادهای آخرالزمانی استفاده می کند که به تدریج جزئیات بیشتری به آن اضافه می کند.

پ) مکاشفه یوحننا باب ۱۴-۱۲: ۲۰ موضوع های محوری کتاب هستند و در برگیرنده تاریخ جدال عظیم از زمان پیش از عیسی تا ظهور ثانی می باشند.

ج) مکاشفه یوحننا باب ۱۵ آیه ۱ تا باب ۲۲ آیه ۲۱ منحصرآ بر آخر زمان تمرکز دارد.

۴- تفسیر معنادار از پیشگویی های مکاشفه یوحننا باید مسیح محور باشند. کل کتاب از دیدگاه مسیح نوشته شده است. تنها از طریق مسیح است که نمادها و تصاویر کتاب مکاشفه یوحننا معنای نهایی و برجستگی خود را بدست خواهند آورد.

مکاشفه یوحننا به آنانی که کلام آن را می خوانند یا می شنوند و به کسانی که به تذکرات آن اعتنا نموده و آن را رعایت می کنند، وعده برکت می دهد. « کتاب مکاشفه با تذکره ای به روی ما گشوده می شود تا بتوانیم رهنماوهایی را که در بر دارد درک نمائیم. » و خوشابه حال کسی که این را می خواند و کسانی که به کلمات این نبوت گوش دهند و طبق آنچه در آن نوشته شده است عمل کنند، زیرا بزودی همه این چیزها به وقوع خواهد

پیوست) (مکاشه یو حنا باب ۱ آیه ۳). وقتی که می فهمیم که این کتاب چه معنی و مفهومی برای ما دارد، آنگاه در میان ما احیای عظیمی دیده خواهد شد. ما بطور کامل درسهایی را که به ما تعلیم می دهد را نمی فهمیم، علیرغم حکمی که به ما داده شده تا آنرا پژوهش و مطالعه کنیم « - الن جی وایت، شهادتهايی برای مبشران انجليل، صفحه .۱۱۳

همچنان که این کتاب را تحلیل می کنیم، از شما دعوت می کنیم تا چیزهایی را که نیاز دارید تا بشنوید؛ و مورد توجه قرار دهید را برای خودتان کشف کنید، در حینی که منظر آمدن سرورمان عیسی مسیح هستیم. مولف: دکتر رانکو استیفانو ویچ، استاد عهد جدید در دانشکده الهیات دانشگاه اندرورز وابسته به کلیسای ادونتیستهای روز هفتم می باشد. تخصص او کتاب مکاشفه یو حنا می باشد.

درس اول

۲۹ دسامبر تا ۴ ژانویه

انجیل از جزیره پاتموس

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکافعه یوحنا باب ۱ آیات ۱ تا ۸؛ یوحنا باب ۱۴ آیات ۱ تا ۳؛ تثنیه باب ۲۹ آیه ۲۹؛ یوحنا باب ۱۴ آیه ۲۹؛ رومیان باب ۱ آیه ۷؛ فیلیپیان باب ۳ آیه ۲۰؛ دaniel باب ۷ آیات ۱۳ و ۱۴.

آیه حفظی: « و خوشابه حال کسی که این را می‌خواند و کسانی که به کلمات این نبوت گوش دهند و طبق آنچه در آن نوشته شده است عمل کنند، زیرا بزودی همه این چیزها به وقوع خواهد پیوست » (مکافعه یوحنا باب ۱ آیه ۳).

پیشگویی‌های مکافعه بصورت رؤیا برای یوحنا رسول، بیش از نوزده قرن پیش در طی دوران تبعیدش در جزیره صخره‌ای کوچکی بنام پاتموس در دریای اژه الهام گردید (مکافعه یوحنا باب ۱ آیه ۹). مکافعه یوحنا باب ۱ آیه ۳ اعلام می‌دارد که کسانی که کتاب مقدس را می‌خوانند و از آموزه‌های آن پیروی می‌کنند، برکت خواهند یافت (مقایسه شود با لوقا باب ۶ آیات ۴۷ و ۴۸). این آیات به جماعتی اشاره می‌کند که در کلیسا برای شنیدن پیام‌ها جمع شده بودند. با این وجود، آن‌ها به این دلیل که تنها آن را می‌خوانند یا می‌شنوند، برکت داده نمی‌شوند، بلکه به این دلیل نیز که از کلام کتاب تبعیت می‌کنند (مکافعه یوحنا باب ۲۲ آیه ۷ را ببینید).

پیشگویی‌های مکافعه یوحنا بیانی از توجه و دلواپسی خدا برای قومش می‌باشند. مکافعه توجه ما را به کوتاهی و شکننده بودن این زندگی جلب می‌کند؛ گوشزد می‌کند که نجات و رستگاری از طریق عیسی و کار او بعنوان کاهن اعظم آسمانی و پادشاه ماست و اینکه فراخوانده شده ایم تا انجیل به جهانیان اعلام کنیم.

پیشگویی های کتاب مقدسی مانند چراغی درخشان است که در مکانی تاریک می درخشد (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۹). مقصود از فراهم ساختن راهنمایی نبوی برای زندگی امروزه و امیدی برای آینده ماست. ما تا زمان آمدن مسیح و برپایی ملکوت ابدی خدا، به این هدایت نبوی نیاز خواهیم داشت.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۵ ژانویه آماده شوید.

۳۰ دسامبر

یکشنبه

عنوان کتاب

مکافه یوحنای باب ۱ آیات ۱ و ۲ را بخوانید. عنوان کامل کتاب چه اهمیتی دارد؟ عنوان به لحاظ اینکه کتاب واقعاً در باره چه کسی می باشد چه چیزی می آموزد؟

مکافه یوحنای باب ۱ آیه ۱، عنوان کتاب را به «مکافه عیسی مسیح» منتسب می نماید. واژه مکافه از واژه یونانی *apokalupsis* (مکافه) می آید که به معنی «عیان ساختن» یا «پرده برداری» می باشد. مکافه، از عیسی مسیح پرده بر می دارد؛ این هویدا ساختن از سوی عیسی و هم درباره وی می باشد. این کتاب در حالی که از طریق عیسی مسیح و از طرف خدا آمد (مکافه یوحنای باب ۲۲ آیه ۱۶ را ببینید)، شهادت می دهد که عیسی همچنین در کانون مطالب آن قرار دارد. کتاب مکافه یوحنای آشکار شدن خداوند بر قومش و تجلی نگرانی و دلسوزی او نسبت به آنها است.

عیسی شخصیت اصلی کتاب مکافه یوحنای می باشد. کتاب با او آغاز می شود (مکافه یوحنای باب ۱ آیات ۵ تا ۸) و با او به پایان می رسد (مکافه یوحنای باب ۲۲ آیات ۱۲ تا ۱۶). «بگذارید تا دانیال سخن بگوید، بگذارید تا مکافه یوحنای سخن بگوید و حقیقت را بیان کنند. اما هر مرحله از موضوع که ارائه شده است، عیسی را به عنوان کانون تمام امیدها، ریشه و ذریت داود و ستاره درخشان صبحگاهان است» – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 118

همچنین، عیسای مکاشفات، عیسای چهار انجیل نیز می باشد. مکاشفه یوحنای به توصیف عیسی پرداخته و کار نجات و رستگاری را برای قومش انجام می دهد، آنگونه که ابتدا در انجیل به تصویر کشیده شده است. کتاب مکاشفه یوحنای بر جنبه های مختلف وجود و کهانت عیسی تمرکز می کند. اساساً، در جائی شروع می شود که انجیل ها با قیام و معراج عیسی به آسمان خاتمه می یابند.

کتاب مکاشفه یوحنای همراه با رساله به عبرانیان، بر کهانت آسمانی عیسی تأکید دارد. نشان می دهد که عیسی پس از صعود، خدمت کهانتی و همایونی خود را در قدس آسمانی شروع کرد. بدون کتاب مکاشفه یوحنای (یا عبرانیان)، دانش ما از کهانت اعظمی مسیح در آسمان برای قومش، بسیار محدود و پوشیده در رمز و راز خواهد بود. و با این حال، حتی در کنار عبرانیان، کتاب مکاشفه یوحنای نگاهی منحصر به فرد به مأموریت عیسی مسیح بخاطر ما را فراهم می سازد.

یوحنای باب ۱۴ آیات ۱ تا ۳ را بخوانید. وعده بسیار بزرگ در اینجا، چگونه به ما کمک می کند تا بفهمیم که عیسی همین الان در آسمان برای ما چه می کند؟ از این وعده شگفت انگیز چه امیدی می توانیم بدست آوریم؟

۳۱ دسامبر

دوشنبه

هدف کتاب

مکاشفه یوحنای باب ۱ آیه ۱ همچنین به ما می گوید که هدف این کتاب نشان دادن وقایع آینده از زمانی شروع شد که کتاب نوشته شد. هر کس که با کتاب مکاشفه یوحنای آشنا باشد، متوجه خواهد شد که پیش بینی وقایع - چه آنها که تا کنون تحقیقت نداشتند (دست کم از دیدگاه امروزی ما) یا وقایع آینده (دوباره، از دیدگاه امروزی ما) - بیشتر مطالب کتاب را به خود اختصاص داده اند.

هدف ابتدائی پیشگویی های کتاب مقدسی این است که به ما اطمینان دهنده که علیرغم حوادثی که در آینده رخ می دهد، خدا اداره امور را در دست دارد. مکافته یوحنا دقیقاً این کار را انجام می دهد: به ما اطمینان می دهد که عیسی مسیح در طول تاریخ این جهان و واقعی نگران کننده پایانی، با قوم خود خواهد بود.

در نتیجه، پیشگویی های مکافته دو هدف عملی در بر دارند: آموزش دادن نحوه زندگی امروزه به ما و آماده سازی ما برای آینده.

تشنیه باب ۲۹ آیه ۲۹ را بخوانید. این آیه چگونه به ما در درک دلیل آشکار نشدن برخی از چیزها برای خود کمک می کند؟ با توجه به این آیه، هدف آنچه که برای ما آشکار شده است، چیست؟ یعنی، چرا ما آنها را بیان کردیم؟ مکافته یوحنا باب ۲۲ آیه ۷ را نیز ببینید.

پیشگویی های آخر زمان مکافته به منظور اراضی حس شدید کنگاری ما درباره آینده آشکار نشده اند. کتاب تنها آن جنبه هایی از آینده که آگاهی از آنها برای ما اهمیت دارد را آشکار می کند. آنها برای نشان دادن جدیت آنچه اتفاق خواهد افتاد، آشکار شده اند تا ما وابستگی خود به خدا و در نتیجه اطاعت از او را درک نماییم.

برای قرن ها، حدس و گمانهزنی ها و حتی بیشتر، هیجان انگیزی و احساس افروزی – به مقدار زیادی با تعالیم در خصوص وقایع آخر زمان در هم آمیخته است. مبالغه هنگفتی توسط کسانی که پیشینی آنها درست در آمده، استحصلال شده است و مردم را ترسانده که برای کار بشارت پول بدنهند، بخاطر اینکه، خوب، پایان نزدیک است. هر بار، گرچه آخرالزمان نشد، و مردم دلسرب و نومید شدند. درست مانند تمام چیزهای خوبی که خدا به ما داده است، نبوت نیز می تواند مورد سواستفاده و سوء تعییر قرار گیرد.

یوحنا باب ۱۴ آیه ۲۹ را بخوانید. در اینجا چه اصل بسیار مهمی می توانیم برای مقصود نبوت و پیشگویی بباییم؟

۱ ژانویه

سه شنبه

زبان نمادین مکافه یو حنا

مکافه یو حنا باب ۱۳ آیه ۱، دنیال باب ۷ آیات ۱ تا ۳ و حزقيال باب ۱ آیات ۱ تا ۱۴ را بخوانید.

آن یک چیز مشترکی که این رویاها با هم دارند چیست؟

مکافه یو حنا باب ۱ آیه ۱ چنین ادامه می‌یابد: « و به وسیله فرشته خود فرستاده، آن را بر غلام خود یو حنا ظاهر نمود ». ما در اینجا واژه بسیار مهمی در کتاب را می‌بینیم. عبارت « ظاهر نمود | گُد گذاری | رمز گذاری » ترجمه کلمه یونانی *semainō* به معنی « نمایش دادن با نشانه‌های نمادین » می‌باشد. این واژه در ترجمه یونانی عهد قدیم پادشاه را از « آنچه در آینده اتفاق خواهد افتاد » (دنیال باب ۲ آیه ۴۵)، آگاه نمود. یو حنا با بکار بردن همین واژه، به ما می‌گوید که صحنه‌ها و وقایع مکافه یو حنا در روایی بصورت تصاویری نمادین نشان داده شدند. یو حنا که تحت هدایت روح القدس بود، وفادارانه این تصاویر نمادین را آنگونه که در رویاها دیده بود، ثبت نمود (مکافه یو حنا باب ۱ آیه ۲).

بدین جهت، زبانی که پیش گویی‌های مکافه یو حنا بواسطه آن توصیف شدند، اکثراً نباید بصورت عینی تفسیر شوند. به عنوان یک قاعده، در حالی که خواندن کتاب مقدس، به طور کلی یک درک عینی از متن ارائه می‌دهد (مگر اینکه متن از قصد به نشانه پردازی اشاره کند). اما هنگامی که ما کتاب مکافه یو حنا را می‌خوانیم – تنها در صورتی که متن به معنای عینی اشاره داشته باشد – ما باید به صورت نمادین آن را تفسیر کنیم. در حالی که صحنه‌ها و وقایع پیش‌بینی شده به خودی خود واقعی هستند، اغلب به زبان نمادین بیان شدن.

در ذهن نگه داشتن ویژگی نمادین بودن مکاشفه یوحناء، ما را در برابر تحریف پیام نبوي محفوظ خواهد داشت. ما باید در تلاش برای مشخص نمودن معنای نمادهای بکار برده شده در کتاب، مراقب باشیم معنایی که از تصور بشر می‌آید یا معانی کنونی آن‌ها بر متن اعمال نکنیم. در عوض، باید به کتاب مقدس و نمادهای بکار برده شده در آن مراجعه کنیم تا نمادهای کتاب مکاشفه یوحناء را درک کنیم.

در واقع، در تلاش برای رمزگشائی نمادهای مکاشفه یوحناء، ما باید به یاد داشته باشیم که اکثر آن‌ها از عهد قدیم اقتباس شده بودند. خدا با به تصویر کشیدن آینده به زبان گذشته، قصد داشت این تأثیر را بر اذهان ما بگذارد که کارهای رستگاری وی در آینده، بسیار شبیه به کارهای رستگاری وی در گذشته خواهد بود. کاری که او در گذشته برای قومش انجام داد، بار دیگر در آینده برای ایشان انجام خواهد داد. ما در تلاش برای رمزگشایی نمادها و تصاویر مکاشفه یوحناء باید با توجه نمودن به عهد قدیم این کار را شروع کنیم.

۲ ژانویه

چهارشنبه الوهیت

مکاشفه یوحناء با درود و تهنیت، شبیه به نامه‌های پولس آغاز می‌شود. این کتاب ظاهراً به صورت یک نامه به هفت کلیسای آسیای صغیر در زمان یوحناء فرستاده شد (مکاشفه یوحناء باب ۱ آیه ۱۱). با این وجود، مکاشفه یوحناء تنها برای آن‌ها نوشته نشده بود، بلکه برای تمام نسل‌های مسیحی در سرتاسر تاریخ می‌باشد.

مکاشفه یوحناء باب ۱ آیات ۴ و ۵ و رومیان باب ۱ آیه ۷ را بخوانید. چه سلام و احوالپرسی مشابهی در هر دو یافت می‌شود و از طرف چه کسی داده شده است؟

هر دو متن، سلام و درودی رساله ای ارائه می‌دهند: « فیض و سلامتی بر شما باد ». این عبارت شامل درود یونانی shalom (سلام/سلامتی) می‌باشد. همانطور که می‌توانیم در آیات بینیم، دهنده‌گان فیض و سلامتی سه شخص از الوهیت می‌باشند. مانند مابقی کتاب، این سه شخص الوهیت به زبان نمادین شناسایی شده‌اند.

خدای پدر به عنوان یگانه ای « که هست و بوده و خواهد آمد » تعین هویت می‌شود. (مکاشفه یوحنا باب ۱ آیه ۸ و باب ۴ آیه ۸ را بینید). این به نام الهی یهوه اشاره دارد، « هستم آنکه هستم » (خروج باب ۳ آیه ۱۴) به وجود جاودانی خدا اشاره دارد.

به روح القدس با عنوان « هفت روح » اشاره شده است (با مکاشفه یوحنا باب ۴ آیه ۵ و باب ۵ آیه ۶ مقایسه کنید). در کلام، هفت، عددِ کامل بودن است. « هفت روح » به این معنی است که روح القدس در همه هفت کلیسا عمل می‌کند. این تصویر به حضور همه جایی روح القدس در میان قوم خدا در طول تاریخ اشاره دارد که آن‌ها را قادر به تحقق فراخوانشان می‌سازد.

عیسی مسیح با سه عنوان شناسایی شده است: شاهد امین، آن نخست زاده از مردگان و فرمانده پادشاهان زمین (مکاشفه یوحنا باب ۱ آیه ۵). آن‌ها به مرگش بر روی صلیب، رستاخیزش و پادشاهی‌اش در آسمان اشاره دارند. سپس یوحنا آنچه عیسی انجام داده است را بیان می‌کند: « او ما را دوست داشت و با خون خود ما را از گناهانمان آزاد گردانید - و ما را به سلطنت رسانید تا به عنوان کاهنان، خدا یعنی پدر او را خدمت کنیم » (مکاشفه یوحنا باب ۱ آیات ۵ و ۶).

او ما را دوست دارد در نسخه اصلی به زبان یونانی به محبت در جریان مسیح اشاره دارد که شامل گذشته، حال و آینده می‌شود. کسی که ما را دوست دارد، ما را از گناهانمان با خون خود آزاد کرده است. در یونانی، این فعل به عمل کامل شده در گذشته اشاره دارد: زمانی که عیسی بر روی صلیب مرد، کفاره‌ای عالی و کامل برای گناهان ما ارائه داد.

افسیسیان باب ۲ آیه ۶ و فیلیپیان باب ۳ آیه ۲۰، نجات یافتگان را به عنوان کسانی که بالا برده شده و در مکان‌های آسمانی با عیسی نشستند، توصیف می‌کنند. این به چه معنا می‌تواند باشد و ما

چگونه در زمان حال از این وضعیت باشکوه در مسیح به عنوان «پادشاهان و کاهنان» (مکاشفه یوحنا باب ۱ آیه ۶)، محظوظ می شویم، در حالی که هنوز در این جهان نفرین شده از گناه هستیم. این پاسخ چگونه باید بر نحوه زندگی ما تأثیر بگذارد؟

۳ ژانویه

پنجشنبه

مفتاح مکاشفه یوحنا

نتیجه پیش در آمد مکاشفه یوحنا به تمرکز حقیقی کل کتاب اشاره دارد: بازگشت عیسی در قدرت و جلال. وعده مسیح مبني بر آمدن دوباره، سه مرتبه در نتیجه‌گیری کتاب تکرار شده است (مکاشفه یوحنا باب ۲۲ آیات ۷، ۱۲ و ۲۰).

مکاشفه یوحنا باب ۱ آیات ۷ و ۸ را بخوانید. متن این آیه از چندین متن نبوی گرفته شده است: دانیال باب ۲ آیات ۱۳ و ۱۴؛ زکریا باب ۱۲ آیه ۱۰؛ متی باب ۲۴ آیه ۳۰. این آیات چه چیزی در مورد قطعیت آمدن دوباره مسیح به ما می‌گویند؟

در مکاشفه یوحنا، آمدن دوباره مسیح نقطه پایانی به سوی آنچه تاریخ در جهتش حرکت می‌کند، می‌باشد. آمدن دوباره، پایان تاریخ این جهان و آغاز ملکوت ابدی خدا و همچنین آزادی از تمام شرارت‌ها، اندوه‌ها، دردها و مرگ را مشخص می‌کند.

مانند سایر بخش‌های عهد جدید، مکاشفه یوحنا باب ۱ آیه ۷ به آمدن واقعی و شخصی مسیح در عظمت و شکوه اشاره دارد. همه انسان‌ها از جمله کسانی که به او نیزه زدند، شاهد آمدنش خواهند بود. این سخنان به رستاخیز خاص برخی از افراد درست پیش از بازگشت مسیح اشاره دارند که شامل کسانی که او را به صلیب کشیدند نیز می‌شود.

در حالی که عیسی با آمدنش، رستگاری برای کسانی که انتظارش را می کشند به همراه دارد، برای ساکنین زمین که به محبت و رحمت او پشت کردنده، داوری خواهد آورد.

قطعیت آمدن مسیح با کلمات «بلی، آمین» (مکافه یوحنایا باب ۱ آیه ۷) تأیید شده است. معادل یونانی «بلی»، «nai» می باشد و آمین یک واژه تأیید کننده عبری است. این دو واژه با هم قطعیت را بیان می کنند. آنها همچنین کتاب را با دو تأیید یکسان به پایان می رسانند (مکافه یوحنایا باب ۲۲ آیه ۲۰).

«بیش از هزار و هشتصد سال گذشت از زمانی که منجی وعده آمدن خود را داد. در سراسر قرون کلام او قلوب وفادارانش را از دلیری و امید پر ساخت. وعده هنوز محقق نشده است: ندای حیات بخش هنوز مقدسین آرمیده را از قبرهایشان صدا نزد است؛ ولی با این وجود کلام قطعی گفته شده است. خداوند در زمانی خود صلاح بداند کلام خود را محقق خواهد ساخت. آیا باید اکنون خسته و دلسرباشیم؟ آیا اکنون باید ایمان خود را از دست بدھیم هنگامی که به جهان آخرت بسیار نزدیک هستیم؟ آیا کسی می تواند بگوید که شهر خیلی دور است؟ - نه، خیر. کمی بیشتر، و پادشاه را در زیبندگی خویش خواهیم دید. کمی بیشتر، و او ما را «بی عیب و شادمان در پیشگاه جلالش قرار می دهد». - الن جی وایت، The Advent Review and Sabbath Herald, Nov. 13, 1913

تنها فردی می تواند قول و وعده بدهد که بتواند با صداقت به آن عمل کند. این واقعیت که وعده آمدن دوباره مسیح توسط خدایی داده شده است که در گذشته به تمام وعده هایش عمل کرده است، چگونه به شما این اطمینان را می دهد که مسیح همانطور که وعده داده، باز خواهد گشت؟

۴ ژانویه

جمعه

مطالعه بیشتر: الن جی وایت، «مطالعه کتابهای دانیال و مکافه»، صفحات ۱۱۲-۱۱۹، از کتاب شهادتهايی برای مبشران انجلیل.

«این مکافه برای راهنمایی و تسلی کلیسا به جهان مسیحیت داده شد.... مکافه چیزی آشکار شده می باشد. خداوند خود برای خدمتگزارانش، اسرار این کتاب را آشکار نمود و تدبیر نمود که همه بتوانند آزادانه آنرا مطالعه

کنند. حقایق آن خطاب به کسانی است که در روزهای پایانی تاریخ این زمین زندگی می‌کنند و همچنین کسانی که در زمان یوحا زندگی می‌کردند. برخی از صحنه‌های به تصویر کشیده شده در این پیشگویی، در گذشته و برخی اکنون اتفاق می‌افتد؛ بعضی از آن‌ها پایان نبرد بزرگ میان قدرت‌های تاریکی و سرور آسمان را نشان می‌دهند و بعضی دیگر پیروزی‌ها و شادی‌های نجات یافتگان بر زمین احیاء شده را نمایان می‌سازند.

«هیچکس نباید به این دلیل که نمی‌توان معنای تمام نمادهای مکاشفه را توضیح داد، خیال کند که چستجوی این کتاب در تلاش برای دانستن معنای حقایقش بی‌فایده است. کسی که این اسرار را برای یوحا آشکار نمود، به جوینده سخت کوش، حقیقت پیش‌بینی از مسائل آسمانی را می‌دهد. کسانی که قلب‌هایشان برای پذیرش حقیقت باز باشد، قادر به درک آموزه‌های آن خواهد بود و برکت و عده داده شده به کسانی که کلام این پیشگویی را می‌شنوند و آنچه در آن نوشته شده است را نگه می‌دارند، به وی داده خواهد شد» - الن جی. وايت،

The Acts of the Apostles, pp. 583–585

سوالاتی برای بحث

۱- اگر مکاشفه، پرده‌بردای از عیسی مسیح است، چرا واژه آخر زمان امروزه معنایی منفی در بر دارد؟ این چه چیزی درباره برداشت عمومی از مکاشفه در میان مسیحیان به ما می‌گوید؟ چرا واژه ترس اغلب با پیشگویی‌های مکاشفه مرتبط است؟

۲- به برخی از پیشگویی‌های ناموفقی بیندیشید که برخی از مردم در ۲۰ سال اخیر در مورد رویدادهای پایان زمان و آمدن دوباره عیسی انجام داده‌اند. صرف نظر از قلب‌ها و انگیزه‌های کسانی که این پیشگویی‌ها را کرده‌اند (که ما به هر حال متوجه نخواهیم شد)، نتایج منفی این پیشگویی‌های ناموفق کدامند؟ چه احساسی به کسانی که این پیشگویی‌ها را باور کردن، می‌دهد؟ مسیحیان را به طور کلی در برابر افراد دیگر که این پیشگویی‌های ناموفق را می‌بینند، چگونه جلوه می‌دهد؟ ما به عنوان مردمی که به پیشگویی معتقدیم و منتظر رویدادهای آخر زمان به عنوان نشانه هستیم، چگونه می‌توانیم تعادلی درست را در نحوه درک پیشگویی و تعلیم آن به دیگران ایجاد کنیم؟

درس دوم

۵ تا ۱۱ ژانویه

در میان چراغدانها

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکافته یوحنا باب ۱ آیات ۹ تا ۱۸؛ اعمال رسولان باب ۷ آیات ۵۴ تا ۶۰؛ متی باب ۱۲ آیه ۸؛ خروج باب ۲۰ آیه ۱۱؛ دانیال باب ۱۰ آیات ۵ و ۶؛ مکافته یوحنا باب ۱ آیه ۲۰؛ مکافته یوحنا باب ۲ آیات ۱ تا ۷.

آیه حفظی: «ای کسانی که گوش دارید، به آنچه که روح به کلیساها می‌گوید گوش دهید!» (مکافته یوحنا باب ۲ آیه ۷).

باب ۷۳ مزمیر، سردرگمی نویسنده مزمور را تشریح می‌کند در حالی که خود ستایی متکبرانه فرد بی‌خدا را ملاحظه می‌کند. آن‌ها در وفور و سهولت زندگی می‌کنند در حالی که عادلان در مقایسه در رنج و مصیبت بسر می‌برند. این ناعدالتی، باعث آشتفتگی شدید نویسنده مزمور شده بود (مزامیر باب ۷۳ آیات ۲ - ۱۶) که در پریشانی خود به معبد رفت (مزامیر باب ۷۳ آیات ۱۶ تا ۱۷). در آنجا در حضور خدا، به او در کی عیقیتر از این موضوع داده شد.

قرن‌ها بعد، رسولی سال‌خورده بدليل اینکه وفادارانه اش انجیل را موعظه می‌کرد در جزیره‌ای صخره‌ای زندانی شد. در این پریشانی، او خبردار شد که کلیساها تحت التزام و حمایت او متحمل عذاب شده‌اند. با این وجود، او در آن لحظه بحرانی، رؤیایی از مسیح قیام کرده در قدس آسمانی دید. در اینجا مانند نویسنده مزمور، خداوند برخی از رمز و رازهای این زندگی و سختی‌هایی که به همراه دارد را برای یوحنا آشکار می‌سازد. این صحنه قدس به او این اطمینان داد که مسیح حضور دارد و مراقب است - اطمینانی که می‌بایست به آن کلیساها و نسل‌های آینده مسیحی در طول قرن‌ها تا پایان تاریخ این جهان ابلاغ می‌شد.

در این هفته، علاوه بر معرفی مأموریت مسیح در قدس آسمانی، به اولین پیام از هفت پیام ویژه به کلیسای او خواهیم پرداخت که مجموعه هفت کلیسا در آسیا را خطاب نموده است، بلکه برای ما نیز در حال حاضر دارای معنی و مفهوم است.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۲ ژانویه آماده شوید.

۶ ژانویه

یکشنبه

در پاتموس

مکافهه یوحنا باب ۱ آیه ۹ را بخوانید. یوحنا در باره شرایطی که رویاهای مکافهه را دریافت کرد چه می گوید؟

پاتموس یک جزیره خالی و صخره ای در دریای اژه بود؛ طول آن ۱۶ کیلومتر و عرضش حدود ۱۰ کیلومتر در عریض‌ترین قسمت آن بود. رومیان از این جزیره و سایر جزایر اطراف به عنوان منطقه‌ای برای زندانی کردن تبعیدیان سیاسی استفاده می‌کردند. نویسنده‌گان اولیه مسیحی که نسبتاً نزدیک به زمان نوشته شدن کتاب مکافهه یوحنا زندگی می‌کردند. این رسول کهنسال مطمئناً در پاتموس تمام سختی‌های زندان روم را تحمل کرده بود. با او احتمالاً به کرده بودند. این رسول کهنسال مطمئناً به پایش زنجیر بود و غذای کافی به او داده نمی‌شد و مجبور بود تحت تازیانه نگهبانان عنوان یک مجرم رفتار شد، به پایش زنجیر بود و غذای کافی به او داده نمی‌شد و مجبور بود تحت تازیانه نگهبانان بی‌رحم روم به سختی کار کند.

« پاتموس، جزیره‌ای صخره ای و خالی در دریای اژه توسط دولت روم به عنوان مکانی برای تبعید جنایتکاران انتخاب شده بود؛ اما برای خدمتگزار خدا این سکونتگاه غم انگیز، دروازه آسمان شد. او در اینجا، دور از صحنه‌های

شلوغ زندگی و کارهای زیاد سال‌های پیشین، همنشینی خدا و مسیح و فرشتگان آسمانی را داشت و از ایشان برای کلیسا و برای آیندگان رهنمود دریافت می‌کرد «الن جی. وايت، The Acts of the Apostles, pp. 570, 571

کدام شخصیت‌های دیگر کتاب مقدس حتی با وجود (و یا شاید حتی بدلیل) وفاداری به خدا، متحمل سختی و عذاب شدند؟ دانیال باب ۳ آیات ۱۶ تا ۲۳ و اعمال رسولان باب ۷ آیات ۵۴ تا ۶۰ را ببینید.

پیروان مسیح هرگز نباید فراموش کنند که هر زمانی که خود را در شرایطی مشابه با وضعیت یوحنا می‌یابند، به حال خود رها نمی‌شوند. همان عیسی که در میان سختی‌های پاتموس با سخنان امیدوارانه و مشوقانه نزد یوحنا آمد، همچنان در کنار قومش حضور دارد تا آن‌ها را در موقعیت‌های دشوارشان تقویت و حمایت کند.

چگونه می‌توانیم تفاوت میان جفا به خاطر مسیح و رنج کشیدن به دلایل دیگر از جمله انتخاب‌های نادرست خودمان را درک کنیم؟ یا رنج‌هایی که دلایلشان را درک نمی‌کنیم؟ چگونه می‌توانیم بیاموزیم تا در هر موقعیتی به خداوند اعتماد کنیم؟

۷ ژانویه

دوشنبه

در روز خداوند

مکافته یوحنا باب ۱ آیه ۱۰ همراه با خروج باب ۳۱ آیه ۱۳، اشیعیا باب ۵۸ آیه ۱۳ و متی باب ۱۲ آیه ۸ را بخوانید. بر اساس این آیات، چه روزی در کتاب مقدس به عنوان روز خداوند مشخص شده است؟ این روز برای یوحنا در میان سختی‌هایش، تا چه میزان مهم بوده است؟

« روز سبت بود که خداوند پر جلال به رسول تبعیدی ظاهر شد. یوحنای درست همانطور که در زمانی که در شهرهای یهودیه که به مردم موقعه می‌کرد، سبت را نگه می‌داشت، در پاتموس نیز همین کار را انجام می‌داد. او

وعده‌های با ارزش در مورد این روز را برای خود مطالبه نمود » – الن جی. وايت، *The Acts of the Apostles*, p. 581

مکافیه یوحنای باب ۱ آیه ۱۰ به وضوح اشاره می‌کند که یوحنای رسول در روز هفتم که سبت بود آن رؤیا را دریافت نمود. اگرچه با انتظار به وقایع آینده می‌نگریست، حتی به آمدن دوباره مسیح (با مکافیه یوحنای باب ۱ آیه ۷ مقایسه شود)، که « روز خداوند » نامیده می‌شود (اشعیا باب ۱۳ آیات ۶ تا ۱۳؛ دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۰)، یوحنای در باره زمانی سخن می‌گفت که او خودش این رویاها در باره وقایع آینده را دیده بود که در روز سبت بود، « روز خداوند ».»

شکی نیست که در میان رنج‌هایش، این روز سبت پر از رؤیا باید برایش طعمی از یک زندگی بدون رنج که او و تمام ایمانداران همه دوره‌ها پس از آمدن دوباره مسیح تجربه خواهند نمود، شده باشد. در واقع، در تفکر یهودی، سبت طعمی از اولاد هبایا، «جهان آینده» تلقی می‌شود.

« سبت، که خدا در باغ عدن آنرا بنیان نهاد، ... برای یوحنای در تنها بی اش در جزیره با ارزش بود....

« روز سبت برای تبعیدی تنها بسیار مهم بود و اگرچه همواره در نظر مسیح با ارزش بود، اما اکنون از همیشه گرانبهاتر بود! او هرگز این چنین از عیسی نیاموخته بود. او هرگز نمی‌توانست از چنین حقیقتی عالی آگاه شود » – الن جی. وايت، *Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 955

دو نمونه از فرمان چهارم از ده فرمان موسی در خروج باب ۲۰ آیه ۱۱ و تثنیه باب ۵ آیه ۱۵ را با هم مقایسه کنید. این آیات به روز سبت به عنوان یادبودی از خلقت و نجات اشاره دارند که به ما یادآور می‌شوند که خدا هم ما را خلق نمود و هم نجات داد. هر سبت چگونه می‌توانیم واقعیت

خدا به عنوان خالق و نجات دهنده خود را بهتر پیش رویمان نگه داریم؟ به این نیز بیاند یشید:
برای او خالق ما بودن بی آنکه نجات دهنده‌مان باشد، چه حسنی دارد؟

۸ ژانویه

سه شنبه

رویای یوحنا از مسیح در پاتموس

مکافته یوحنا باب ۱ آیات ۱۲ تا ۱۸ را بخوانید. توصیف یوحنا از مسیح را با موجود الهی در دانیال باب ۱۰ آیات ۵ و ۶ مقایسه کنید. عیسی در رویای یوحنا چگونه ظاهر می‌شود؟ او چه کاری انجام می‌دهد؟

یوحنا می‌بیند که عیسی بعنوان کاهن اعظم ملبس گردیده و در میان چراغدانها راه می‌رود.

تصویر راه رفتن عیسی در میان چراغدانها به وعده خدا به اسرائیل که اشاره می‌کند مبنی بر اینکه او به عنوان خدایشان در میان آن‌ها گام بر خواهد داشت. (لاویان باب ۲۶ آیه ۱۲). در مکافته یوحنا، چراغدانها نمایانگر هفت کلیسا در آسیا بودند که نوشهای مکافته یوحنا در ابتدا برای ایشان فرستاده شد (مکافته یوحنا باب ۱ آیه ۲۰)، و همانطور که در مطالعه روز چهارشنبه خواهیم دید، چراغدانها همچنین نماد کلیسای او در طول تاریخ می‌باشند. مراقبت عیسی از کلیساش بر روی زمین، از طریق روح القدس ادامه می‌یابد. او بطور مداوم با قومش خواهد بود تا زمانی که ایشان را به خانه‌های ابدی ببرد.

علاوه بر این، تصویر عیسی به عنوان کاهن اعظم در میان چراغدانها از مراسم آیینی معبد اورشلیم گرفته شده است. وظیفه روزانه‌ای که به کاهن سپرده شده بود روش نگه داشتن چراغ‌های مکان مقدس بود. او چراغ‌هایی که رو به خاموشی بودند را تمیز و پُرمی کرد، فتیله‌هایی که تمام شده بودند را عوض می‌کرد و چراغ‌ها را از روغن تازه

پر می کرد و سپس آنها را دوباره روشن می کرد. به این صورت، کشیش از موقعیت هر کدام از چراغها آگاهی می یافت. به همین صورت، عیسی با نیازها و شرایط قومش آشنا است و شخصاً برای ایشان شفاعت می کند.

مکافه یوحنایا باب ۲ آیات ۱۹، ۹، ۲ و باب ۳ آیات ۱، ۸ و ۱۵ بخوانید. عبارت «می دانم»، در مورد آشنایی عیسی با موقعیت‌ها و نیازهای قوم خدا در آن کلیساها چه چیزی می گوید؟

عیسی خود را با عنوان خدا، «اولین و ... آخرین» (اشعیا باب ۴۴ آیه ۶ و باب ۴۸ آیه ۱۲ را ببینید) معرفی می کند. معادل یونانی «آخرین»، *eschatos* است که واژه آخرت شناسی (مطالعه وقایع پایان زمان) از آن می آید. این نشان می دهد که تمرکز آخرت شناسی بر عیسی مسیح است، کسی که آخرین نظر را در وقایع پایانی می دهد. او «زنده است» و «کلیدهای مرگ و جهان مردگان» را در دست دارد (مکافه یوحنایا باب ۱ آیه ۱۸). عیسی با مرگ و رستاخیز خود، قدرت گشودن دروازه‌های مرگ را دریافت نمود (ایوب باب ۱۷ آیه ۱۶، مزمیر باب ۹ آیه ۱۳). همه کسانی که به او اعتماد کنند، از مرگ برخواهند خاست و زندگی ابدی خواهند یافت (اول قرنیان باب ۱۵ آیات ۲۱ تا ۲۳). پیروان وفادار عیسی لازم نیست بترسند، زیرا حتی مردگان تحت نظارت او هستند. و اگر در مورد مردگان اینگونه است، تا چه حد در مورد زندگان اینچنین می باشد؟ (اول تسالونیکیان باب ۴ آیات ۱۶ و ۱۷ را ببینید).

۹ ژانویه

چهارشنبه

پیام‌های مسیح برای آن زمان و اکنون

مکافه یوحنای باب ۱ آیات ۱۱، ۱۹ و ۲۰ را بخوانید. عیسی همچنین برای هفت کلیسا در آسیا پیام‌های مشخصی فرستاد. این واقعیت که بیش از هفت کلیسا در استان وجود داشت، چه چیزی در مورد مفهوم نمادین این پیام‌ها بطور کلی برای مسیحیان ارائه می‌دهد؟

پیام‌هایی که عیسی برای ابلاغ به به هفت کلیسا، یوحنای را مامور آن وظیفه نمود، در باب‌های ۲ و ۳ مکافه یوحنای ثبت شده‌اند. معنای آن‌ها در سه سطح اعمال می‌شود:

کاربرد تاریخی. آن پیام‌ها در ابتدا به هفت کلیسا واقع در شهرهای آباد و مرتفه آسیای قرن اول فرستاده شدند. مسیحیان در آنجا با چالش‌های زیادی رو برو بودند. شهرهای متعددی پرستش امپراتور را در معابد خود به عنوان نمادی از وفاداری شان به روم بر پا کرده بودند. پرستش امپراتور اجباری شد. همچنین از شهروندان انتظار می‌رفت در مناسبات‌های عمومی و مراسم مذهبی بتپرستی شرکت کنند. بسیاری از مسیحیان بدلیل حاضر نشدن به شرکت در این مراسم‌ها تحت بازجوئی در محکمه قرار می‌گرفتند و حتی گاهی به شهادت می‌رسیدند. یوحنای که توسط مسیح ماموریت یافته بود، هفت پیام را نوشت تا به ایمانداران در چالش‌هایی که با آن رو برو بودند کمک کند.

کاربرد نبوتی. این واقعیت که مکافه یوحنای یک کتاب نبوی است، اما تنها هفت کلیسا برای دریافت این پیام‌ها انتخاب شده‌اند، به ویژگی نبوی پیام‌ها نیز اشاره دارد. شرایط روحانی در این هفت کلیسا با شرایط روحانی کلیسا خدا در سایر دوره‌های تاریخی مطابقت داشت. هدف این بود که این هفت پیام از چشم انداز آسمانی، یک بررسی وسیع از شرایط روحانی مسیحیت از قرن اول تا پایان جهان را ارائه دهند.

کاربرد جهانی. درست همانطور که تمام کتاب مکافه یوحنای یک نامه فرستاده شد، که باید در همه کلیساها خوانده می‌شد (مکافه یوحنای باب ۱ آیه ۱۱، باب ۲۲ آیه ۱۶). به این ترتیب، آن هفت پیام نیز شامل درس‌هایی هستند که می‌توانند برای مسیحیان در هر عصری کاربرد داشته باشند. به این صورت، آن‌ها نمایانگر انواع

مختلف مسیحیان در مکان‌ها و زمان‌های مختلف هستند. برای مثال، در حالی که ویژگی عمومی مسیحیت امروزه لائودیکیه است، اما برخی مسیحیان ممکن است با ویژگی‌های سایر کلیساها شناخته شوند. خبر خوب این است که شرایط روحانی هر چه که باشد، خدا «با بشر سقوط کرده با هر شرایطی ملاقات می‌کند». — الن جی. وايت،

Selected Messages, book 1, p. 22

تصور کنید خداوند قرار بود نامه‌ای به سبک آنچه به هفت کلیسا نوشته شد، به کلیسای شما در مورد چالش‌هایی که با آن روبرو است و همچنین در خصوص شرایط روحانی آن نامه ای بنویسد. چه چیزی ممکن است در این نامه وجود داشته باشد؟

۱۰ ژانویه

پنجشنبه

پیام به کلیسای افسس

افسیس پایتخت و بزرگ‌ترین شهر استان رومی آسیا بود که در مسیرهای تجاری بزرگ واقع شده بود. این شهر به عنوان بندر اصلی آسیا، مرکز تجاری و مذهبی مهمی بود. شهر پر از ساختمان‌های عمومی از جمله معابد، تماشاخانه‌ها، ورزشگاه‌ها، حمام‌ها و فاحشه‌خانه‌ها بود. همچنین برای فعالیت‌ها و هنرهای جادویی معروف بود. شهر همچنین با فساد و موهم پرستی شناخته می‌شد. با این حال، تأثیرگذارترین کلیسای مسیحی در استان افسس قرار داشت.

مکافهه یوحنای باب ۲ آیات ۱ تا ۴ را همراه با ارمیا باب ۲ آیه ۲ بخوانید. عیسی چگونه خود را به این کلیسا معرفی می‌کند؟ عیسی برای کدام ویژگی‌های عالی، کلیسا را می‌ستانید؟ عیسی همچنین چه نگرانی‌هایی ابراز می‌کند؟

ایمانداران اهل افسس، در روزهای اولیه به وفاداری و محبت‌شان معروف بودند (افسیسان باب ۱ آیه ۱۵). مسیحیان افسس اگر چه هم از خارج و هم از داخل کلیسا تحت فشار بودند، ولی وفادار و استوار باقی ماندند. آن‌ها سخت کوش و تا پایان وفادار بودند؛ در واقع، آن‌ها نمی‌توانستند رسولان دروغین را در میان خود تحمل کنند. با این وجود، از آنجایی که اعضا بر آموزه دقیق و رفتار درست تأکید داشتند، علاقه ایشان به مسیح و دیگر اعضا شروع به کاهش نمود. اگر چه مردم استوار و وفادار ماندند، ولی بدون محبت مسیح، حتی چراغ‌های ایشان در خطر خاموش شدن قرار داشت.

مکافته یوحنا باب ۲ آیات ۵ تا ۷ را بخوانید. سه موردی که عیسی کلیسا را به انجام آن بر می‌انگیزد تا نخستین محبت و سرسپردگی ایشان به مسیح و سایر ایمانداران را زنده کند چیستند؟ این سه مورد چگونه به ترتیب با هم مرتبط هستند؟

بطور نبوی، وضعیت کلیسای افسس با وضعیت کلی و شرایط روحانی کلیسا بین سال‌های ۳۱ تا ۱۰۰ پس از میلاد مسیح مطابقت داشت. کلیسای رسالتی [یا وابسته به رسولان] با ویژگی‌هایی چون محبت و وفاداری به انجیل مشخص می‌شد. اما در پایان قرن اول، کلیسا شروع به از دست دادن آتش علاقه اولیه خود شد و از این رو، از سادگی و خلوص انجیل فاصله گرفت.

خود را به عنوان عضوی از اجتماعی تصور کنید که علاقه‌شان رو به کاهش است. اعضا ممکن است در ظاهر مرتکب گناهی مشخص شده، نباشند. از یک نظر، آن‌ها حتی کاری را که درست است انجام می‌دهند؛ با این حال، از تشریفات و سردی رنج می‌برند. مشاوره عیسی در اینجا چگونه می‌تواند کلیسا را از این وضعیت رهایی بخشد؟

۱۱ ژانویه

جمعه

مطالعه بیشتر: از نوشته های الن جی وایت، «پاتموس»، صفحات ۵۶۸-۵۷۷، از کتاب اعمال رسولان را بخوانید. «آزار و جفای یوحنا وسیله ای برای فیض شد. پاتموس از جلال نجات دهنده ظهر کرده درخشان شده بود. یوحنا، مسیح را در قالب انسان با آثار میخ در دستان و پاهایش دیده بود که همواره باعث جلال وی خواهد بود. حال بار دیگر به او اجازه داده شده بود تا خداوند قیام کرده خود را مشاهده کند که از چنان جلالی پوشیده شده بود که بشر قادر به مشاهده آن باشد بدون اینکه با مشاهده آن جلال هلاک شود.

«ظاهر شدن مسیح به یوحنا، می تواند برای همه باشد، فارغ از اینکه ایمان دار یا بی ایمان باشند که گواهی از این است که ما مسیحی قیام کرده داریم. باید به کلیسا قدرت حیات بیخشند. گاهی ابرهای تیره قوم خدا را احاطه می کنند. به نظر می رسد که گویا ظلم و جفا آنها را متوقف خواهد نمود. اما آموزنده ترین درس ها در چنین زمان هایی داده می شوند. مسیح، اغلب وارد زندان ها می شود و خود را برای افراد منتخبش نمایان می سازد. او در به آتش کشیده شدن شان، همراه آنها است. همانطور که در تاریک ترین شب ها ستارگان درخشان تر هستند، درخشان ترین پرتو های جلال خدا در عمیق ترین تاریکی ها آشکار می شوند. هر چه آسمان تیره تر، پرتو های خورشید عدالت، نجات دهنده قیام کرده واضح تر و مؤثر تر خواهند بود» – الن جی. وایت، *The Youth's Instructor*, April 5, 1900

سوالاتی برای بحث

۱- یوحنا آنچه که در پاتموس دید و شنید را با خوانندگان در میان می گذارد. همچنانکه مکافته یوحنا باب ۱ آیات ۱۲ تا ۲۰ را می خوانید، چه چیزی می بینید و می شنوید؟ چه کلام دلگرم کننده ای می توانید از حقایق آشکار شده در این رویا بدست بیاورید؟

۲- فرشته اول در مکافته یوحنا باب ۱۴ آیه ۲ ساکنین زمین را برمی انگیزد که در پایان، «او را که آسمان و زمین و دریا و چشمه ها را آفرید پرستش نمایند». این گویش از خروج باب ۲۰ آیه

۱۱ گرفته شده است. پیام فرشته اول چه چیزی در مورد اهمیت سبت در پایان زمان، آنگونه که در مکافسه یوحنا نمایان شده است، به ما می‌گوید؟

۳- کنایه‌ای عجیب وجود دارد که بسیاری از مسیحیان با آن رو برو می‌شوند. هر چه بیشتر در کلیسا باشند، کمتر نگشدن ایمان و یا حتی ازین رفتن آن آسان‌تر است. اگر چه باید متصاد آن اتفاق بیفتند. گذشته از هر چیز، هر چه گامهای طولانی تری با مسیح برداریم، باید بیشتر در مورد او و محبتش نسبت به خود بیاموزیم. پس چگونه می‌توانیم شعله ایمان را نه تنها روشن بلکه درخشان‌تر و روشن‌تر از آنچه باید باشد، نگه داریم؟

درس سوم

۱۸ تا ۱۲ ژانویه

پیام‌های عیسی به هفت کلیسا

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکافهه یوحنا باب ۲ آیات ۸ تا ۱۱، باب ۲ آیات ۱۲ تا ۱۷، باب ۲ آیات ۱۸ تا ۲۹، باب ۳ آیات ۷ تا ۱۳، باب ۳ آیات ۱ تا ۶، باب ۳ آیات ۱۴ تا ۲۲؛ اشیعیا باب ۶۱ آیه ۱۰.

آیه حفظی: « به آن کسی که پیروز گردد جایی در روی تخت خود خواهم بخشید، همان طور که من پیروز شدم و با پدر بر تخت او نشستم » (مکافهه یوحنا باب ۳ آیه ۲۱).

عیسی از پاتموس از طریق یوحنا، نامه‌ای با هفت پیام، برای قوم خویش می‌فرستد. در حالی که آن پیام‌ها در اصل به کلیساهای آسیا در زمان یوحنا مربوط می‌شدند، همچنین به طور نبوی نمادهای شرایط کلیسا در طول تاریخ را به تصویر می‌کشند.

مقایسه پهلو به پهلوی این پیام‌ها نشان می‌دهد که آنان از همان ساختار شش‌گانه تبعیت می‌کنند. هر کدام با خطاب قرار داده شدن کلیسا با نام توسط عیسی آغاز می‌شوند. بخش دوم با عبارت مترادفی همچون « این چنین بنویس » آغاز می‌شود که در آن عیسی خود را به هر کدام از کلیساهای استفاده از توصیفات و نمادهای آمده در باب ۱ معرفی می‌کند. آن توصیف‌ها از عیسی متناسب با نیازهای خاص هر کلیسا بودند. از این رو، عیسی به توانایی خود در رسیدگی به چالش‌ها و موقعیت‌های مختلف ایشان اشاره نمود. پس از آن، عیسی یک ارزیابی از کلیسا ارائه می‌دهد و سپس کلیسا را اندرز می‌دهد که چگونه از مخصوصه بیرون آید. در نهایت هر پیام با تمنایی برای شنیدن پیام روح و با وعده‌هایی برای فاتحان خاتمه می‌یابد.

همانطور که در تحلیل و بررسی پیام به کلیسای اول در افسس در مطالعه هفته گذشته دیدیم، و این هفته در مطالعه‌مان از شش پیام باقی مانده خواهیم دید، در خواهیم یافت که عیسی امید ارائه می‌کند و نیازهای هر کلیسا را در شرایط مختلفشان برآورده می‌نماید. بنابراین، او مطمئناً می‌تواند امروزه نیازهای ما را نیز تأمین کند.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۹ ژانویه آماده شوید.

۱۳ ژانویه

یکشنبه

پیام مسیح به اسمیرنا و پرغاموس

اسمیرنا یک شهر زیبا و ثروتمند بود و البته مرکزی بود که طی حکمی پرستش امپراتور را اجباری کرده بود. عواقب نپذیرفتن این حکم موجب از دست دادن شهر وندی یا جفا دیدن و حتی به شهادت رسیدن منجر می‌شد.

مکافه یوحنایا باب ۲ آیات ۸ تا ۱۱ را بخوانید. نحوه‌ای که عیسی خود را به این کلیسا معرفی نمود چه ارتباطی با وضعیت کلیسا دارد؟ وضعیت کلیسا چگونه بود؟ عیسی چه هشداری به کلیسا در رابطه با آنچه در شرف اتفاق بود، می‌دهد؟

پیام ارسالی به کلیسای اسمیرنا به طور نبوی برای دوران کلیساهای پسا رسالتی کاربرد دارد، هنگامی که مسیحیان بطور وحشیانه توسط امپراتوری روم مورد آزار و جفا قرار می‌گرفتند، به طور نبوی مربوط می‌شود. « ده روز » بیان شده در مکافه یوحنایا باب ۲ آیه ۱۰ به ده سال آزار و اذیتی که توسط دیوکلسین از سال ۳۰۳ پس از میلاد مسیح تا سال ۳۱۳ پس از میلاد مسیح ادامه یافت، اشاره می‌کند، زمانی که کنستانتین بزرگ فرمان میلان را صادر نمود که به مسیحیان آزادی مذهبی می‌داد.

پر GAMOS [پر GAMAH] مرکز فرقه های گوناگون بت پرستی بود، از جمله فرقه اسقلپیوس، بت شفای یونانی بود که «منجی» نامیده می شد و نماد آن یک مار بود. مردم از همه جا به معبد اسقلپیوس می آمدند تا شفا بگیرند. پر GAMOS نقشی راهبردی در ترویج فرقه پادشاه داشت، که همچون اسمیرنا پرستش آن اجباری بود. جای تعجب نیست که چرا عیسی گفت که مسیحیان در پر GAMOS در شهری زندگی می کنند که شیطان کرسی دارد و جایی است که سریر او در آنجا قرار دارد.

مکافه ۱۵-۱۲: خوانید. عیسی خود را چگونه به این کلیسا معرفی می کند؟ ارزیابی او از وضعیت روحانی آن چه بود؟

مسیحیان در پر GAMOS با وسوسه هایی از بیرون و هم از درون مواجه بودند. در حالی که بسیاری از آنان وفادار باقی ماندند، برخی، همچون «نقولاویان»، از ترس آزار و شکنجه، با بت پرستی سراسر سازش فرود آوردن. همچون بلعام، که در مسیر سرزمین موعود، اسرائیل را با ارتداد فریفته و بر ضد خدا گناه ورزید (اعداد ۳۱:۱۶)، این اعضا مناسب تر دیدند و حتی آنرا بعنوان پاداشی در نظر گرفتند که ایمان خود را به خطر بیندازند. گرچه شورای اورشلیم «پیشکش به بت ها» و «روابط شنیع غیر اخلاقی» را قدغن ساخته بود (اعمال رسولان ۱۵:۲۹)، اصول اعتقادی بلعام، اعضا کلیسا را فریفته بود تا تصمیم شورا را نادیده در نظر بگیرند. تنها راه حلی که عیسی می تواند به پر GAMOS ارائه کند: «توبه» است (مکافه ۱۶:۲).

کلیسای پر GAMOS تصویری نبوی از کلیسا طی سالهای ۳۱۳ تا ۵۳۸ میلادی است. اگرچه برخی اعضا در کلیسا وفادار باقی ماندند، زوال روحانی و ارتداد بسرعت افزایش یافت.

در (مکافه یو حنا باب ۲ آیه ۱۳؛ باب ۱۴ آیه ۱۲ را نیز بینید)، ایمان مرا انکار ننمودی به چه معنی است؟ چگونه عدم انکار ایمان به ما کمک می کند تا در برابر سازش مقاومت کنیم و «تا پای مرگ وفادار باشیم» باشیم؟ (مکافه ۲: ۱۰).

۱۴ ژانویه

دو شنبه

پیام مسیح به طیاطیرا

در مقایسه با سایر شهرها، طیاطیرا هیچ اهمیت سیاسی یا فرهنگی نداشت. علاوه بر این، کلیسا ظلمانی شده بود. به منظور اداره کردن یک کسب و کار یا داشتن یک شغل، در امپراتوری روم مردم باید عضو یک صنف تجاری می‌بودند. طیاطیرا بالاخص برای اجرا و اعمال این التزام مشهور بود. اعضای صنف مجبور بودند تا در ضیافت‌ها شرکت جسته و در مراسم تشریفاتی معبد حضور بهم می‌رسانندند، که اغلب شامل اعمال ناپسند و شنیع بود. کسانی که همراهی و پیروی نمی‌کردند با اخراج از صنف روپرورد و تحریم اقتصادی می‌شدند. برای مسیحیان آن زمان، این معنی را می‌داد که بین سرسپردگی و سازش کامل یا محروم شدن کامل برای خاطر انجلیل، یکی را انتخاب کنند.

مکافه یوحنا باب ۲ آیات ۱۸ تا ۲۹ را بخوانید. عیسی چگونه خود را به کلیسا طیاطیرا معرفی می‌کند (دانیال باب ۱۰ آیه ۶ را نیز بینید)؟ عیسی فرمان داده بود تا کلیسا از چه ویژگیهایی برخوردار باشد و مشکلات پیش رو برای احابت چنین خواسته ای چه بودند؟

مانند کلیسا پر غاموس، کلیسا طیاطیرا مجبور شده بود تا با با محیط کفر و بت پرستی سازش شد. نام ایزابل به همسر پادشاه احباب دارد که باعث ارتداد اسرائیل شد (اول پادشاهان باب ۱۶ آیات ۳۱ تا ۳۳). عیسی او را به عنوان فاحشه‌ای روحانی به تصویر می‌کشد (مکافه ۲: ۲۰). آن اعضای کلیسا که حقیقت را زیر پا گذاشت و ایده‌های «نایاک» بت پرستی و الحاد را پذیرفت، مرتکب زنای روحانی شد.

کلیسا طیاطیرا نماد وضعیت مسیحیت بین سالهای ۵۳۸ تا ۱۵۸۵ بود. در خلال این دوران، خطری که امت خدا را تهدید می‌کرد از بیرون کلیسا نبود بلکه از درون بود. سنت‌ها و رسوم جای کتاب مقدس را گرفت، کهانت بشری

و آثار مقدس جای کهانت مسیح را گرفت و اعمال بعنوان وسیله ای برای رستگاری در نظر گرفته شد. کسانی که تاثیرات فاسد کننده را نپذیرفتند، شکنجه شده و حتی کشته شدند. برای قرن ها، کلیسای راستین مامن خود را در بیابان ها یافت (مکافه ۱۲: ۶، ۱۳، ۱۴ را ببینید). ولی عیسی کلیسای طیاطیرا را برای ایمان و محبتی که داشتند ستود، کارها و خدمات – اشاره به اصلاحات و شروع بازگشت به کتاب مقدس داشت.

درباره کلام مکافه باب ۲ آیه ۲۵ بیاندیشید: « آنچه دارید تا زمانی که من می آیم محکم نگاه دارید ». معنای این کلمات برای ما به طور فردی و جمعی چیست؟ ما چه چیزی از عیسی داریم که باید آنرا محکم نگاه داریم؟

۱۵ ژانویه

سه شنبه

پیام مسیح به کلیسای سارد

سارد تاریخی باشکوه داشت. اما در دوران روم، این شهر اعتبار و منزلت خود را از دست داد. در حالی که شهر همچنان از تمول بهره مند بود، شکوه و جلال آن ریشه در تاریخ گذشته آن داشت و نه در واقعیت حاضر آن. شهر کهن بر بالای تپه ای با شب تند ساخته شده بود و از این رو، تقریباً غیر قابل رسوخ بود. شهروندان چنان احساس امنیت می کردند که از دیوارهای شهر با بی دقتی محافظت می شد.

مکافه یوحنا باب ۳ آیات ۱ تا ۶ و متى باب ۲۴ آیات ۴۲ تا ۴۴ و اول تسالونیکیان باب ۵ آیات ۱ تا ۸ را بخوانید. آن سه چیزی که عیسی از مسیحیان سارد می خواهد به عنوان علاجی برای وضعیت روحانی خود انجام دهند، کدامند؟ هشدار عیسی به مراقب بودن چگونه با پیشینه تاریخی شهر ارتباط دارد؟

در حالی که عیسی تنها چند مسیحی را در کلیسای سارد و فادار می داند، اکثر آنها مرده روحانی بودند. کلیسا به هیچ گناه یا ارتداد علنی متهم نمی شود (مانند کلیساهای پرغامس و طیاطیرا)، بلکه متهم به رخوت روحانی است.

پیام به کلیسای سارد به طور مؤثر بر وضعیت روحانی پروستانها در دوران پس از اصلاحات، تقریباً بین سالهای ۱۵۶۵ تا ۱۷۴۰ منتب می گردد، زمانی که کلیسا به تشریفات مرده و خودباوری روحانی تنزل یافت. تحت تأثیر سیل فلسفه عقل گرائی و سکولاریزم [دنیاگرائی]، تمرکز کلیسا از فیض انجیل و تعهد به مسیح کاهش یافت و جای خود را به کیش و بحث های خشک فلسفی داد کلیسا در این دوره اگر چه زنده به نظر می رسد، اما در واقع از نظر روحانی مرده بود.

پیام مسیح به سارد برای تمامی نسل های مسیحی کاربرد دارد. مسیحیانی وجود دارند که همیشه با عبارات شکوهمندانه از گذشته و فادرانه خود به مسیح سخن می گویند. متأسفانه چنین مسیحیانی چیز زیادی در خصوص تجربه خود با مسیح برای گفتن ندارند. مذهب آنان اسمی است، و فاقد مذهب راستین تعهد اصیل به انجیل است.

با همواره نگه داشتن حقیقت بزرگ نجات از طریق ایمان محض به مسیح، به چه روش هایی می توانیم بگوییم که اعمالمان در مقابل خدا بی عیب نبوده اند؟ معنای آن چیست و چگونه می توانیم اعمال خود را در برابر خدا بی عیب کنیم؟ متى باب ۵ آیات ۴۴ تا ۴۸ را بینید.

۱۶ ژانویه

چهارشنبه

پیام مسیح به کلیسای فیلادلفیا

آخرین کلیسایی که توسط عیسی مورد خطاب قرار گرفت، کلیسای فیلادلفیا بود (یعنی محبت برادرانه). شهر در شاهراه تجاری قرار داشت و بعنوان دروازی در نظر گرفته می شد – دروازه ای گشوده به یک فلات وسیع حاصلخیز. کاوش ها حاکی از این است که فیلادلفیا مرکزی بود که مردم برای سلامت و شفا به آنجا می آمدند. ساکنان شهر بخاطر زمین لرزه های مکرر به خارج از شهر نقل مکان کرده و در کلبه های محقر زندگی می کردند. مکاشفه یوحنای باب ۳ آیات ۷ تا ۹ را بخوانید. روشی که عیسی خود را در این پیام معرفی می کند،

چگونه به وضعیت این کلیسا مرتبط است؟ بیانیه عیسی در باره «قدرت کمی داری» (مکافهه یوحنایا باب ۳ آیه ۸)، چه چیزی درباره وضعیت کلیسا می‌گوید؟

پیام به این کلیسا بطور نبوی به احیای بزرگ مکتب پروتستان در خلال بیداری اول و دوم اطلاق می‌شود که در بریتانیای کبیر و امریکا در بین سالهای ۱۷۴۰ تا ۱۸۴۴ اتفاق افتاد. تاکید رو به رشدی بر اطاعت از احکام خداوند و زندگی پاک شده است. «در بگشوده» بظاهر راهی به سوی قدس آسمانی است، بخاطر اینکه در آن «معبد خدای من» نیز اشاره شده است (مکافهه ۳:۱۲، را با مکافهه ۴:۱ و ۲ مقایسه کنید). یک درسته شد و در دیگری باز شد اشاره به تغییری دارد که در خدمت کهانت اعظمی مسیح در سال ۱۸۴۴ بوقوع پیوست.

مکافهه ۳: ۱۰-۱۳ را بخوانید. چه نشانه هایی داده شده است مبنی بر اینکه زمان کوتاه است و اینکه آمدن مسیح نزدیک شده است؟ اهمیت و برجستگی نام خدا که بر امت وی نوشته شده است چیست (دوم تیموთاوس ۲:۱۹)؟ اگر نامی معرف شخصیت و ویژگی یک فرد باشد، خروج ۳:۶ در باره کسانی که نام خدا را حمل می‌کنند چه می‌گوید؟

احیای بزرگ در کلیساها در هر دو سوی اقیانوس اطلس اتفاق افتاد. در سال هایی که به ۱۸۴۴ ختم می‌شد، پیام آمدن قریب الوقوع مسیح در بسیاری از قسمت های جهان اعلان گردید. وعده خدا برای نوشتن نام خود بر کسانی که ظفر یافته اند، حاکی است که شخصیت و ویژگی های خدا در امت وی دیده خواهد شد. درست به همان اندازه که پیام آمدن قریب الوقوع مسیح صادق است، پیامی که مسیح وعده می‌دهد که گناهان آنان را بخشیده و احکام آنان را بر وی قلبهای آنان می‌نویسد، امت خود را برای واقعه ای عظیم آماده می‌سازد (فیلیپیان ۱:۶؛ عبرانیان ۱۰:۱۶ و ۱۷ را ببینید).

امید بازگشت قریب الوقوع مسیح چه معنایی برای شما دارد؟ وعده به کمال رسانیدن کاری که مسیح شروع کرده، چه تضمینی به شما می‌دهد؟

۱۷ ژانویه

پنجشنبه

کلیسای لائودیکیه

آخرین کلیسای مورد خطاب عیسی در لائودیکیه بود، شهری ثروتمند که در مسیر راه اصلی بازرگانی قرار داشت. این شهر برای صنعت تولید پشم، بانک‌هاییش (که مقادیر زیادی طلا در آن‌ها نگهداری می‌شد) و مدرسه‌پزشکی – دارویی، که داروی مرهم چشم تولید می‌کرد. این ثروت باعث خودکفایی شهر وندان شده بود. در حدود سال ۶۰ پس از میلاد مسیح، هنگامی که یک زلزله شهر را ویران کرد، شهر وندان پیشنهاد کمک از روم را رد کردند و مدعی شدند که خود می‌توانند از پس موقعیت برآیند. از آنجایی که شهر فاقد آب بود، آب شهر از طریق قناتی تأمین می‌شد که از چشمه‌های گرم از هیراپولیس می‌آمد. و از آنجایی که این مکان از لائودیکیه دور بود، آب در زمان که به شهر می‌رسید ولرم بود.

مکافه یوحنای باب ۳ آیات ۱۴ تا ۱۷ و هوشع باب ۱۲ آیه ۸ را بخوانید. روحیه خودکفایی شهر چگونه به مسیحیان لائودیکیه رسوخ نمود؟

عیسی، مسیحیان لائودیکیه را برای گناهی جدی، همچون ارتداد یا کفر سرزنش نکرد. بلکه مشکل آن‌ها «خشودی از خویشتن» یا «خود نیک پنداشی» بود که به رخوت روحانی سوق داده شده بود. آن‌ها مانند آبی که به شهر می‌رسید، نه سرد و با طراوت بودند و نه داغ، بلکه ولرم بودند. آن‌ها مدعی شدند که ثروتمند هستند و به چیزی نیاز ندارند؛ با این حال، نسبت به وضعیت روحانی خود فقیر، عریان و نابینا بودند.

کلیسای لائودیکیه وضعیت روحانی کلیسا که در شُرف خاتمه تاریخ زمین قرار دارد را نمادین می‌سازد، همانگونه که برخی ارتباط‌ها را در بخش‌های آخر زمان مکافه نشان می‌دهد. یکی از این پیوند‌ها، همانگونه در هشدار عیسی بصورت تاکیدی در مکافه ۱۵:۱۵ داده شده، به «جامه‌های سفید» باز می‌گردد چرا که «کلیسای

لائودیکیه که از نظر روحانی عریان است نیاز به عدالت مسیح دارد تا خود را پوشاند «(مکافه ۳: ۱۸ را بخوانید). هشدار به کسی که جامه های خود را نگاه دارد تا عریان راه نزود در این وسط به نبرد روحانی آرمگدون [جنگ نهائی میان خیر و شر] ارجاع می شود. زمان گزینی عیسی ممکن است در ابتدا بنظر عجیب بیاید، با خاطر اینکه بیش از این امکان دریافت این جامه ها ممکن نیست. با این وجود، دوره آزمایش و سنجش برای همه تمام خواهد شد. هشدار نگاه داشتن جامه در ارتباط با بلای هفتمن و آرمگدون [نبرد نهائی بین خیر و شر] پدیدار می گردد بدليل اینکه عیسی می خواهد تا به لائودیکیه یادآوری کند پیشاپیش برای نبرد دهشتناک آماده باشد – قبل از اینکه خیلی دیر شده باشد. از این رو، مکافه ۱۵ اهالی کلیسای لائودیکیه را هشدار می دهد تا که چنانچه از گوشیپاری به انزهای عیسی غفلت و قصور کنند و در عوض عریانی را انتخاب نمایند (مکافه ۳: ۱۷ و ۱۸)، از دست خواهند رفت، و در زمان آمدن او خجل خواهد شد (اول یوحننا ۲: ۲۸ تا ۳: ۳).

عیسی به کلیسای لائودیکیه اطمینان می دهد که آنها را دوست دارد. او از آنان می خواهد تا توبه کنند (مکافه یوحننا باب ۳ آیه ۱۹). او درخواست خود را با به تصویر کشیدن خود به عنوان عاشق در غزل غزل های سلیمان باب ۵ آیات ۲ تا ۶ که کنار در ایستاده، در می زند و تقاضا دارد که وارد شود، به پایان می رساند (مکافه یوحننا باب ۳ آیه ۲۰). او به تمام کسانی که در را باز کرده و به او اجازه ورود بدهند، وعده داده است تا در سفره ای صمیمی با او غذا بخورند، و در نهایت، با او در عرش حکمرانی کنند (مکافه ۲۰: ۴).

مکافه یوحننا باب ۳ آیات ۱۸ تا ۲۲ را بخوانید. عیسی چه اندرزی به کلیسای لائودیکیه ارائه می دهد؟ طلا، جامه سفید و مرهم چشم نماد چه چیزهایی هستند؟ (اول پطرس باب ۱ آیه ۲؛ اشیعیا باب ۶۱ آیه ۱؛ افسسیان باب ۱ آیات ۱۷ و ۱۸ را ببینید)؟ همه اینها به ما به عنوان ادونتیست های روز هفتم که خود را کلیسای لائودیکیه می دانیم، چه می گوید؟

۱۸ ژانویه

جمعه

تفکری فراتر:

مکافه، صفحه ۵۷۸ تا ۵۹۲ را از کتاب اعمال رسولان، نوشہ الن جی وايت بخوانید.

هفت پیام به کلیساها، نشان دهنده زوال روحانی در این هفت کلیسا می باشد. کلیسا در اسس همچنان وفادار بود، اگر چه علاقه اولیه خود را از دست داده بود. کلیساها در اسمیرنا و فیلادلفیا تا حد زیادی وفادار بودند. پرغاموس و

طیاطیرا بیشتر و بیشتر سازش کردند تا اینکه جمعیت کثیری از ایمانداران آن کلیساها بطور کامل از ایمان خالص شاگردی به ارتداد کشیده شدند. کلیسا ای ساردن در وضعیت بحران جدی بود. تعداد کثیری از مسیحیان این کلیسا با انجیل توازن و هماهنگی نداشتند، در حالی که فیلادلفیا معرف تعداد قلیلی از ایمانداران بود. کلیسا لائودیکیه در چنان وضعیت رخوت روحانی و خود شیفتگی بود که چیز خوبی نمی توان درباره آن کلیسا گفت.

عیسی در خاتمه هر پیام، به کلیساها یی که نصیحت وی را می پذیرند و عده‌هایی می دهد. با این وجود، ممکن است چنین مشاهده شود که همراه با شواهد مبنی بر زوال در کلیساها، افزایشی درخور توجهی در وعده‌های داده شده وجود دارد. افسوس که عیسی به او اولین پیام را می دهد، تنها یک وعده دریافت می کند. در حالی که هر کلیسا مسیر نزولی روحانی را دنبال می کند، هر یک نسبت به کلیسا قبلی، وعده‌های بیشتری دریافت می کند. در نهایت، کلیسا لائودیکیه در حالی که تنها یک وعده دریافت نمود، بزرگترین وعده را بدست آورد: سهیم شدن در بارگاه عیسی (مکاففه یوحننا باب ۳ آیه ۲۱).

سوالاتی برای بحث

۱- افزایش وعده‌ها به هر یک از کلیساها در توالی، همراه با زوال روحانی در کلیساها، بیانیه ای را بازتاب می دهد که هنگامی که گناه افزایش می یابد، فیض به وفور ارزانی می شود (رومیان باب ۵ آیه ۲۰)؟ به آن وعده در پرتو بیانیه ای بیندیشید که می گوید « کلیسا هر چقدر هم که ضعیف و دارای عیب باشد، تنها هدف بر روی زمین است که مسیح اهم توجه خود را بر آن معطوف می دارد ». او دائمآ آن را با اشتیاق محافظت کرده و بوسیله روح القدس تقویت می سازد «. - الن جی. وايت، ...

-Ellen G. White, *Selected Messages*, book 2, p. 396.

۲- مسیحیان اغلب می گویند که در شهرهای صنعتی، تجاری و کلانشهر ها، مسیحی بودن دشوار است. از این واقعیت که در شهرهای کامیاب در آسیا مسیحیانی بودند که به انجیل وفادار ماندند و در زیر فشارهای محیط کفر ضعیف نشدند، چه چیزی می توان آموخت؟ به مسیحیان آسیا با توجه به دعای عیسی در یوحننا باب ۱۷ آیات ۱۵ تا ۱۹ بیندیشید. مفهوم در جهان بودن اما از

جهان نبودن چگونه در مورد مسیحیان امروزی بویژه کسانی که در شهرهای بزرگ زندگی می‌کنند، اعمال می‌شود؟

۳- ما ادوبتیست‌های روز هفتم چگونه می‌توانیم به کلام داده شده به خودمان در پیام ارسال شده به لائودیکیان بهتر اعتنا و توجه کنیم؟

۱۹ تا ۲۵ ژانویه

درس چهارم

بره سزاوار

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکاشفه یوحنا باب ۴؛ حزقیال باب ۱ آیات ۵ تا ۱۴؛ مکاشفه یوحنا باب ۵؛ افسسیان باب ۱ آیات ۲۰ تا ۲۳؛ عبرانیان باب ۱۰ آیه ۱۲؛ اعمال رسولان باب ۲ آیات ۳۲ تا ۳۶.

«گریه نکن. ببین، شیر قبیله یهودا که از نسل داود است، پیروز شده است! او لیاقت دارد طومار و هفت مهر آن را بگشاید»
(مکاشفه یوحنا باب ۵ آیه ۵).

در هفته پیش پیام‌های مسیح برای قومش بر روی زمین را مطالعه کردیم. اکنون رؤیای یوحنا از زمین به آسمان تغییر مکان می‌دهد و بر "آنچه که باید بعد از این رخ دهد" (مکاشفه یوحنا باب ۴ آیه ۱) یعنی آینده، تمرکز دارد.

رؤیای باب‌های ۴ و ۵، در تالار عرش رخ می‌دهد. به همین ترتیب، صحنه باب‌های ۴ و ۵ مکاشفه یوحنا به طور نمادین کنترل تاریخ و نقشه نجات به نمایش می‌گذارد. با این وجود، پیش از اینکه آینده آشکار شود، مرکزیت ماموریت کهانست اعظمی مسیح در آسمان مبنی بر حاکمیت او بر امور زمین و برای رهایی نژاد بشر به ما نشان داده شده است. بدین طریق، باب‌های ۴ و ۵، چشم‌اندازی از مفهوم واقعی آینده که در مابقی کتاب ثبت شده است را فراهم می‌آورد.

همچنین ممکن است کسی متوجه شود در حالی که پیام‌های نوشته شده به هفت کلیسا به زبانی تقریباً بی‌پرده نوشته شده بودند، از این به بعد کتاب زبانی نمادین را بکار می‌برد که تفسیر آن همیشه آسان نمی‌باشد. این زبان از تاریخ

قوم خدا آنگونه که در عهد قدیم ثبت شده، گرفته شده است. برای تفسیر درستی از مکاشفه یوحنا به درکی صحیح از زبان نمادین در پرتو عهد قدیم نیاز است.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۶ ژانویه آماده شوید.

۲۰ ژانویه

یکشنبه

در سرای تخت پادشاهی آسمانی

با شروع مکاشفه یوحنا باب ۴ آیه ۱ ، عیسی از یوحنا بمی خواهد تا به آسمان رفته و چشم انداز وسیع تاریخ؛ از زمان خود تا زمان بازگشت ثانی را مشاهده کند.

مکاشفه یوحنا باب ۴ آیات ۱ تا ۸ را همراه با حزقيال باب ۱ آیات ۲۶ تا ۲۸ بخوانید. با توجه به مکاشفه یوحنا باب ۵ آیات ۱۱ تا ۱۴، درباره عظمت اتفاق تخت پادشاهی چه چیزی می توانیم آسمانی فرا گیریم؟

رسول از لابلای در باز به داخل معبد آسمانی و به تخت ملکوتی خدا نگاه کرد. تخت ملکوتی نماد قدرت حاکمیت و حاکمیت خدا بر مخلوقات است در حالی که رنگین کمان اطراف آن نشانه وفاداری و عده داده شده او به قومش می باشد (پیدایش ۹:۱۳-۱۶؛ اشعا ۹:۵۴ و ۱۰). با این وجود، شیطان، که با زور حاکمیت بر زمین را غصب کرده، اقتدار الهی را انکار کرده است. مسئله اصلی در نبرد بزرگ میان خدا و شیطان در خصوص حق حامکیت بر جهان هستی است. هدف گردهمائی آسمانی که یوحنا در بارگاه آسمانی مشاهده نمود برای تایید حق حاکمیت بر جهان است (مکاشفه ۴:۸-۱؛ مکاشفه ۵:۱۱-۱۴).

مکاشفه یوحنای باب ۴ آیات ۸ تا ۱۱ و باب ۵ آیات ۹ تا ۱۴ را بخوانید. از این آیات چه چیزی در مورد عبادت حقیقی می‌توانید بیاموزید؟ در باب ۴، چرا خداوند شایسته پرستش است و در باب ۵ آیات ۹ تا ۱۴، چرا برخ خدا سزاوار آن می‌باشد؟

باب ۴ مکاشفه، یک توصیف کلی از بارگاه سلطنتی در معبد آسمانی و از پرستشی که در آنجا تکرار می‌شود را ارائه می‌دهد. در حالی که پرستش در باب ۴، قدرت آفریننده خدا را می‌ستاید، باب ۵ نجات ارائه شده توسط بره قربانی را تجلیل می‌کند. این فصل‌ها نشان می‌دهد که عبادت حقیقی، اعمال توانای خدا در خلقت و نجات را بازگو کرده و می‌ستاید. خدا که در ابتدا جهان را خلق نمود، قدرت و توان بازگرداندن آن به وضعیت اولیه‌اش و تبدیل آن به خانه ابدی قومش را نیز دارد، و او وعده داده است تمام این کارها را انجام خواهد داد.

درباره آنچه انجیل تعلیم می‌دهد، بیاندیشید: کسی که نه تنها ما و جهان ما را خلق نمود، بلکه تمام کیهان را آفرید، همچنین "بره قربانی شده" (مکاشفه یوحنای باب ۵ آیه ۱۲) برای ما نیز بود. این چه امید شگفت‌انگیزی در میان جهانی پر از درد و آشوب ارائه می‌دهد؟

۲۱ ژانویه

دوشنبه

گرددھمائی آسمانی در عرش سماوی

شرح بزرگان روحانی در مکاشفه یوحنای باب ۴ آیه ۴ نشان می‌دهد که آن‌ها فرشته نیستند. عنوان «بزرگان روحانی» در کتاب مقدس همواره برای انسان‌ها بکار برده شده است. بر عکس فرشتگان که همیشه در حضور خدا می‌ایستند، این بزرگان روحانی بر تخت‌ها نشسته‌اند. جامه‌های سفیدی که آن‌ها می‌پوشند لباس مردم و فادر خدا هستند (مکاشفه یوحنای باب ۳ آیات ۴ و ۵). تاج‌های پیروزی (به یونانی *stephanoi*) بر روی سرها یشان مخصوص مقدسین

فاتح نگه داشته شده‌اند (یعقوب باب ۱ آیه ۱۲). همه این‌ها اظهار می‌دارند که ۲۴ ارشد روحانی مقدسین با شکوه هستند.

عدد ۲۴، عددی نمادین است: که از دو مجموعه ۱۲ تایی تشکیل شده است. عدد ۱۲ در کتاب مقدس نماد قوم خدا می‌باشد. ۲۴ رهبر روحانی می‌توانند نماد قوم خدا، مجموعه‌ای از زمان عهد قدیم و جدید باشند. عدد ۲۴ همچنین سران ۲۴ دسته‌بندی کاهنان که به نوبت خدمات معبد زمینی را انجام می‌دادند، را منعکس می‌کند (اول تواریخ باب ۲۴ آیات ۱ تا ۱۹).

این واقعیت که هرگز پیش از این در کتاب مقدس به ۲۴ رهبر روحانی اشاره نشده است، دلالت بر این دارد که آن‌ها گروهی جدید در عرش سماوی هستند. آن‌ها ممکن است کمی پیش از اتفاق افتادن این صحنه آورده شده باشند. آن‌ها به احتمال زیاد کسانی هستند که در زمان مردن عیسی از مرگ قیام کرده باشند (متی باب ۲۷ آیات ۵۱ تا ۵۳).

اگر چنین است، این ۲۴ رهبر روحانی که با عیسی به آسمان عروج کرده‌اند، بعنوان نمایندگان بشر هستند، تا شاهد انصاف و عدالت خدا در اعمال وی، در درک نقشه رستگاری باشند. در مکافته ۵:۹، ۲۴ رهبر روحانی، همراه با چهار موجود زنده (آیه ۸)، در برابر بره که ذبح گردیده بود و با این وجود زنده است، سجده نمودند. آنها با هم سرودی تازه خوانده و بره را می‌ستودند بعنوان آین یگانه‌ای که سزاوار است، چرا که: «وقتی طومار را گرفت، آن بیست و چهار رهبر در برابر او سجده کردند. هر یک از آنان یک چنگ و کاسه‌های طلایی پر از بخور داشتند که دعاهای ایمانداران است. ایشان برای او سرود جدیدی می‌خوانند و می‌گفتند: "تو لیاقت داری که طومار را بگیری و مهرش را باز کرده، آن را بخوانی، زیرا جانت را قربانی کردی و مردم را از هر نژاد و زبان و قوم و قبیله برای خدا خریدی. و ایشان را برای خدای ما کاهن ساختی و به سلطنت رساندی؛ از اینرو بر زمین سلطنت خواهند کرد.

مکافته یوحنای باب ۴ آیات ۶ تا ۸ همچنین به چهار موجود زنده اشاره می‌کند. توصیف آن‌ها را با چهار موجود زنده در حزقيال باب ۱ آیات ۵ تا ۱۴ و حزقيال باب ۱۰ آیات ۲۰ تا ۲۲ و سرافین در اشعیا باب ۶ آیات ۲ و ۳ مقایسه کنید.

موجودات زنده سمبول و نماد موجودات متعالی هستند که بعنوان نمایندگان و محافظان تخت او خدمت می نمایند (مزامیر باب ۹۹ آیه ۱). به طور نمادین، بالهای آنها با سرعتی که دارند در انجام دستورات خدا و چشمانشان به هوش ایشان اشاره دارد. حضور بهمراه ۲۴ رهبر روحانی و جمعیت بیشماری از فرشتگان در اطراف سریر (مکاشفه ۵: ۱۱)، نشان می دهد که نمایندگان زمین و آسمان در سریر عرش الهی حضور دارند.

۲۲ ژانویه

سه شنبه

طومار مهر و موم شد

مکاشفه یوحنا باب ۵ آیه ۱ تا ۴ را بخوانید. با توجه به اشعیا باب ۲۹ آیات ۱۱ و ۱۲، معنی مهر و موم شدن کتاب چیست و چرا یوحنا می گرید؟

متن یونانی حاکی از این است که کتاب بر روی تخت در سمت راست پدر قرار داشت. در انتظار آن یگانه ای بود که شایسته است تا آن را برابر دارد و «مهر و موم آن را باز کند» (مکاشفه ۵: ۲).

به گفته الن جی. وايت، طومار مهر و موم شده شامل «تاریخ مشیت الهی، تاریخ نبوی ملت‌ها و کلیسا می‌باشد. این مشمول کلام الهی، اقتدارش، فرمان‌هایش، شریعتش، کل شورای نمادین ابدیت و تاریخ تمام قدرت‌های حاکم بر ملت‌ها می‌شد. در آن کتاب، تأثیر تمام ملت‌ها، زبان‌ها و قوم‌ها از ابتدای تایخ زمین تا پایانش به زبان نمادین آمده

بود» – الن جی. وايت، *Manuscript Releases, vol. 9, p. 7*

به طور خلاصه، کتاب مهر و موم شده شامل رازهای خدا در مورد نقشه‌هایش برای حل مشکل گناه و نجات انسان‌های سقوط کرده می‌باشد. در ک کامل آن راز، در زمان آمدن دوباره مسیح محقق خواهد شد (مکافهه یوحنا باب ۱۰ آیه ۷ را بینید).

مکافهه یوحنا باب ۵ آیات ۵ تا ۷ را بخوانید. چرا مسیح تنها فرد در تمام هستی است که سزاوار برداشتن طومار مهر و موم شده و باز کردن آن می‌باشد؟

بحران در عرش سماوی مربوط به طغیان گری شیطان می‌باشد. این سیاره اگر چه توسط خدا آفریده شده است، اما تحت سلطه شیطان غاصب بوده است. گریستن یوحنا بیانگر شوق وافر قوم خدا از زمان آدم برای نجات از اسارت گناه بود. طومار مهر و موم شده در بردارنده نقشه خدا برای حل مشکل گناه می‌باشد. بدون شک خدا با قدرت بی‌اندازه خود می‌تواند آن نقشه را تحقق بخشد. با این وجود، نجات نسل بشر سقوط کرده به چیز خاصی نیاز داشت و آن عیسی بود که «ظفر یافت» و از این رو شایسته باز کردن طومار، تسلط و حاکمیت بر زمین و شفیع و منجی ما در قدس آسمانی می‌باشد.

چگونه می‌آموزیم که عیسی را در اولویت نخست تجربه مسیحی خود قرار دهیم؟

۲۳ ژانویه

چهارشنبه

بر ۵ سزاوار است

مکافهه یوحنا باب ۵ آیات ۸ تا ۱۴ و افسسیان باب ۱ آیات ۲۰ تا ۲۳ و همچنین عبرانیان باب ۱۰ آیه ۱۲ را بخوانید. این آیات در میانه این دنیایی که امید و تسلی کمی ارائه می‌کند چه می‌گویند؟

وقتی که مسیح، برخ خدا به تخت سلطنت الهی نزدیک شد، طومار را برداشت. این عمل، نشان می‌دهد که تمام اقتدار و حاکمیت به او سپرده شد (افسیان باب ۱ آیات ۲۰ تا ۲۲ را ببینید). در آن لحظه تمام هستی، حق حاکمیت مسیح بر زمین را تصدیق نمود. آنچه توسط آدم از دست رفته بود، با مسیح به دست آورده شد.

برداشتن طومار توسط مسیح، نشان می‌دهد که او سرنوشت تمام بشریت در دستان خود قرار داده است. چهار موجود زنده و ۲۴ پیر فرزانه مانند آنگونه که در مکافه یوحنا باب ۵ آیه ۹ مکتوب است، در مقابل وی سجده و او را پرستش نمودند: «مستحق گرفن کتاب و گشودن مهرهایش هستی زیرا که ذبح شدی». با این کار، فرشتگان برتر و نمایندگان بشر نجات یافته، قربانی شدن مسیح به جای انسان‌ها را تأیید می‌کنند. او با خون خود، کفاره بشر سقوط کرده را پرداخت نموده است و به آن‌ها امید نجات و وعده آینده‌ای که قادر به تصور آن نیستیم را ارائه می‌دهد.

چهار موجود زنده و رهبران روحانی اکنون به تعداد بی‌شمار فرشتگان آسمانی پیوستند و تخت ملکوتی را احاطه نمودند و به پادشاه تازه به تخت نشسته، ادای احترام کردند: «مستحق است برخ ذبح شده که قوت و دولت و حکمت و توانایی و اکرام و جلال و برکت را بیابد!» (مکافه یوحنا باب ۵ آیه ۱۲).

در این زمان تمام مخلوقات آسمان و زمین به یکدیگر پیوستند تا ستایش ملوکانه را نثار پدر و مسیح کنند: «تخت نشین و برخ را برکت و تکریم و جلال و توانایی باد تا ابدالآباد!» (مکافه یوحنا باب ۵ آیه ۱۳). ستایش آن‌ها با یک «آمین» توسط چهار موجود زنده و ۲۴ رهبر روحانی پاسخ داده شد از این رو به تکریم هیجان انگیز در تالار عرش سماوی ختم گردید.

فرضیه فیزیکدانان بر این است که جهان روزی یا خواهد سوخت، یا در خود فرو خواهد ریخت و یا متلاشی خواهد گردید. این فرضیه چه تضادی با آینده ارائه شده در کلام خدا دارد. چگونه می‌توانیم حتی همین الان، در مورد آینده‌ای که در انتظارمان است، شروع به شادی؟

اهمیت پنطیکاست

بارش روح القدس در روز پنطیکاست که در اعمال رسولان ۲:۱-۴ نوشته شده، یکی از وقایع تعین کننده در تاریخ برنامه رستگاری را تایید می کند: شروع دوره مأموریت پس از مصلوب شدن مسیح به عنوان کاهن اعظم و پادشاه در قدس آسمانی (اعمال رسولان ۱:۸-۴ و اعمال رسولان ۲:۳۳ را نیز ببینید). بواسطه مأموریت کهانت اعظمی در سمت راست پدر (مکافه ۶:۷ و ۶)، مسیح قادر است تا برنامه رستگاری را تا تحقق نهایی آن ادامه دهد. عیسی عنوان میانجی و شفیع ما در قدس آسمانی کار می کند تا ما را رستگار سازد. از طریق وی، ایمانداران می توانند به خدا دسترسی رایگان داشته و آمرزش گناهان خویش را دریافت نمایند.

اعمال رسولان باب ۲ آیات ۳۶ تا ۳۲ و یوحنایا باب ۷ آیه ۳۹ را بخوانید. چه امید و تشویقی در این واقعیت می یابید که عیسی در آسمان به عنوان کاهن و پادشاه ما ایستاده است؟

رفعت یافتن مسیح در قدس آسمانی، با نزول روح القدس بر حواریون همراه بود. مکافه یوحنایا باب ۵ آیه ۶ به هفت روح اشاره می کند که «به سراسر زمین فرستاد می شوند». همچنانکه دی درس های ابتدائی تر دیدیم، هفت روح نشانه فعالیت کامل روح القدس در جهان می باشند. در زمان به تخت نشستن مسیح، روح به کلیسا نازل شد. فرستاده شدن روح القدس یکی از اولین اعمال مسیح به عنوان کاهن اعظم ما در قدس آسمانی است. این بارش و نزول روح القدس به معنی این است که عیسی در مقابل پدر حضور بهم رسانیده است و اینکه خدا قربانی او را بخاطر بشر پذیرفته است.

«معراج مسیح به آسمان علامت این بود که پیروانش قرار بود برکات و عده داده شده را دریافت کنند.... هنگامی که مسیح از دروازه های آسمانی عبور کرد، در میان ستایش فرشتگان بر تخت نشست. به محض این که این مراسم

پایان یافت، جریانی غنی از روح القدس بر حواریون نازل شد و مسیح حتی با وجود جلالی که در تمام ابدیت با پدر داشت، در حقیقت جلال یافت. نزول پنطیکاستی مکالمه ای ملکوتی بود مبنی بر این که منجی بر تخت نشسته است و ماموریت آسمانی وی آغاز شده است. بر اساس وعده ای که داده بود، او روح القدس را عنوان نشانه ای از آسمان به پیروانش فرستاد که عنوان کاهن و پادشاه، تمامی قدرت آزمان و زمین به او داده شده و یگانه مسیح شده برای امت خویش است « - الن جی وايت، اعمال رسولان، صفحات ۳۸ و ۳۹.

Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, pp. 38, 39

عبرانیان باب ۴ آیه ۱۶ و باب ۸ آیه ۱ را بخوانید. چه امید و دلگرمی از این واقعیت که عیسی به عنوان پادشاه و کاهن ما بددست می آورید، که قدرت آسمان و زمین به او داده شده است. باور به این حقیقت چگونه به شما کمک می کند تا با موقعیت های هر روز زندگی خود و با چیزهای نامعلوم آینده سر و کار داشته باشید؟

۲۶ ژانویه

جمعه

مطالعه بیشتر: الن جی وايت، بخش به پدرم و پدر شما، صفحات ۸۳۵-۸۲۹، از کتاب آرزوی اعصار؛ بخش عطیه روح، صفحات ۴۷-۵۶، از کتاب اعمال رسولان را بخوانید.

پیام باب های ۴ و ۵ مکاشفه یوحنا به طور خاص برای قوم خدا که در دوران پایانی تاریخ زمین زندگی می کنند، اهمیت دارند. آمدن روح القدس در پنطیکاست نشانه آغاز موعظه انجلی به تمام دنیا بود؛ پیام اصلی در مورد عیسی بود، که به عنوان پادشاه و کاهن در سمت راست پدر رفت یافته بود. این حقیقت در باره عیسی هسته اصلی ایمان مسیحیان اولیه بود (عبرانیان باب ۸ آیه ۱) و سنگ زاویه و مبنای موعده ایشان (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۳۲ تا ۳۳، باب ۵ آیات ۳۰ و ۳۱) بود. همچنین انگیزه و مرجع ایمان آنان و دلیری برای مواجهه با جفا و موقعیت های سخت زندگی بود (اعمال رسولان ۷: ۵۵ و ۵۶؛ رومیان ۸: ۳۴). در نتیجه، مردم بسیاری به موعده آنها پاسخ دادند. از آن زمان به بعد، و از طریق حضور عیسی در مأموریت روح القدس، ملکوت خدا خود را نشان داد و همچنان به این کار ادامه می دهد.

ما نباید هر گز فراموش کنیم که تنها مژده نیک نجات در مسیح است که می تواند به قلب بشر وارد شده آنها را تغییر دهد و مردم را به پاسخ دادن به دعوت انجیل ابدی در خداترسی، جلال دادن و عبادت او هدایت می کند (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷). تنها امید ما به منجی است که پادشاه و کاهن ما در قدس آسمانی می باشد. او با قوم خود می باشد و برای همیشه تا پایان با ایشان خواهد ماند (متی باب ۲۸ آیه ۲۰). او آینده را در دستان خود دارد.

بنابراین باید هر گز فراموش نکنیم که نگه داشتن ماهیت انجیل در ذهن باعث موفقیت کامل پیام پایانی به بشر گمراه و رنج دیده می شود. در موعظه هیچ چیز دیگری مهم تر از صلیب و آنچه در مورد خدا به ما تعلیم می دهد وجود ندارد.

سوالاتی برای بحث

۱- روزی ما در آسمان خواهیم بود و خداوند را برای نیکوئیو قدرت وی و بویژه فیضش ستایش و عبادت خواهیم کرد. چه روش هایی وجود دارند که حتی الان می توانیم برای آن روز بزرگی که می آید بکار گیریم؟ و اینکه چگونه می توانیم با قلبهایی سپاسگزار و شکرگزار خدا را بخاطر تمام چیزهایی که او انجام داده و خواهد داد پرستش نمائیم؟

۲- مکاشفه یوحنا باب ۴ آیه ۱۱ و باب ۵ آیه ۹ را بخوانید. دو نقشی که می بینیم عیسی در اینجا دارد، کدامند و آنها چگونه نه تنها در نقشه نجات بلکه دلیل شایستگی خداوند برای عبادت ما اساسی هستند؟ سبт و آنچه تعلیم می دهد چگونه ابرازی از این دو حقیقت شگفت انگیز درباره خدا می باشد؟

۲۶ ژانویه تا ۱ فوریه

درس پنجم

هفت مهر و موم

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکافه یوحنا باب ۶ آیات ۱ تا ۱۷؛ لاویان باب ۲۶ آیات ۲۱ تا ۲۶؛ حزقيال باب ۴ آیه ۱۶؛ تشنیه باب ۳۲ آیه ۴۳؛ دوم تسالونیکیان باب ۱ آیات ۷ تا ۱۰.

آیه حفظی: «مستحق گرفتن کتاب و گشودن مهرهایش هستی زیرا که ذبح شدی و مردمان را برای خدا به خون خود از هر قبیله و زبان و قوم و امت خریدی و ایشان را برای خدای ما پادشاهان و کهنه ساختی و بر زمین سلطنت خواهند کرد» (مکافه یوحنا باب ۵ آیات ۹ و ۱۰).

باب ۶ مکافه یوحنا صحنه باب‌های ۴ و ۵ را ادامه می‌دهد که مسیح را بعنوان یگانه شایسته ای برای باز کردن طومار مهر و موم شده توصیف می‌کنند، و آنچه که بواسطه آدم از دست رفت را بازگرفت. او اکنون آماده باز نمون مهر طومار و انجام کامل و نهایی نقشه نجات می‌باشد.

پنطیکاست نشانه آغاز گسترش انجیل بود که مسیح بواسطه آن، پادشاهی خود را توسعه داد. از این رو، شکسته شدن مهر به موعظه انجیل که در پنطیکاست آغاز شد و عواقب انکار نمودن آن اشاره دارد. باز شدن هفتمن و آخرین مهر، ما را به پایان تاریخ این جهان می‌رساند.

مکافه یوحنا باب ۲۱ آیه ۳ کلید را برای باز کردن معنی و مفهوم هفت مهر را به ما می‌دهد: «آنکه غالب آید، این را به وی خواهم داد که بر تخت من با من بشیند، چنانکه من غلبه یافتم و با پدر خود بر تخت او نشستم». باب‌های ۴ و ۵ از ظفریافت مسیح و شایستگی وی در نتیجه ایثارگری او بر روی صلیب سخن می‌گوید، تا کاهن اعظم آسمانی ما باشد و طومار را باز کند. آخرین آیه های فصل ۷ ظفرمندان را در مقابل تخت سلطنت مسیح

توصیف می کند. بدین جهت، فصل ۶ در باره امت خدا در مرحله پیروزی است تا اینکه بتوانند در سلطنت مسیح شریک بشونند.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲ فوریه آماده شوید.

۲۷ ژانویه

یکشنبه

گشوده شدن مهر اول

مکافه یوحنا باب ۶ آیات ۱ تا ۸ و لاویان باب ۲۶ آیات ۲۱ تا ۲۶ و متی باب ۲۴ آیات ۱ تا ۱۴ را بخوانید. به واژگان کلیدی مشترک در این آیات توجه کنید. بر اساس این آیات، درباره معنای چهار مهر اول چه چیزی می آموزید؟

وقایع هفت مهر باید در بستر بلایای عهد قدیم در کمگردن که در عباراتی مشخص همچون شمشیر، قحطی، طاعون و حیوانات وحشی به تصویر کشیده شده اند (لاویان باب ۲۶ آیات ۲۱ تا ۲۶). حزقيال آنها شان را « چهار عذاب سخت » خدا می نامد (حزقيال باب ۱۴ آیه ۲۱). آنها عذاب های تأدیبی بودند که خدا از طریق آنها در پی بیداری وضعیت روحانی و مجازات آنان بود در زمانی که نقض عهد می کردند. در شرایطی مشابه، چهار اسب سوار و سیله خدا برای بیدار نگه داشتن قومش در انتظار بازگشت عیسی هستند.

همچنین شباهت های نزدیکی میان چهار مهر اول و متی باب ۲۴ آیات ۴ تا ۱۴ می باشد، که به موجب آن عیسی، آنچه در جهان اتفاق خواهد افتاد را توضیح داد. خداوند با مفهوم چهاراسب سوار، امت خود را در مسیر درست نگاه می دارد و به آنان یادآوری می کند که این جهان، همچنان که در حال حاضر هست، خانه آنان نیست.

گرچه بطور نمادین است، مکاشفه باب ۶ آیات ۱ و ۲ نیز در شُرف پیروزی است. این آیات، مکاشفه باب ۱۹ آیات ۱۱ تا ۱۶ را یادآور می‌شوند که مسیح را در حال راندن اسبی سفید و هدایت لشکرهای آسمانی در آخرین نبرد تاریخ زمین به تصویر می‌کشند. رنگ سفید به عنوان نمادی از پاکی، به طور مرتب با مسیح و پیروانش مرتبط است. اسب سوار، کمانی در دست دارد و به او تاجی داده شده است (مکاشفه ۶: ۲)، که تصویر خدا را در عهد قدیم تداعی می‌کند که در حال راندن اسبی است که کمانی در دست دارد در حالی که بر دشمنانش غالب می‌شود (عبرانیان باب ۳ آیات ۸ تا ۱۳؛ مزمیر باب ۴۵ آیات ۴ و ۵). واژه یونانی برای تاجی که بر سر اسب سوار است، *stephanos* می‌باشد که تاج پیروزی نامیده می‌شود (مکاشفه باب ۲ آیه ۱۰، باب ۳ آیه ۱۱). این سوارکار یک فاتح است که به فتح کردن ادامه می‌دهد.

صحنه اولین مهر، انتشار انجیل را توصیف می‌کند که قدرتمندانه در پنطیکاست آغاز شد و مسیح بواسطه آن شروع به گسترش ملکوت خود نمود. سرزمین‌های بسیاری بود و هنوز هست که باید فتح شوند و مردم بسیاری که باید پیرو عیسی شوند، تا زمانی که پیروزی نهایی با آمدن مسیح در جلال تحقق یابد.

از نقطه نظر نبوی، صحنه مهر اول با پیام داده شده به کلیسای افسس مطابقت دارد؛ که دوره رسالتی را توصیف می‌کند که در طی آن انجیل به سرعت در سرتاسر جهان گسترش یافت (کولسیان باب ۱ آیه ۲۳).

چرا باید همواره به یاد داشته باشیم که بدون در نظر گرفتن وضعیتمان در مسیح، در طرف پیروز قرار داریم؟

دوشنبه ۲۸ ژانویه

مهرهای دوم و سوم

مکاشفه یوحنا باب ۶ آیات ۳ و ۴ را بخوانید. بر اساس توصیف اسب قرمز و سوارکار، در اینجا در رابطه با انجیل، در مورد چه چیزی صحبت می‌شود؟

قرمز رنگ خون است. سوار کار شمشیر بزرگی دارد و اجازه دارد صلح و آرامش را از زمین برگیرد که راه کشتن یکدیگر را برای مردم باز می کند.

مهر دوم، عواقب انکار انجیل را توصیف می کند. همانطور که مسیح نبرد روحانی را از طریق موعظه انجیل به پیش می برد، نیروهای شیطانی به شدت مقاومت می کنند. بنناچار جفا ادامه می یابد. سوار کار، کار کشتار را انجام نمی دهد. در عوض، صلح را از زمین بر می دارد. و در نتیجه، جفایی را در پی خواهد داشت که اجتناب ناپذیر خواهد بود (متی باب ۱۰ آیه ۳۴ را ببینید).

مکاشفه یوحنا باب ۶ آیات ۵ و ۶ را بهمراه لاویان باب ۲۶ آیه ۲۶ و حرقیال باب ۴ آیه ۱۶ را بخوانید. بر اساس توصیف اسب سیاه و سوار کار، چه واقعیتی با موعذه انجیل که در اینجا اشاره شده مرتبط است؟

سوار بر اسب سیاه، ترازویی برای وزن کردن غذا در دست دارد. اعلامیه‌ای داده شده است: قیمت یک چارک گندم و یا سه چارک جو، مزد یک روز کار خواهد بود. به روغن زیتون و شراب آسیبی مرسان (مکاشفه یوحنا باب ۶ آیه ۶).

خوردن نان با وزن کردن دقیق غلات نشانه کمیابی زیاد یا فحاطی بود (لاویان باب ۲۶ آیه ۲۶؛ حرقیال باب ۴ آیه ۱۶). در زمان یوحنا، یک دینار، دستمزد روزانه یک کارگر بود (متی باب ۲۰ آیه ۲). در شرایط عادی، امکان خرید تمام نیازهای خانواده برای یک روز با دستمزد روزانه امکان پذیر بود. با این وجود، فحاطی، قیمت معمولی را بسیار افزایش می داد. در صحنه مهر سوم، برای خرید غذای کافی تنها برای یک نفر، به کل دستمزد یک روز احتیاج خواهد بود. برای غذا دادن به یک خانواده کوچک، دستمزد یک روز برای خرید یک پیمانه جو، غذایی ارزان تر و شکم سیر کن برای فقیران استفاده می شد.

صحنه مهر سوم به عواقب دیگر انکار انجیل اشاره دارد. اگر اسب سفید نشان دهنده موعظه انجیل باشد، اسب سیاه نماد نبودن انجیل است. غله در کتاب مقدس نماد کلام خدا است (لوقا باب ۸ آیه ۱۱). انکار انجیل ناگزیر منجر به قحطی کلام خدا مانند آن که توسط عاموس پیش‌بینی شد، می‌شود (عاموس باب ۸ آیات ۱۱ تا ۱۳).

۲۹ ژانویه

سه شنبه

صحنه چهارمین مهر

مکاشفه یوحنا باب ۶ آیات ۷ و ۸ را بخوانید. چه صحنه‌ای در اینجا توصیف شده است؟ این صحنه چه ارتباطی با صحنه قبلی دارد؟

رنگ اسب در مهر چهارم با واژه یونانی *chloros* بیان شده است که رنگ خاکستری جسد در حال تجزیه است. نام سوار مرگ است؛ در همین حال، هادس، مکان مردگان او را همراهی می‌کند. این دو مجاز هستند مردم را با شمشیر، گرسنگی، مرگ و حیوانات وحشی در یک چهارم زمین نابود کنند.

چهارمین مهر طاعون و مرگ را فرامی‌خواند. تصویر واضح صحنه این حقیقت را می‌رساند که قحطی روحانی کلام خدا در نتیجه انکار انجیل ناگزیر به مرگ روحانی منتهی می‌شود.

خبر خوش این است که قدرت مرگ و هادس بسیار محدود است؛ تنها اقتدار بر بخشی (یک چهارم) از زمین به آن‌ها داده شده است. عیسی به ما اطمینان می‌دهد که کلیدهای هادس و مرگ را دارد (مکاشفه یوحنا باب ۱ آیه ۱۸ را ببینید).

بار دیگر محتوای پیام‌های داده شده به کلیساها افسس، سارد، پرغاموس و طیاطیرا در باب ۲ مکافه را بررسی کنید. وضعیت در آن کلیساها را با صحنه‌های باز شدن چهار مهر اول مقایسه کنید. چه تشابه‌ی میان آن‌ها مشاهده می‌کنید؟

صحنه‌های هفت مهر، آینده کلیسا را به تصویر می‌کشند. درست مانند هفت کلیسا، مهرها نیز به دوره‌های مختلف تاریخ مسیحیت مربوط می‌شوند. در دوران رسالتی، انجیل به سرعت در سرتاسر جهان انتشار یافت. پس از دوران جفا، امپراتوری روم از پایان قرن اول تا آغاز قرن چهارم، آنگونه که در صحنه مهر دوم به تصویر کشیده شده است، آمد. مهر سوم به دوره سازش قرن‌های چهار و پنج اشاره دارد، که با قحطی روحانی کتاب مقدس که به اعصار تاریک منتهی شد، مشخص شده بودند. مهر چهارم به درستی مرگ روحانی مسیحیت را در طول «اعصار تاریک» توصیف می‌کند.

مکافه یوحنای باب ۶ آیه ۶ بیان می‌کند که روغن زیتون و شراب تحت تأثیر قحطی بلای مهر سوم قرار نخواهد گرفت. روغن نماد روح القدس و شراب نماد نجات در عیسی مسیح می‌باشد. این چه چیزی درباره این واقعیت که حتی زمانی که کلام خدا کمیاب است، روح القدس همچنان در فعالیت است و اینکه نجات همچنان برای تمام کسانی که به دنبالش باشند، در دسترس است، به ما می‌گوید؟

۳۰ ژانویه

چهارشنبه

گشودن پنجمین مهر

مکافه یوحنای باب ۶ آیات ۹ و ۱۰ را بخوانید. در اینجا چه اتفاقی می‌افتد؟

واژه روح و «جان» در کتاب مقدس به کلیت انسان اشاره دارد نه فقط روح (پیدایش باب ۲ آیه ۷). به شهادت رسیدن افراد و فادرار به خدا و مردم شکنجه شده در اینجا با توجه به خون قربانی ریخته شده در پای مذبح قربانی معبد زمینی به تصویر کشیده شده است (خروج باب ۲۹ آیه ۱۲؛ لاویان باب ۴ آیه ۷). قوم خدا از ناعدالتی و مرگ بدليل وفاداری خود به انجلیل رنج کشیده‌اند. آن‌ها نزد خدا فریاد بر می‌آورند و از او می‌خواهند پادرمیانی و از ایشان حمایت کند. این آیات در اینجا در مورد ناعدالتی انجام شده بر روی زمین؛ درباره وضعیت مرگ چیزی نمی‌گویند.

مکافهه یوحنایا باب ۶ آیه ۱۱ و تثنیه باب ۳۲ آیه ۴۳ و مزمایر باب ۷۹ آیه ۱۰ را بخوانید. پاسخ ملکوت به دعاهای امت شهید شده خدا چه بود؟

به شهدای مقدس جامه‌های سفید داده شد که معرف عدالت مسیح است، که آنان را از گناه تبرئه می‌کند – هدیه او به کسانی که پیشکش فیض را پذیرفته‌اند (مکافهه یوحنایا باب ۳ آیه ۵، باب ۱۹ آیه ۸). سپس، به آن‌ها گفته شد که باید استراحت کنند تا برادرانشان تجربه‌ای مشابه خواهند داشت، کامل شوند. مهم است توجه داشته باشیم که متن یونانی مکافهه یوحنایا باب ۶ آیه ۱۱ واژه عدد را در خود ندارد. مکافهه از تعداد مورد نظر مقدسین شهید تا پیش از بازگشت مسیح سخن نمی‌گوید، بلکه از کمال شخصیت ایشان می‌گوید. قوم خدا با جامه عدالت مسیح و نه شایستگی خود کامل می‌شوند (مکافهه یوحنایا باب ۷ آیات ۹ و ۱۰). مقدسین شهید تا زمان آمدن دوباره مسیح و آغاز هزاره، قیام نکرده و داوری نخواهند شد (مکافهه یوحنایا باب ۲۰ آیه ۴).

صحنه مهر پنجم از نظر تاریخی به دوره اصلاحات منجر می‌شود، دوره‌ای که میلیونها نفر به شهادت رسیدند بخارط اینکه به خدا و فادرار بودند (متی ۲۱: ۲۴). همچنین تجربه قوم رنج دیده خدا در طول تاریخ را بیاد می‌آورد، از زمان

هایل (پیدایش باب ۴ آیه ۱۰) تا زمانی که خدا در نهایت انتقام «خون خدمتگزارانش» را خواهد گرفت (مکافهه یوحنایا باب ۱۹ آیه ۲).

«خداؤندا تا کی؟» فریاد قوم رنج دیده خدا در طول تاریخ بوده است. آیا کسی هست که از نبود عدالت در این زندگی رنج نکشیده باشد؟ شما با دانستن اینکه روزی در حقیقت عدالت انجام خواهد شد، در صحنه مهر پنجم چه دلگرمی و آرامشی می‌یابید؟

۳۱ ژانویه

پنجشنبه

گشودن مهر ششم

در مهر پنجم، قوم خدا را می‌بینیم که در جهانی متخاصم، ناعادلانه رنج می‌کشد و فریاد زنان خواهان مداخله خدا هستند. زمان آن رسیده است که خدا در پاسخ به دعاها قومش، مداخله نماید.

مکافهه یوحنایا باب ۶ آیات ۱۲ تا ۱۴ را بهمراه متی باب ۲۴ آیات ۲۹ و ۳۰ و دوم تسالونیکیان باب ۱ آیات ۷ تا ۱۰ بخوانید. در اینجا چه چیزی آشکار می‌شود؟

سه نشانه آخر از شش مهر توسط عیسی در متی ۲۴:۲۹ و ۳۰ پیشگوئی شده بودند. آن وقایع قرار بود تا در نزدیک شدن خاتمه «عذاب سخت» (مکافهه ۷:۱۴)، در سال ۱۷۹۸، بعنوان پیش قراول بازگشت ثانی روی دهند. همانطور مانند نبوت عیسی در متی ۲۴، خورشید، ماه، «ستارگان» (شهاب سنگها) و آسمان در اینجا واقعی هستند. کاربرد واژگان «همچون» و «مانند»، چهره ای از چیز واقعی یا واقعه ای را به تصویر می‌کشند - خورشید همچون کرباس سیاه شد، ماه مانند خون گردید، و ستارگان بر زمین افتادند همچون انجیری که از درخت می‌افتد مسیحیان در جهان غرب به حقیقت پیوستن کلام عیسی را در ترتیب و توالی هر یک از این نشانه‌ها تشخیص دادند: زلزله لیسبون در سال ۱۷۵۵؛ روز تاریک ۱۹ مه ۱۷۸۰ در شرق نیویورک و جنوب نیو انگلند؛ و بارش پشمگیر

شهاب‌سنگ‌ها در اقیانوس اطلس در ۱۳ نوامبر ۱۸۳۳ به حقیقت پیوستن این پیشگوئی، در مکاشفه ۶ آیات ۱۲ تا ۱۴ منجر به یک سلسله بیداری و احیا و درکی شد که بازگشت ثانی مسیح نزدیک است.

مکاشفه یوحنا باب ۶ آیات ۱۵ تا ۱۷ و همچنین اشیاعا باب ۲ آیه ۱۹، هوشع باب ۱۰ آیه ۸ و لوقا باب ۲۳ آیه ۳۰ را بخوانید. این صحنه‌ها مردم در تمامی طبقات زندگی را به تصویر می‌کشد که با وحشت در تلاش برای مخفی شدن از خوف تحولات در آمدن مسیح هستند. آن‌ها از صخره‌ها و کوهستان‌ها می‌خواهند تا آنان را «چهره» تخت نشین و از خشم و غضب بره» (مکاشفه یوحنا باب ۶ آیه ۱۶) پنهان کند. زمان عدالت فرا رسیده است زیرا مسیح می‌آید «تا از مقدسین خود جلال یابد» (دوم تسالونیکیان باب ۱ آیه ۱۰). سرنوشت آن‌ها در مکاشفه یوحنا باب ۱۹ آیات ۱۷ تا ۲۱ توصیف شده است.

این صحنه با پرسشی که نیاز به پاسخ ندارد توسط بدکاران وحشت زده خاتمه می‌یابد: «روز عظیم خشم آنها رسیده است، کی می‌تواند آن روز را تحمل کند؟» (باب ۶ آیه ۱۷؛ همچنین ناحوم باب ۱ آیه ۶ و ملاکی باب ۳ آیه ۲ را نیز ببینید). پاسخ به آن سؤال در مکاشفه یوحنا باب ۷ آیه ۴ داده شده است: کسانی که بتوانند در آن روز پابر جا بایستند، قوم نشان خورده خدا هستند.

«اما کیست که روز آمدن او را متحمل تواند شد؟» (ملاکی باب ۳ آیه ۲). شما به این سؤال چگونه پاسخ خواهید داد و چه دلایل مبتنی بر کتاب مقدس برای پاسخ خود می‌توانید ارائه دهید؟ پاسخ‌های خود را در روز سبت در کلاس مطرح کنید.

۱ فوریه

جمعه

تفکری فراتر: بخش نیاز جهان صفحات ۴۵۷-۴۶۰ از کتاب شهادتهايي برای مبشران و کارگران انجیل، از نوشته‌های الن جی وايت را بخوانید.

رؤیای گشايش هفت مهر به طور نمادین به توجه و دلسوزی خدا به قومش بر روی زمین اشاره دارد. همانگونه که کِنْثِ إِي. استرند اشاره کرده است:

« در کتاب مقدس ضمانتی وجود دارد که خدا همیشه به قوم خود اهمیت می دهد و مراقب آنان است: اینکه در تاریخ، او همیشه حی و حاضر است تا آنها را تقویت و پشتیبانی نماید و اینکه در پایان نمایش آخرت، او از ایشان کاملاً دفاع نموده، ایشان را تبرئه می نماید و اجر سخاوتمندانه غیرقابل درکِ حیاتِ جاودانی را عطا می نماید. کتاب مکافعه به زیبایی به این موضوع می پردازد و از این رو، به هیچ وجه نوعی الهام ناهمانگ نیست که با ادبیات کلی کتاب مقدس سازگار نباشد؛ بلکه جوهره اصلی و جان کلام کتاب مقدس را بیان می کند. در واقع، همانطور که مکافعه یوحنا به طور مشخص و برجسته اشاره می کند، «خدای زنده» - کسی است که کلیدهای موت و عالم اموات نزد اوست (باب ۱ آیه ۱۸) - هرگز پیروان وفادار خود را رها نمی کند و اینکه حتی زمانی که رنج به شهادت رسیدن بسر می برند، پیروز هستند (باب ۱۲ آیه ۱) و «تاج زندگی» در انتظار ایشان می باشد (باب ۲ آیه ۱۰، باب ۲۱ آیات ۱ تا ۴ و باب ۲۲ آیه ۴ را ببینید) » - کنتِ ای. استرند،

Kenneth A. Strand, "The Seven Heads: Do They Represent Roman Emperors?" in *Symposium on Revelation—Book 2*, Daniel and Revelation Committee Series (Silver Spring, Md.: Biblical Research Institute, 1992), vol. 7, p. 206.

سوالاتی برای بحث

۱- چه درس با ارزشی از صحنه گشایش هفت مُهر آموخته اید؟ چرا باید به شما نشان دهد که با وجود بد بودن شرایط بر روی زمین، خدا همچنان فرمانرواست و در نهایت تمام وعده هایی که در مسیح داریم، تحقق خواهند یافت؟

۲- در مورد شرح زیر بیاند یشید: «کلیسا نماینده تعین شده خدا برای نجات بشر است. برای خدمت سازماندهی شده و مأموریت آن رساندن انجیل به جهان است » - ان جی. وايت، *The Acts of the Apostles*, p. 9

کلیسای محلی شما چگونه می تواند به منظور رساندن پیام انجیل به مردم، وفادارتر باشد؟

۳- پاسخ های خود به پرسش پایانی روز پنجشنبه را در کلاس مطرح کنید. چه کسی می تواند روز آمدن او را تحمل کند و چرا چنین است؟ در مورد دلیل های پاسخтан در رابطه با نحوه زندگی امروزه به منظور آماده شدن برای روز آمدنش بحث کنید.

۲ تا ۸ فوریه

درس ششم

قوم مُهر خورد خدا

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکافه یوحنان باب ۷؛ دوم پطرس باب ۳ آیات ۹ تا ۱۴؛ تثنیه باب ۸ آیات ۱۱ تا ۱۷؛ مکافه یوحنان باب ۱۴ آیات ۴ و ۵ و ۱۲، باب ۱۷ آیه ۵؛ رومیان باب ۳ آیات ۱۹ تا ۲۳.

آیه حفظی: «این‌ها کسانی هستند که از آن عذاب سخت گذشته‌اند، رداهای خود را شسته و در خون بره سفید کرده‌اند» (مکافه یوحنان باب ۷ آیه ۱۴).

پیام گشوده شدن هفت مُهر نشان می‌دهد که هر فردی که دعوی ایمان به مسیح را دارد، برای وفاداری با برکت و بدليل بی‌ایمانی با لعنت روپرتو می‌شود. چهار مهر اول وسیله‌های انضباطی خدا برای بیرون آوردن قوم خود از مرگ روحانی و پیروز نمودن آن‌ها بودند. با این حال، قوم خدا همچنین از بی‌عدالتی و ظلم در جهانی ضد انجیل رنج می‌برند. در گشايش مهر ششم، خدا آماده برخورد با کسانی که به قومش ظلم نمودند، می‌باشد.

باب ۷ بطور ضمنی میان مهرهای شش و هفت درج شده است. مهر ششم آمدن دوباره مسیح را برایمان به ارمغان می‌آورد. در حالی که شریران با داوری روپرتو می‌شوند، باب ۷ مکافه به سوال آنان در باره این که چه کسانی در روز آمدن مسیح خواهند ایستاد پاسخ می‌دهد: ۱۴۴۰۰۰ نفر مُهر خورده‌اند. دیگر ویژگی‌های مرتبط با ۱۴۴۰۰۰ نفر در مکافه ۱۴:۵-۱ داده شده است.

میان پرده دیگری میان شیپور ششم و هفتم قرار گرفته است (مکافه یوحنان باب ۱۰ آیه ۱ تا باب ۱۱ آیه ۱۴). این میان پرده که با دوره زمانی صحنه‌های باب ۷ مصادف است، تجربه و وظیفه قوم خدا در پایان زمان را توصیف می‌کند.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۹ فوریه آماده شوید.

۳ فوریه

یکشنبه

مهار کردن بادها

مکاشفه یوحنا باب ۷ آیات ۱ تا ۳ و دوم پطرس باب ۳ آیات ۹ تا ۱۴ را بخوانید. یوحنا چه چیزی می‌بیند؟ فرشتگان باید برای چه مدت بادها را مهار کنند؟ پس از بسته شدن مهر چه اتفاقی خواهد افتاد؟

در عهد قدیم، بادها نماد نیروهای مخربی بودند که خدا بوسیله آنها شریران را داوری می‌کرد (ارمیا باب ۲۳ آیات ۱۹ و ۲۰؛ دانیال ۷:۲). «هنگامی که فرشتگان خدا از مهار بادهای دهشتناک احساسات شدید دست بر دارند، همه چیز غیر قابل کنترل خواهد شد» - الن جی وايت، جداول عظیم، صفحه ۶۱۴. این نیروهای ویرانگر با مداخله الهی مهار می‌شوند در حالی که امت خدا مهروی را دریافت خواهند نمود.

در زمان‌های کهن، معنای اصلی مهر کردن، مالکیت بود. معنای مهر کردن نمادین در عهد جدید این است که «خداآوند متعلقان خود را می‌شناسد» (دوم تیموتائوس باب ۲ آیه ۱۹). خدا قوم خود را تشخیص می‌دهد و آنها را با روح القدس مهر می‌کند (افسیسیان باب ۱ آیات ۱۳ و ۱۴، باب ۴ آیه ۳۰). در پایان زمان، بر پیشانی افرادی که نسبت به خدا وفادار هستند مهر زده می‌شود، کسانی که احکام او را نگاه می‌دارند (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱ و ۱۲). مهر خدا نشانی قابل مشاهده بر پیشانی افراد نیست، بلکه همانطور که الن جی. وايت می‌گوید، یعنی «ماواگزیدن در حقیقت، هم از نظر فکری و هم از نظر روحانی، از این رو آنان [امت خدا] نمی‌توانند تحت تأثیر قرار بگیرند» - الن جی. وايت، 220. در مقایسه، کسانی که طرف وحش را بگیرند، نشان وحش را دریافت می‌کنند (مکاشفه یوحنا باب ۱۳ آیات ۱۶ و ۱۷).

وفاداری قوم مهر خورده خدا در تمام نسل‌ها مورد آزمایش قرار گرفته است. با این وجود، آزمایش وفاداری در بحران نهایی، نگه داشتن فرمان‌های خدا خواهد بود (مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۷ و باب ۱۴ آیه ۱۲ را ببینید). به طور خاص، فرمان چهارم، آزمایش اطاعت از خدا خواهد شد (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷). همانطور که سبّت نشان قوم خدا در زمانهای کتاب مقدسی بوده است (حزقیال باب ۲۰ آیات ۱۲ و ۲۰؛ عبرانیان ۴: ۹ و ۱۰)، نشان وفاداری به خدا در بحران نهایی نیز خواهد بود.

در پایان زمان، مهر همچنین به عنوان نشانه‌ای از محافظت در برابر نیروهای مخرب هفت بلای پایانی خواهد بود (حزقیال باب ۹ آیات ۱ تا ۱۱ برای تصاویر پشت پرده مکاشفه یوحنا باب ۷ آیات ۱ تا ۳). بنابراین، پرسشی که در مکاشفه یوحنا باب ۶ آیه ۱۷ مطرح شد، پاسخی نهایی دریافت می‌کند: کسانی که قادر خواهند بود در روز خشم خدا محفوظ بمانند، قوم مهر زده خدا می‌باشند.

پولس به ما هشدار می‌دهد، روح القدس که توسط وی مهر زده شده‌ایم را نرجانیم (افسیسیان باب ۴ آیه ۳۰). معنای این چیست؟ چگونه می‌شود روح القدس را نرجاند؟ پس از این که پاسخ را یافتیم، چه تصمیماتی می‌توانید بگیرید که به شما در نرجاندن روح القدس کمک کنند؟

۴ فوریه

دوشنبه

قوم مهر خورده خدا

مکاشفه یوحنا باب ۷ آیات ۴ تا ۸ را بخوانید. تعداد قوم مهر خورده خدا چند نفر است؟ معنای آن عدد خاص چیست؟

اعلام تعداد کسانی که مهر زده شده‌اند، تکمیل مهر زدن را نشان می‌دهد. یوحنا می‌شنود که تعداد آن‌ها ۱۴۴۰۰۰ نفر از ۱۲ قبیله اسرائیل می‌باشد. ارجاع در اینجا به عددی حقیقی نیست، بلکه به مفهوم آن می‌باشد. عدد

شامل ۱۲ بار ۱۰۰۰ می شود. دوازده نمادی از قوم خداست: قبایل اسرائیل و تعداد کلیساهاي ساخته شده بر پایه ۱۲ حواريون (افسیان باب ۲ آیه ۲۰). از این رو، عدد ۱۴۴۰۰۰ به معنای مجموع قوم خدا در پایان زمان است: «تمامی اسرائیل» شامل (يهوديان و غيريهوديان) که برای بازگشت مسيح آماده هستند و کسانی که بدون اينکه روی موت را بیینند متبدل می شوند (رومیان ۱۱: ۲۶، اول قرنیان ۱۵: ۵۳-۵۱).

۱۲ قبیله ذکر شده در باب ۷ مکاشفه یوحا به وضوح حقیقی نیستند، زیرا ۱۲ قبیله اسرائیل که شامل هر دو پادشاهی شمالی و جنوبی بودند، امروزه وجود ندارند. ۱۰ قبیله پادشاهی شمالی در خلال تسخیر آشوری‌ها به اسارت برده شدند (دوم پادشاهان باب ۱۷ آیات ۶ تا ۲۳)، که در آنجا با دیگر قوم‌ها یکپارچه شدند. از این رو، ۱۲ قبیله، امروزه یهودیت را تشکیل نمی‌دهند.

همچنین، فهرست ۱۲ قبیله در باب ۷ مکاشفه یوحا، فهرستی عادی نیست. (اعداد ۱: ۱۵-۵ را با حزقيال ۴۸: ۱-۲۹ مقایسه کنید). یهودا به عنوان اولین قبیله (مکاشفه ۷: ۵) به جای رئوبین آمده است (با اعداد ۱: ۵ مقایسه کنید). همچنین قبایل دان و افرایم که در لیست های اعداد ۱ و حزقيال ۴۸ بوده اند، از لیست مکاشفه ۷ حذف شده‌اند، در حالی که لاوی و یوسف به جای آن‌ها اضافه شده‌اند (مکاشفه ۷: ۷ و ۸). دلیل آشکار برای حذف دان و افرایم این است که در عهد قدیم، این دو قبیله مرتد و بت پرست بودند (اول پادشاهان ۱۲: ۹، ۳۰؛ هوشع ۴: ۱۷).

فهرست قبایل در باب ۷ مکاشفه یوحا تاریخی نیست، بلکه روحانی است. غیبت دان و افرایم از لیست، پیشنهاد می‌کند که بی وفایی این دو قبیله جائی در میان امت مهر خورده خدا ندارند. همچنین، کلیسا در عهد جدید معطوف به ۱۲ قبیله اسرائیل است (یعقوب باب ۱ آیه ۱). ۱۲ قبیله در باب ۷ مکاشفه یوحا نماد کل قوم خداست که تا به آخر پایدار ماندند، هم یهودی و هم غیر یهودی.

خداوند به کسانی که در طی دوران آشوب و سختی زندگی می کنند چه تضمینی از کتاب مقدس می دهد؟

جمعیت عظیم

مکاشفه یوحنا باب ۷ آیات ۹ و ۱۰ را بخوانید. یوحنا چه گروهی از مقدسین را در این مرحله می‌بیند؟ آن‌ها چگونه توصیف شده‌اند و اهل کجایند؟ آن‌ها در برابر تخت پادشاهی خدا چه چیزی فریاد می‌زنند؟

یوحنا جمعیت کثیر را می‌بیند، کسانی که «از عذاب سخت بیرون می‌آیند و لباس خود را به خون بره شسته و سفید نموده‌اند» (مکاشفه یوحنا باب ۷ آیه ۱۴). یعنی، آن‌ها گروه خاصی از مردم هستند که با وجود هر گونه سختی که با آن مواجه بودند به عیسی و فادر مانده‌اند. وفاداری با پوشیدن ردای عدالت کامل، نمادینه شده است. کلمه سختی و مصیبت به طور مکرر در کتاب مقدس بکار برده شده که به چیزهایی که ایمانداران بخاطر اعتقاد خود رنج می‌برند اشاره می‌کند (برای مثال خروج ۴: ۳۱، مزمیر ۹: ۹، متی ۲۴: ۹، یوحنا ۱۶: ۳۳، رومیان ۵: ۳ را بینید). بنابراین، گرچه برخی از مفسران ادوبتیست این گروه را به عنوان نمایندگان ۱۴۴۰۰۰ نفر می‌بینند، می‌توانیم «جمعیت عظیم» را به تمامی رهایی یافتگانی که بخاطر ایمان خود در طول اعصار رنج و مصیبت کشیده اند معطوف کنیم.

در اینجا نیز، در شرح یوحنا در خصوص جمعیت عظیم، همانطور که در تمام کتاب مقدس مشاهده می‌کنیم، رستگاری بواسطه فیض می‌باشد. تنها دعوی رهایی یافتگان برای رستگاری، برای حیات ابدی، برای آسمان و زمین جدید، عدالت مسیح است، که به آنان با فیض داده شده است.

«نزدیک‌ترین افراد به بارگاه عرش سماوی کسانی هستند که با شور و حرارت در امور شیطان بودند، اما مانند جرقه آتش او را رها کرده و با سرسپردگی عمیق و شدید از نجات دهنده خود پیروی نموده‌اند. بعد کسانی هستند که

شخصیت مسیحی را در میانه دروغ و خیانت به کمال رساندند، کسانی که شریعت خدا را حرمت دادند، در حالی که جهان مسیحیت آن را باطل اعلام نمود، و میلیون‌ها نفر در تمام اعصار بدلیل ایمانشان به شهادت رسیدند. و دورتر، گروهی عظیم که هیچ کس ایشان را نتواند شمرد، از هر امت و قبیله و قوم و زبان در پیش تخت و در حضور بره به جامه‌های سفید آراسته و شاخه‌های نخل به دست گرفته، ایستاده‌اند (مکافه یوحننا باب ۷ آیه ۹). نبرد آن‌ها به پایان رسیده است و پیروز شده‌اند. آن‌ها مسیر مسابقه را رفته و به جایزه دست یافته‌اند. شاخه نخل در دستانشان نماد پیروزی آن‌ها و جامه سفید علامت عدالت بی‌عیب مسیح که اکنون از آن ایشان می‌باشد، است. – الن جی. وايت،

The Great Controversy, p. 665

آری، ما با عدالت مسیح پوشانده شده‌ایم، که عطیه ای از ایمان است. اما چگونه می‌توانیم در میان مشکلات و عذاب‌های سخت، آن ایمان را نگه داشته و وفادار بمانیم؟ یا حتی مهم‌تر، ما چگونه در زمان‌های آسایش و رفاه، آن ایمان و وفاداری را حفظ می‌کنیم؟ (تشیه باب ۸ آیات ۱۱ تا ۱۷ را بینید).

۶ فوریه

چهارشنبه

کسانی که از بره پیروی می‌کنند

مکافه یوحننا باب ۱۴ آیات ۱ تا ۵ را بخوانید. سه ویژگی اصلی ۱۴۴۰۰۰ مقدس چیست؟ این ویژگی‌ها چگونه با توصیف مقدسین پایان زمان در مکافه یوحننا باب ۱۴ آیه ۱۲ مرتبط است؟

مکافه یوحننا باب ۱۴ آیات ۴ و ۵ بر اساس توصیف ۱۴۴۰۰۰ نفر به عنوان کسانی که فرمان‌های خدا را نگه می‌دارند و به عیسی ایمان دارند، می‌باشد (مکافه یوحننا باب ۱۴ آیه ۱۲). اگر چه آن‌ها خشم کامل شیطان در بحران نهایی را تجربه کردند، اما بدلیل رابطه نزدیک خود با عیسی راسخ باقی ماندند.

با توجه به مکاشفه یوحنای باب ۱۷ آیه ۵، این ۱۴۴۰۰ نفر از چه نظر با زنان آلوده نشده‌اند؟ این چگونه با این واقعیت که آن‌ها به عنوان «اولین نمونه خدا» (مکاشفه یوحنای باب ۱۴ آیه ۴) از میان مردم خریداری و آزاد شدند، مرتبط است؟

فساد جنسی نمادی از بی‌ایمانی به خداست. مکاشفه یوحنای باب ۱۷ آیه ۵ در مورد بابل فاحشه آخر زمان و دخترانش که تمام مردم جهان با آن‌ها زنا خواهند کرد، سخن می‌گوید (مکاشفه یوحنای باب ۱۸ آیه ۳ را ببینید). با این وجود، ۱۴۴۰۰ نفر به مسیح وفادار خواهند ماند و در برابر روابط شنیع با بابل و مذاهب باطل مقاومت خواهند نمود. آن‌ها «هر جا که بره می‌رود به دنبال او می‌روند» (باب ۱۴ آیه ۴).

۱۴۴۰۰ نفر بیشتر به عنوان کسانی که «از میان انسانها رهایی داده شده اند»، به عنوان «نوبیر محصولات برای خدا و بره» تشریح شده اند (مکاشفه ۱۴:۴). در اسرائیل کهن، نوبرانه، بهترین محصول برداشت شده بودند که به خدا پیشکش می‌شدند (اعداد ۱۸:۱۲). واژه «نوبیر محصولات» می‌تواند به قوم نجات یافته خدا که از مردم جهان متمایز شده اند معطوف شود (یعقوب ۱:۱۸)، ولی در مکاشفه ۱۴۴۰۰ نفر به وضوح به گروهی خاص اطلاق می‌شود بخارط اینکه بدون اینکه مرگ را ببینند متبدل می‌شوند (اول قرنیان ۱۵:۵۰-۵۲). بدین جهت آنان نوبرانه برداشت بزرگتری از نجات یافتگان در تمامی اعصار هستند (مکاشفه یوحنای باب ۱۴ آیات ۱۶ تا ۱۶ را ببینید).

ما به چه روش‌هایی، حتی ناخودآگاه می‌توانیم در خطر ارتکاب فساد روحانی قرار داشته باشیم؟
اگر فکر می‌کنیم در معرض چنین خطری قرار نداریم، چرا خود را فریب می‌دهیم؟

۷ فوریه

پنجشنبه

نجات به خدا ایمان و برّه

مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۵ و دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۴ را بخوانید. مکاشفه یوحنا قوم خدا در آخر زمان را به عنوان بی‌نقص و بی‌عیب توصیف می‌کند. چگونه می‌توان به این وضعیت دست یافت؟

ویژگی نهایی ۱۴۴۰۰۰ نفر این است که هیچ دروغی «بر لب‌های ایشان یافت نشد و بی نقص و بی عیب هستند» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۵). در حالی که اکثر مردم جهان دروغ‌های شیطان را باور می‌کنند، قوم آخرالزمان خدا که در حرف و عمل عاری از فریب هستند، محبت حقیقتی را دریافت خواهند کرد و نجات خواهند یافت (دوم تosalonikian باب ۲ آیات ۱۰ و ۱۱).

«بدون نقص» (به یونانی *amōmos*، «بی‌عیب») به وفاداری ۱۴۴۰۰۰ نفر به مسیح اشاره دارد. در عهد قدیم، ابراهیم (پیدایش باب ۱۷ آیه ۱) و ایوب (ایوب باب ۱ آیه ۱) بی‌عیب بودند هر چند که مانند همه مرتكب گناه شده بودند. دو هزار سال پیش، مسیحیان فراخوانده می‌شدند که در مقابل خدا مقدس و بدون عیب باشند (افسیان باب ۵ آیه ۲۷، فیلیپیان باب ۲ آیه ۱۵).

رومیان باب ۳ آیات ۱۹ تا ۲۴ را بخوانید. چرا ما باید همیشه این حقیقت مهم را پیش رویمان تگه داریم؟

در روزهای پایانی تاریخ جهان، ۱۴۴۰۰ نفر شخصیت مسیح را منعکس خواهند نمود. نجات آنها بازتابی از آنچه مسیح برایشان انجام داده است و نه تقدس و اعمال خودشان خواهد بود (افسیسیان باب ۲ آیات ۸-۱۰ را ببینید). ۱۴۴۰۰ نفر جامه‌های خود را شسته‌اند و آنها را در خون بر سفید کرده‌اند (مکافه یوحنا باب ۷ آیه ۱۴) و از این رو، در مقابل خدا پاک و بی‌عیب می‌باشند (دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۴).

« ما لازم است که از تمام موارد زمینی پاک و تصفیه شویم تا زمانی که تصویر نجات دهنده خود را منعکس کنیم و سهم برندگان ذات الهی بشویم. ...»

« هنگامی که در گیری زندگی پایان یابد، هنگامی که زره جنگ به پای مسیح انداخته شود، زمانی که مقدسین خدا جلال یابند، سپس و سپس تنها آن زمان است که می‌توان با اطمینان ادعا نمود که نجات یافته‌ایم و بی‌گناه هستیم » - الن جی. وايت،

Selected Messages, book 3, pp. 355, 356

چگونه می‌توانیم همچون تقدیس شدگان زندگی کنیم و برای ابدیت آماده شویم و با این حال از آسیب‌های کمال‌گرایی مقدس مابانه رنج نبریم؟ چرا ما باید همواره حقیقت بزرگی که در رومیان باب ۳ آیات ۱۹ تا ۲۳ آمده است را پیش رویمان نگه داریم؟

۸ فوریه

جمعه

تفکری فراتر: بی‌گناهی و نجات صفحه ۳۵۳-۳۵۷، از پیامهای منتخب، کتاب سوم، نوشته الن جی وايت را بخوانید.

هویت این ۱۴۴۰۰ نفر، مسئله بشدت پر بحثی می‌باشد. آنچه در مکافه بدیهی به نظر می‌رسد این است که ۱۴۴۰۰ نفر آخرین نسل از قوم خدا در روزهای پایانی تاریخ این زمین می‌باشند. ما می‌دانیم که آنها هفت مصیبت آخر را تجربه خواهند کرد (مکافه یوحنا باب ۷ تا ۹ آیات ۱۶) و اینکه وفاداری ایشان بسیار متفاوت از نسل‌های قبلی مورد آزمایش قرار خواهد گرفت.

با این حال، اینکه چه کسانی در آن گروه خواهند بود، برای ما آشکار نشده است. این یکی از رازهایی است که خدا برای خود نگه داشته است (تشیه باب ۲۹ آیه ۲۹). تنها آینده نمایان خواهد ساخت که چه کسی عضوی از این گروه مقدسین نجات یافته خواهد بود. با توجه به این، به ما چنین هشداری داده شده است:

« مسیح می فرماید کسانی در کلیسا یافت می شوند که افسانه و فرضیات را ارائه خواهند داد، هنگامی که خدا حقایق بزرگ، رفت دهنده و تعجیل کننده را عطا نموده است که باید همواره در گنجینه های ذهن نگهداری بشوند. هنگامی که انسان ها این نظریه و آن نظریه را برابر می چینند، زمانی که آن ها کنجدکاو هستند که لازم نیست چیزی را بدانند، خدا آن ها را هدایت نمی کند. این نقشه خدا نیست که قومش چیزی را باید حدس بزنند، و چیزی که در کتاب مقدس تعلیم داده نمی شود را ارائه دهنند. این اراده او نیست که آن ها بر سر پرسش هایی که از نظر روحانی به ایشان کمکی نخواهد کرد، مانند چه کسی جزء صد و چهل و چهار هزار نفر می باشد، مشاجره کنند. کسانی که مورد انتخاب خدا هستند، در زمانی کوتاه بدون شک این را درخواهند یافت » – الن جی. وايت، Selected Messages, book 1, p. 174

سوالاتی برای بحث

۱- در مورد نصیحت زیر بیاند یشید: « بیائید با تمام قدرتی که خدا به ما داده است، بکوشیم که در میان صد و چهل و چهار هزار نفر باشیم » – الن جی. وايت، Ellen G. White Comments, *The SDA Bible* . چگونه می توانید این کلمات را در عمل بیاورید؟ این کوشش چگونه بر تصمیمات روزانه شما تأثیر می گذارد؟

۲- یک ویژگی مهم ۱۴۴۰۰۰ مقدس آخر زمان، خواندن سرودی جدید می باشد. همانطور که به زندگی خود فکر می کنید، آیا مسیر روحانی کنونی تان بازتاب دهنده سرودی جدید برای خدا می باشد؟ یا آیا زندگی تان روایات قدیمی کار خدا در آن را انعکاس می دهد که اثری از اطاعت کنونی در آن نمی باشد؟ زندگی کنونی تان چگونه سرود جدیدی از مسیر روحانی و تجربه تان با مسیح را منعکس می کند؟

۳- تفاوت میان درباره مسیح دانستن و شناختن حقیقی وی چیست؟ اگر کسی از شما می پرسید،
«مسیح چگونه است؟» چه پاسخی می دادید و چرا؟

درس هفتم

۹ تا ۱۵ فوریه

هفت شیپور

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکاشفه یوحنا باب ۸ آیات ۱ تا ۱۳؛ اعداد باب ۱۰ آیات ۸ تا ۱۰؛ حزقيال باب ۱۰ آیه ۲؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۰ آیات ۱ تا ۱۱؛ دانيال باب ۱۲ آیات ۶ و ۷؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۱ آیات ۱ تا ۱۳؛ لاويان باب .۱۶

آیه حفظی: « بلکه در آن روزهایی که فرشته هفتم شیپور خود را به صدا در می آورد نقشه‌های مخفی خدا انجام خواهد شد همان طور که به بندگان خود یعنی انبیا وعده داده بود » (مکاشفه یوحنا باب ۱۰ آیه ۷).

در صحنه مهر پنجم، دیدیم که فریاد قوم مظلوم خدا، فریاد ایمانداران تمام عصرها را منعکس می‌کند. این‌ها به عنوان جان‌هایی به تصویر کشیده شده بودند که در قربانگاه قرار گرفته‌اند که برای عدالت و اثبات بی‌گناهی نزد خدا فریاد بر می‌آورندند، که می‌گفتند: « تا به کی، ای خداوند؟ » (مکاشفه یوحنا باب ۶ آیه ۱۰). ندای آسمانی به آن‌ها اصرار می‌کرد که منتظر بمانند، چرا که روزی خواهد آمد که خدا آنانی که به ایشان آسیب رسانده بودند را داوری خواهد کرد. مکاشفه یوحنا باب ۱۵ آیات ۱۵ تا ۱۷، عیسی را به تصویر می‌کشند که به این زمین باز می‌گردد و داوری را بر کسانی که نسبت به پیروان وفادارش شرارت ورزیدند، می‌آورد.

صحنه مهر پنجم، معرف تجربه قوم رنج دیده خدا در طول تاریخ است، از زمان هاییل تا زمانی که خدا در نهایت داوری را آغاز و انتقام «خون بندگانش» (مکاشفه یوحنا باب ۱۹ آیه ۲). را بگیرد. قوم رنج دیده خدا باید استوار بماند و باور داشته باشد که خدا دعاها قومش را می‌شنود.

روایای هفت شیپور نشان می دهد که در طول تاریخ خدا پیش از این بخارا مردم مظلوم مداخله کرده است و کسانی را که به ایشان آسیب رسانده‌اند، داوری نموده است. هدف هفت شیپور اطمینان دادن به قوم خدادست که ملکوت نسبت به رنج‌های ایشان بی‌تفاوت نیست.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۶ فوریه آماده شوید.

۱۰ فوریه

یکشنبه

دعاهای مقدسین

باب ۸ مکافهه یوحنا با تصویری از هفت فرشته آغاز می‌شود که در برابر خدا ایستاده‌اند و آماده دمیدن در شیپورهایشان هستند. پیش از اینکه شیپورها به صدا در بیایند، صحنه دیگری گنجانده شده است. هدف آن توضیح معنای الهیاتی شیپورها می‌باشد.

مکافهه یوحنا باب ۸ آیات ۳ و ۴ را همراه با توصیف مناسک و تشریفات روزانه در معبد اورشلیم را بخوانید: یک تفسیر یهودی از کتاب مقدس توضیح می‌دهد که شب‌ها بر قربانی بر روی قربانگاه قرار می‌گرفت و خون از پایه قربانگاه بیرون می‌ریخت. یک کاهن منتصب، مجرم طلایی داخل معبد را برداشت و بخور خوشبو بر مذبح طلایی در مکان مقدس پیشکش می‌نمود. هنگامی که کاهن خارج می‌شد، مجرم را بر روی کف زمین انداخت که صدای بلندی بوجود می‌آورد. در این زمان، هفت کشیش در شیپورهای خود دمیدند و پایان مناسک معبد برای آن روز را اعلام می‌نمود.

می‌توان نحوه کاربرد زبانی را که در تشریفات شبانه بکار برده می‌شد را در مکافهه یوحنا باب ۸ آیات ۳ تا ۵ را ملاحظه نمود. قابل توجه است که فرشته بخور را بر «مذبح زرین مقابل تخت» دریافت می‌کند (مکافهه یوحنا باب ۸ آیه ۳). بخور، نشان دهنده دعاهای قوم خدا می‌باشد (مکافهه یوحنا باب ۵ آیه ۸). از این رو، دعاها یکی که فرشته در مقابل خدا ارائه می‌دهد، دعاهای قوم مورد آزار خدا هستند. دعاهای ایشان اکنون توسط خدا شنیده شده است.

مکافهه یوحنا باب ۸ آیات ۳ تا ۵، اطلاعات مهمی در مورد شیپورها در مکافهه یوحنا ارائه می‌دهند:

الف) هفت شیپور، داوری خدا بر بشر متمرد در پاسخ به دعاهاي قوم مظلومش را نشان می دهنند.

ب) شیپورها از مرگ عیسی به عنوان برخ خدا ادامه یافته و بطور پیوسته تا زمان آمدن دوباره مسیح در طول تاریخ ادامه می یابند (مکاشفه یوحنا باب ۱۱ آیات ۱۵ تا ۱۸).

مکاشفه یوحنا باب ۸ آیه ۵ را همراه با حرقیال باب ۱۰ آیه ۲ بخوانید. اخگرهاي آتشی که بر دشمنان قوم خدا ریخته می شود، چیست؟ رؤیایی حرقیال در مورد آتش شدید بر اورشلیم مرقد، چگونه ماهیت شیپورها در مکاشفه یوحنا را توضیح می دهد؟

فرشته مجرم بخور سوختنی را از آتش قربانگاه پر می کند و آن را بر زمین پراکنده می سازد. به طور قابل توجهی این آتش از همان قربانگاهی می آید که دعاهاي مقدسین پیشکش شد. این نشان می دهد که داوری های هفت شیپور در پاسخ به دعاهاي قوم خدا بر ساکنین زمین واقع شدند. قوم خدا فراموش نشده‌اند و خدا از جانب ایشان در زمان مقرر خود پادرمیانی خواهد کرد.

۱۱ فوریه

دوشنبه

معنای شیپورها

مکاشفه یوحنا در به تصویر کشیدن میانجی گری های خدا از جانب قومش، از تصویر شیپورهای عهد قدیم استفاده می کند. شیپورها بخش مهمی از زندگی روزانه اسرائیل باستان را تشکیل می دادند (اعداد باب آیات ۸ تا ۱۰ و دوم تواریخ باب ۱۳ آیات ۱۴ و ۱۵ را ببینید). صدای آنها مردم را برای عبادت به معبد یادآوری و دعوت می کرد؛ شیپورها همچنین در نبردها و در زمان برداشت محصول و طی اعیاد به صدا در می آمدند.

دمیدن در شیپورها با دعا، دست به دست می شد. در حین عبادت در معبد یا در طول اعیاد، صدای نواختن شیپورها، «یادآور» عهد خدا با قومش بود. همچنین به مردم یادآوری می کردند که برای «روز خداوند» (یوئیل باب ۲ آیه ۱) آماده باشند. در طول نبرد، صدای شیپور کلید راهنمایی بود و خدا را صدا می زد تا قوم خویش را نجات دهد. این مفهوم پس زمینه ای برای شیپورها در مکاشفه می باشد.

مکاشفه یوحنا باب ۸ آیه ۱۳ و باب ۹ آیات ۴، ۲۰ و ۲۱ را بخوانید. چه کسانی هدف داوری های هفت شیپور هستند؟

رویدادهای ناشی از شیپورهای مکاشفه یوحنا نشان دهنده میانجی گری خدا در تاریخ در پاسخ به دعاها قومش می باشند. در حالی که مهرها در اصل به کسانی مربوط می شود که ادعا می کنند قوم خدا هستند، شیپورها از داوری های علیه ساکنین زمین خبرمی دهند (مکاشفه یوحنا باب ۸ آیه ۱۳). در عین حال، برای مردم هشدارهایی هستند که پیش از اینکه دیر بشود، توبه کنند.

هفت شیپور دوره تاریخی از زمان یوحنا تا پایان تاریخ این زمین را پوشش می دهند (مکاشفه یوحنا باب ۱۱ آیات ۱۵ تا ۱۸). در حالی که شفاعت در آسمان ادامه دارد (مکاشفه یوحنا باب ۸ آیات ۳ تا ۶) و انجیل بر روی زمین موعظه می شود (مکاشفه یوحنا باب ۱۰ آیه ۸ تا باب ۱۱ آیه ۱۴). داوری های شیپورها به یک بخش مربوط می شود؛ و تنها بر یک سوم خلفت تأثیر می گذارند. شیپور هفت اعلام می کند که زمان آن رسیده است که خدا حاکمیت مشروع خود را بر عهده بگیرد. هفت شیپور تقریباً پوشش دهنده دوره زمانی هفت کلیسا و هفت مهر می باشند:

(الف) دو شیپور اول از وقوع داوری بر ملت هایی خبر می دهند که مسیح را به صلیب کشیدند و کلیسای اولیه را مورد جفا قرار دادند: اورشلیم متمرد و امپراتوری روم.

(ب) سومین و چهارمین شیپور واکنش آسمان به ارتداد دوره های قرون وسطی و ارتداد کلیسای مسیحی را به تصویر می کشند.

(ج) پنجمین و ششمین شیپورها وضعیت جهان غیر روحانی ناشی از عصر روشنگری را توصیف می کنند که با فعالیت شیطانی وسیع که جهان را به نبرد آرمادگون (جنگ نهایی بین خیر و شر) هدایت می کند، مشخص می شود. شکی نیست که تاریخ خونین و پر از درد و اندوه است. این واقعیت غمانگیز چگونه باید به ما کمک کند تا در ک کنیم که آنچه از طریق عیسی به ما وعده داده شده است عالی و واقعی است؟

۱۲ فوریه

سه شنبه

فرشته با کتاب باز

ششمین شیپور ما را به زمان انتهای می رساند. قوم خدا فرا خوانده شده‌اند که در این دوره چه کاری انجام دهند؟ پیش از صدای شیپور هفتم، میان پرده‌ای درج شده است که وظیفه و تجربه قوم خدا در آخر زمان را توضیح می‌دهد.

مکافله یوحنای باب ۱۰ آیات ۱ تا ۴ را بخوانید. در اینجا چه اتفاقی رخ می‌دهد؟

« فرشته مقتدری که یوحنای را راهنمایی کرده بود ویژگی ها و شاخص هایی کمتر از عیسی مسیح نداشت » - نظرات الن جی وایت، کتاب مقدس تفسیری، جلد ۷، صفحه ۹۷۱.

او پاهای خود را بر روی دریا و خشکی قرار می‌دهد که به معنی حکم جهانی او می‌باشد و اینکه آنچه می‌خواهد اعلام کند، اهمیتی جهانی دارد. او با صدای غرش شیر فریاد می‌زند. غرش شیر نماد صدای خدا است (هوشع باب ۱۱ آیه ۵؛ مکافله ۵ آیه ۱۰ را ببینید).

یوحنای باب اجازه ندارد آنچه غرش ها گفته‌اند را یادداشت کند. چیزهایی در مورد آینده وجود دارد که خدا از طریق یوحنای آشکار نساخته است.

مکاشفه يوحا نا باب ۱۰ آيات ۵ تا ۷ را بخوانيد. اين آيات را با دانيال باب ۱۲ آيات ۶ و ۷ مقايشه کنيد. چه کلمات مشابهی دارند؟

هنگامی که فرشته اعلام می کند که « دیگر تأخیری نخواهد شد » (مکاشفه يوحا نا باب ۱۰ آیه ۶)، واژه يونانی chronos نشان می دهد که او به دوره ای از زمان اشاره می کند. این اشاره به دانيال باب ۱۲ آيات ۶ و ۷ دارد، جايی که يك فرشته اعلام می کند آزار و اذیت مقدسین برای زمانی و دو زمان و نصف زمان یا ۱۲۶۰ سال (۵۳۸ تا ۱۷۹۸ پس از ميلاد مسيح) که در طی آن کلیسا توسط قدرت تحت فرمان پاپ تحت جفا قرار گرفته بود (با دانيال ۷: ۲۵ مقايشه کنيد). از آنجا که در دانيال و مکاشفه يك « روز » نبوتي برابر با ۳۶۰ سال است، و سه و نيم زمان (يا سال) برابر با ۱۲۶۰ « روز » يا سال است. زمانی پس از اين دوره نبوتي، پيان زمان فرا خواهد رسيد.

اين بيانيه که می گويد زمانی ييش از آن نخواهد بود اشاره به زمان نبوتي دانسال دارد، بویژه ۲۳۰۰ روز نبوتي در دانيال باب ۸ آیه ۱۴ (۴۵۷ پيش از ميلاد مسيح تا ۱۸۴۴ پس از ميلاد مسيح). پس از اين دوره، دوره های نبوتي دیگري ييش از آن نخواهد بود. الن وايت می گويد: « اين زمان که فرشته با سوگندی رسمي اعلام می کند، يك دوره پيشگوبي شده است که باید مقدم از ظهور خداوندمان باشد. يعني، مردم پيام دیگري مبني بر زمان دقیق دریافت نخواهند کرد. پس از اين دوره زمانی، که از ۱۸۴۲ تا ۱۸۴۴ می رسد، نمي تواند هیچ تخمین دقیقی از زمان پيشگوبي شده وجود داشته باشد. طولانی ترین محاسبه به پاييز ۱۸۴۴ می رسد » - الن جي. وايت،

Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 971

اين بيانيه الن وايت در باره اينکه باید از تعیین تاريخ هایی برای آینده اجتناب کنیم، چه می گوید؟

۱۳ فوریه

چهارشنبه

خوردن طومار

مکاشفه یوحنایا باب ۱۰ آیات ۸ تا ۱۱ را بخوانید. خوردن در کتاب مقدس برای توصیف پذیرفتن پیام از جانب خدا به منظور اعلام آن به مردم بکار برده شده است (حزقیال باب ۲ آیه ۸ تا باب ۳ آیه ۱۱، ارمیا باب ۱۵ آیه ۱۶ را ببینید). پیام هنگامی که دریافت شود، خبر خوش است؛ اما هنگامی که اعلام می‌شود، گاهی منجر به تلخکامی می‌شود زیرا توسط بسیاری انکار شده و مورد مخالفت قرار می‌گیرد.

تجربه تلخ و شیرین یوحنایا از خوردن طومار (معرف کتاب دانیال است) که با گشوده شدن مهر پیشگویی‌های آخر زمان دانیال مربوط است. یوحنایا در اینجا معرف بازماندگان کلیسای آخرالزمان است که ماموریت یافته تا انجیل ابدی (مکاشفه ۱۴:۶ و ۷ را ببینید) را در خاتمه زمان پیشگوئی دانیال (دانیال ۷:۲۵) یا ۱۲۶۰ روز/سال اعلام کند.

شرایط محیطی دارد که روایی یوحنایا به تجربه تلخ و شیرین دیگری اشاره می‌کند که در خاتمه دوره ۲۳۰۰ ساله بوقوع می‌پیوندد. هنگامی که بر اساس پیشگویی‌های دانیال، وابستگان جنبش میلری‌ها فکر می‌کردند که مسیح در سال ۱۸۴۴ باز خواهد گشت، آن پیام برای ایشان شیرین بود. با این وجود، وقتی این اتفاق نیفتاد، آن‌ها تلخی پیامی را که اعلام کرده بودند تجربه کردند. هرچند که مسیح طبق انتظار آنان ظهور نکرد، آنان نویسید تلخی را تجربه و به پژوهش در کلام برای درک واضح تری پرداختند.

مأموریت یوحنایا مبنی بر «بازگو نمودن پیشگویی‌ها» به جهان، به ادونتیست‌ها که سبت را نگه می‌دارند و مأمور اعلام پیام آمدن دوباره مسیح در رابطه با پیشگویی‌های دانیال هستند اشاره دارد.

مکاشفه یوحنایا باب ۱۱ آیات ۱ و ۲ را بخوانید. به یوحنایا دستور داده شد چه کاری انجام بدند؟

این سطر صحنه باب ۱۰ مکاشفه یوحنایا را ادامه می‌دهد. به یوحنایا فرمان داده شد که معبد، قربانگاه و عبادت کنندگان را اندازه گیری کند. مفهوم اندازه گیری کردن در کتاب مقدس ظاهراً به داوری اشاره دارد (متی باب ۷ آیه ۲ را بینید). معبدی که باید اندازه گیری می‌شد، در آسمان است، جایی که عیسی برای ما خدمت می‌کند. ارجاع به معبد، قربانگاه و عبادت کنندگان به روز کفاره اشاره دارد (لاویان باب ۱۶ آیات ۱۶ تا ۱۹ را بینید). این روز، روز «اندازه گیری» بود زیرا که خدا گناهان قومش را داوری می‌کرد. بنابراین، مکاشفه یوحنایا باب ۱۱ آیه ۱ به داوری اشاره دارد که پیش از آمدن دوباره مسیح اتفاق می‌افتد. این داوری ویژه قوم خدا - عبادت کنندگان در معبد - می‌باشد.

مکاشفه یوحنایا باب ۱۱ آیه ۱ نشان می‌دهد که پیام معبد آسمانی در کانون اعلام نهایی انجیل قرار دارد و به دفاع از ماهیت خدا می‌پردازد. به این ترتیب، ابعاد کامل پیام انجیل در مورد کار کفاره‌ای مسیح و عدالت‌نش به عنوان تنها وسیله نجات انسان‌ها را ارائه می‌دهد.

در ذهن بسپارید که چگونه خون در مرکزیت آین روز کفاره قرار داشت (باب ۱۶ لاویان را بینید)، چگونه می‌توانیم همیشه این واقعیت که داوری خبری خوش است را پیش رویمان نگه داریم؟ چرا این حقیقت بسیار مهم است؟

۱۴ فوریه

پنجشنبه

دو شاهد

مکاشفه یوحنایا باب ۱۱ آیات ۳ تا ۶ را بخوانید. دو شاهد به چه روش‌هایی انعکاس دهنده زربابل و یوش در نقش‌های سلطنتی و کهانت آنان هستند؟ زکریا باب ۴ آیات ۲، ۳ و ۱۱ تا ۱۴ را بینید.

ایده دو شاهد از نظام قانونی یهودی می‌آید که برای تعیین درستی چیزی، به دست کم دو شاهد نیاز است (یوحنایا ۸ آیه ۱۷). دو شاهد نماد کتاب مقدس هستند؛ اما آن‌ها همچنین نشان دهنده قوم خدا می‌باشند، چنانچه از کتاب مقدس شهادت می‌دهند. این دو نمی‌توانند جدا شوند زیرا قوم خدا فراخوانده شده‌اند که کتاب مقدس را در جهان انتشار دهند – «برای به کمال رساندن اراده خدا» (اعمال رسولان ۲۰: ۲۷).

شاهدان چنین به تصویر کشیده شده‌اند که در در طول دوران ۱۲۶۰ روز/سال (۵۳۸ پس از میلاد مسیح)، در پلاس نبوت می‌کردند. این به مکافته یوحنایا باب ۱۰ آیه ۱۱ اشاره دارد، جایی که به یوحنایا گفته شد گه باید پیشگویی کند. این نشان می‌دهد که فراخوانده شدن برای پیشگویی به کلیسا تعمیم داده می‌شود که باید به انتشار حقیقت خدا به جهان ادامه دهد. پلاس لباس ماتم و غزا بود (پیدایش باب ۳۷ آیه ۳۴)؛ و به زمان دشواری اشاره می‌کند که حقایق کتاب مقدس دفن شده‌اند و روی آن با سنت‌ها و رسوم بشری پوشیده شده است.

مکافته یوحنایا باب ۱۱ آیات ۷ تا ۱۳ را بخوانید. به زبان خودتان آنچه برای دو شاهد در پایان دوره پیشگویی شده ۱۲۶۰ روز/سال اتفاق افتاد را توصیف نمایید.

حیوانی که دو شاهد را می‌کشد از سکونتگاه شیطان می‌آید. کشتن دو شاهد، از نظر تاریخی در مورد حمله متعصبانه به کتاب مقدس و منسخ شدن مذهب در رابط با رویدادهای انقلاب فرانسه مربوط می‌شود. نظام ضد مذهبی شامل تنزل اخلاقی سدوم، تکبر بی‌خدایانه مصر و ارتداد اورشلیم بود. آنچه در اورشلیم برای عیسی اتفاق افتاد اکنون توسط این نظام ضد مذهب برای کتاب مقدس اتفاق می‌افتد.

رستاخیز شاهدان به احیای عظیم علاقه به کتاب مقدس، به دوران پس از انقلاب فرانسه اشاره دارد که به ظهور جنبش ظهور ثانی با احیا و بازسازی حقیقت کتاب مقدس، ایجاد جامعه‌های کتاب مقدس و توزیع جهانی کتاب مقدس منجر شد..

درست پیش از پایان، دنیا شاهد موعظه جهانی کتاب مقدس خواهد بود به گونه‌ای که هرگز در تاریخ نبوده است. این اعلام نهایی تأثیری تلخ و شیرین خواهد داشت، زیرا مخالفانی را تحریک خواهد نمود که از فعالیت‌های شیطانی قدرت یافته و برای فریفتن جهان به نبرد نهایی علیه شاهدان و فادار خدا تلاش می‌کنند (مکاشفه یوحنا باب ۱۶ آیات ۱۳ تا ۱۶، مکاشفه ۱۴:۱۲ را ببینید).

۱۵ فوریه

جمعه

تفکری فراتر: شیپور هفتم (مکاشفه یوحنا باب ۱۱ آیات ۱۵ تا ۱۸) فرجام تاریخ این زمین را نشان می‌دهد. زمان آن رسیده است که خدا قدرت و حاکمیت خود را آشکار کند. این سیاره سرکش که برای هزاران سال تحت حاکمیت شیطان بوده است، در شرف بازگشت تحت حاکمیت و سلطه خدا می‌باشد. پس از مرگ مسیح بر روی صلیب و صعودش به آسمان بود که که مسیح اعلام نمود که حاکم مشروع زمین است (مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۰ و ۱۱). حتی اگر شیطان با آگاهی از اینکه زمانش کوتاه است، به انتقام گرفتن و ویران نمودن ادامه می‌داد (مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۲). شیپور هفتم خبر خوش را اعلام می‌کند که با قدرت‌های غاصب برخورد شده است و این که این جهان در نهایت تحت حاکمیت مشروع خدا قرار گرفته است.

شیپور هفتم، محتوای نیمه دوم کتاب را مشخص می‌کند که به رویدادهای پایانی مربوط می‌شود: (۱) ملت‌ها خشمگین بودند: مکاشفه یوحنا باب‌های ۱۲ تا ۱۴ شیطان را پر از خشم توصیف می‌کنند (مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۷) که با دو متعددش - اژدهای دریا و اژدهای زمین - ملت‌های جهان را آماده نبرد با قوم خدا می‌سازد. (۲) خشم و غضب شما بروز کرده است: خدا خشم ملت‌ها را با مصیبت هفتم پاسخ می‌دهد که غضب خدا نامیده شده‌اند (مکاشفه یوحنا باب ۱۵ آیه ۱ را ببینید). (۳) زمان داوری و حکم برمردگان در مکاشفه یوحنا باب ۲۰ آیات ۱۱ تا ۱۵ توصیف شده است. (۴) و پاداش گرفتن خدمتگزاران خدا در مکاشفه یوحنا باب‌های ۲۱ و ۲۲ به تصویر کشیده شده است. (۵) نابود کردن کسانی که زمین را نابود می‌کنند: مکاشفه یوحنا باب ۱۹ آیه ۲ بیان می‌کند که بابل آخر زمان داوری می‌شود زیرا که زمین را نابود کرد. نابودی شیطان، میزانش و دو متعدد عمل نهایی در روایت نبرد بزرگ می‌باشد (مکاشفه یوحنا باب ۱۹ آیه ۱۱ تا باب ۲۰ آیه ۱۵).

سوالاتی برای بحث

- ۱- در زمان‌هایی متوجه می‌شویم که موعظه انجیل می‌تواند تlux باشد (مکافهه یوحنا باب ۱۰ آیه ۱۰): سخنان ما انکار و استهزاء می‌شوند و خود ما ممکن است انکار شده و مورد تمسخر قرار بگیریم. گاهی موعظه می‌تواند حتی مخالفت برانگیزد. کدام یک از شخصیت‌های کتاب مقدس را می‌توانید نام ببرید که با چنین سختی‌هایی روبرو شدند و ما از تجربه آن‌ها چه چیزی می‌توانیم بیاموزیم؟
- ۲- در مورد این بیانیه بیاندیشید: «دوباره و دوباره به من در مورد تعیین زمان هشدار داده شده است. دیگر هرگز برای قوم خدا پیامی نخواهد بود که بر پایه زمان باشد. ما نباید زمان دقیق فرستاده شدن روح القدس یا آمدن دوباره مسیح را بدانیم » - الن جی. وايت، *Selected Messages*, book 1, p. 188 ۱۸۴۴ چه مشکلی می‌یابید؟ چگونه می‌توان در برابر اشتباهات غیر قابل اجتناب که این نمودارها بوجود می‌آورند، محفوظ ماند؟

۱۶ تا ۲۲ فوریه

درس هشتم

شیطان، دشمن شکست خورده

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکافه یوحنا باب ۱۲؛ پیدایش باب ۳ آیه ۱۵؛ اشعا باب ۱۴ آیات ۱۲ تا ۱۵؛ دانیال باب ۷ آیات ۲۳ تا ۳۵؛ دوم تسالونیکیان باب ۲ آیات ۸ تا ۱۲؛ مکافه یوحنا باب ۱۳ آیات ۱۳ و ۱۴، باب ۱۹ آیه ۲۰.

آیه حفظی: « این ایمانداران با خون بره و با شهادتی که به زبان می‌آورند بر او چیره شده‌اند، زیرا آنها حاضرند جانهای خود را فدا کرده بمیرند » (مکافه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۱).

مکافه ۱۴-۱۲ ما را برای وقایع روزهای آخر آماده می‌سازد (مکافه ۱۵:۱-۲؛ ۲۲:۲۱). در حالی که نیمه اول کتاب (مکافه ۱:۱۱-۱؛ ۱۹:۱) کشمکش‌های روحانی کلیسا را در جهان متخصص در طول اعصار مسیحی توصیف می‌کند، باقیمانده بر وقایع کلیدی که به بازگشت ثانی و ملکوت خدا سوق داده می‌شود تمرکز دارد.

هدف باب ۱۲ ارائه تصویری بزرگ از پشت صحنه بحران نهایی تاریخ جهان می‌باشد. و نشانگر این است که در سراسر تاریخ، جدال عظیم بین مسیح و شیطان افزایش یافته است.

در کتاب مکافه یوحنا، شیطان دشمن بزرگ خدا و قومش می‌باشد. وجود او واقعی است و او مسئول تمام شرارت و شورش در جهان می‌باشد. او می‌داند که آخرین فرصت او در موقوفیت در برابر خدا پیروز شدن در نبرد نهایی است. بنابراین، تمام تلاش خود را بر آماده شدن برای آن رویداد خواهد کرد.

رؤیای باب ۱۲ مکاشفه یوحنای قرار بود برای قوم خدا این اطمینان را فراهم سازد که شیطان دشمنی شکست خورده است. همان مسیحی که شیطان را در طول مأموریت زمینی اش شکست داد، در آخر زمان نیز بر او غلبه خواهد کرد. از این رو، تنها امید برای قوم خدا در آخر زمان در مسیح یافت می‌شود.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۳ فوریه آماده شوید.

۱۷ فوریه

یکشنبه

زن و اژدها

مکاشفه یوحنای باب ۱۲ آیات ۱ تا ۵ را بخوانید. یوحنای در رؤیای دو علامت (یا نماد) بزرگ مشاهده کرد که اولی یک زن باردار است. آن زن کیست و این آیات چه چیزی می‌آموزنند؟

در کتاب مقدس یک زن به عنوان نماد قوم خدا بکار برده شده است (دوم قرنیان باب ۱۱ آیه ۲): یک زن پاکدامن نماد ایمانداران وفادار است، در حالی که یک فاحشه نماد معتقدان مرتد می‌باشد. پیش از صلیب، زن در باب ۱۲ مکاشفه یوحنای ابتدا نماد اسرائیل عهد قدیم است که از طریق آن مسیح موعود به جهان آمد (مکاشفه یوحنای باب ۱۲ آیات ۱ تا ۵)؛ در آیات ۱۳ تا ۱۷، او نماد کلیسای مسیحی است باقیماندگان را بدنیا می‌آورد.

این زن اینگونه به تصویر کشیده شده است که جامه‌اش از خورشید است و بر ماه ایستاده است. خورشید معرف جلال مسیح و عدالت اوست (ملاکی ۴:۲). او «نور جهان است» (یوحنای ۱۲:۸) و قوم او باید نور محبت خدا را به جهان انعکاس دهند (متی ۵:۱۴-۱۶). ما بعنوان «نور کمتر است» (پیدایش ۱:۱۶)، اشاره به وعده‌های عهد قدیم دارد که کار مسیح را در عصر انجیل تحت الشاعع قرار می‌دهد.

چیز بعدی که یوحننا در رؤیا مشاهده کرد، یک اژدهای سرخ رنگ، آتشین بود که هفت سر و ده شاخ داشت «(مکافه ۱۲:۳). کمی بعد این اژدها به عنوان شیطان شناخته شد (مکافه یوحننا باب ۱۲ آیه ۹). «دم» او بصورت نمادین برای فریب و اغوا معنی شده است (اشعیا باب ۹ آیات ۱۴ و ۱۵؛ مکافه یوحننا باب ۹ آیه ۱۰) که یک سوم از ستاره های آسمان را به زمین کشید (مکافه ۱۲:۴). این نمایش نشان می دهد که او از مقام متعالی خود در آسمان فرو افتاده است (اشعیا باب ۱۴ آیات ۱۲ تا ۱۵)، شیطان توانسته بود یک سوم از فرستگان را فریب دهد. این فرستگان سقوط کرده دیوهایی هستند که به اهریمن برای معارضت با خدا و کار رستگاری او کمک می کنند (اول تیموتائوس ۴:۱). مکافه همچنین اژدها را بکار می برد که «هفت سر و ده شاخ دارد»، بعنوان سمبول و نمادی از نمایندگان و عواملی که در دنیا برای روم شیطان- بت پرست (مکافه ۱۲:۴) و روحگرانی (مکافه ۱۶:۱۳) بکار برده شده اند. او بود که هیرودیس را تحریک کرد تا منجی را به مرگ محکوم کند. ولی نماینده بزرگ شیطان در ایجاد جنگ به مسیح و قوم او در طی قرون اول دوران مسیحیت، امپراتوری روم بود که بت پرستی را در مذهب شایع ساخته بود. از این رو اژدها، در درجه نخست معرف شیطان است، و در مضمون ثانوی، نماد روم بت پرست بود «- الن جی وایت، جدال عظیم، صفحه ۴۳۸.

مکافه یوحننا باب ۱۲ آیه ۹ را بخوانید. شیطان به عنوان مار قدیمی شناخته شده است. . چه ارتباطی میان پیدایش باب ۳ آیه ۱۵ و برای نابودی ذریت زن، « به محض اینکه بدنیا بیاید « داشت؟ (مکافه ۱۲:۴)

شیطان از ابتدا منتظر مسیح موعود بود - بچه ای قرار بود بدنیا بیاید - تا او را نابود سازد. وقتی که مسیح موعود سرانجام بدنیا آمد، شیطان از روم بت پرست استفاده کرد (که همچنین بعنوان اژدها در مکافه ۱۲:۴ نمادین شده است) تا تلاش کند او را نابود سازد (متی ۲:۱۳-۱۶ را ببینید). ولی « او را به سوی خدا و تخت او بالا بردند »

(مکاشفه ۱۲:۵).

دوشنبه

۱۸ فوریه

شیطان به زمین افکنده شد

مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیات ۷ تا ۹ که در مورد جنگ در آسمان هستند را بخوانید. ماهیت آن جنگ چه بود که منجر به اخراج شیطان از آسمان شد؟

شیطان در ابتدای نبرد بزرگ، هنگامی که بر علیه حاکمیت خدا شورش کرد، از آسمان اخراج شد. او می‌خواست بارگاه ملکوت اعلی را غصب کند و همچون قادر متعال شود (اشعیا باب ۱۴ آیات ۱۲ تا ۱۵). باشد. او در شورش علی علیه خدا ایستاد اما شکست خورد و متعاقباً به زمین افکنده شد. هر چند او با فریب دادن نخستین زوج بشری، حاکمیت این جهان را غصب نمود (لوقا باب ۴ آیه ۶). شیطان به عنوان حاکم خودخوانده این جهان (یوحنا با ب ۱۲ آیه ۳۱)، به آسمان دسترسی داشت و می‌توانست به عنوان نماینده زمین در شورای آسمانی حضور یابد (ایوب باب ۱ آیات ۶ تا ۱۲). با این وجود، شیطان از زمان اخراجش به همراه فرشتگان سقوط کرده‌اش، بر زمین به عنوان زندان محدود شده‌اند تا زمانی که مجازات خود را دریافت کنند (دوم پطرس باب ۲ آیه ۴، یهودا آیه ۶).

در همین حال، عیسی با مرگ خود آنچه از دست رفته بود را بازگرداند و شخصیت واقعی شیطان در برابر جهان آشکار شد. شیطان دید که لباس مبدلش پاره شده است. دست او در برابر فرشتگان سقوط نکرده و جهان آسمانی رو شد. او خود را به عنوان یک قاتل آشکار ساخت. او با ریختن خون پسر خدا، همدردی‌های موجودات آسمانی نسبت به خود را از بین برد. کار او از این پس محدود شده بود. – الن جی. وایت، Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 761.

در برابر کل جهان، حاکمیت زمین از شیطان به عیسی انتقال یافت و او به عنوان حاکم مشروع زمین اعلام شد
(افسیان باب ۱ آیات ۲۰ تا ۲۲، فیلیپیان ۲: ۹-۱۱).

عیسی این رویداد را چنین پیشگویی کرده بود: «اکنون موقع داوری این جهان است و حکمران این جهان بیرون رانده می‌شود» (یوحنا باب ۱۲ آیه ۳۱).

«با این داوری بر شیطان، نجات و قدرت و سلطنت خدای ما رسیده است و مسیح او قدرت را به دست گرفته است» (مکافه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۰). تا آن روز، او همچنان قدرت محدودی برای صدمه زدن به قوم خدا بر روی زمین دارد، اما می‌داند که مهلت زیادی ندارد (مکافه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۲). اما اگر چه مهلت او در حقیقت کوتاه است، او تمام تلاش خود را می‌کند که باعث ایجاد رنج، درد و ویرانی بر روی زمین گردد.

مکافه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۱ چه چیزی درباره تنها راه ما برای مصون ماندن در برابر شیطان می‌آموزد؟ (همچنین افسیان ۶: ۱۰ تا ۱۸ را ببینید).

۱۹ فوریه

سه شنبه

جنگ بر روی زمین

مکافه یوحنا باب ۱۲ آیات ۱۳ و ۱۴ را بخوانید. شیطان که از آسمان اخراج شده است، به حمله‌اش علیه کلیسا در دوران ۱۲۶۰ روز/سال پیشگویی شده ادامه می‌دهد. خدا چگونه در آن دوره با کلیسا همراه شد؟

«اخراج شیطان به عنوان اتهام زننده برادران در آسمان با کار عظیم مسیح تمام شد، زمانی که زندگی خود را فدا نمود. با وجود معارضت دائم شیطان، نقشه نجات ادامه یافت شیطان که می‌دانست که امپراتوری که به زور

غصب کرده، در آخر از او بازپس گرفته خواهد شد، مصمم شده بود تا از هر شیوه ممکن دریغ نکند تا موجوداتی را که به شباهت خدا آفریده شده بودند را نابود سازد. او از انسان نفرت داشت بخاطر اینکه مسیح چنان آمرزش محبانه و ترحمی را نسبت به بشر عیان ساخته بود. و حال شیطان آماده شده بود تا از هر نوع فریب و اغوایی را بر اسنان بکار ببرد تا او از دست برود؛ او شیوه خود را با انرژی بیشتری ادامه داد بخاطر اینکه وضعیت او عجز و

درماندگی بود » – الن جی وايت. 195, 194, The Spirit of Prophecy, vol. 3, pp.

شکی نیست که شیطان به فعالیت های خود ادامه خواهد داد تا خشم خود را بر علسه هدف عظیم محبت خدا برای کلیسایش بر روی زمین، جاری کند. با این وجود، کلیسا در طول دوره پیشگویی شده ۱۲۶۰ روز/سال ، در بیان های متروک زمین مامن خود را خواهد یافت.

دوره جفای شیطان دو مرتبه در باب ۱۲ مکاشفه یوحنایا مدنظر قرار دادن ۱۲۶۰ روز/سال اشاره شده است (مکاشفه یوحنایا باب ۱۲ آیه ۶) و زمانی و دو زمان و نصف زمان (مکاشفه یوحنایا باب ۱۲ آیه ۱۴) آمده است. این ها هر دو به دوره فعالیت های شاخ کوچک در دانیال باب ۷ آیات ۲۳ تا ۲۵ اشاره دارند. در کتاب مقدس، روزهای پیشگویی شده نماد سال هستند. در تاریخ، زمانی که بهترین شکل با این دوره پیشگویی شده مطابقت دارد، بین سالهای ۵۳۸ تا ۱۷۹۸ پس از میلاد مسیح می باشد که در طول آن کلیسای کاتولیک روم تحت عنوان یک قدرت حکومتی مسیحی تا سال ۱۷۹۸ بر جهان غرب حاکم بود، تا زمانی که بارتیر، ژنرال سپاه ناپلئون قدرت ظالمانه روم، حداقل برای مدت کوتاهی پایان داد.

در خلال این دوره طولانی جفا، اژدها از دهانش آب بیرون ریخته و سیل آب ها به راه می اندازد تا زن را نابود سازد. آب ها معرف مردم و اقوام می باشد (مکاشفه ۱۷: ۱۵). لشکریان و ملت هایی توسط روم بر علیه امت وفادار خدا در طی این زمان فرستاده شدند. در نزدیکی خاتمه این دوره نبوتی، زمین با دوستی آبهای را بلعیده و زن را نجات می بخشید، مکان امنی برای او فراهم می سازد. این تمھیدات به مامنی اشاره می کند که امریکاست، با آزادی مذهبی که تامین کرده است (مکاشفه ۱۶: ۱۲).

به میزان آزار و جفایی که ۱۲۶۰ سال بطول انجامید بیاندیشید. این مدت زیاد باید چه چیزی در مورد میزان محدود بودن ما در درک اینکه مسائل از جمله بازگشت مسیح، دست کم در دید ما، به نظر طولانی می‌آید، به ما بگوید؟

۲۰ فوریه

چهارشنبه

جنگ علیه بازماندگان

مکافته یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۷ را بخوانید. در آخر زمان شیطان علیه چه کسانی جنگ خواهد کرد؟

واژه «باقي» با «بازماندگان» کسانی را توصیف می‌کند که به خدا و فادر می‌مانند، در حالی که اکثریت مرتد هستند (اول پادشاهان باب ۱۹ آیه ۱۸، مکافته یوحنا باب ۲ آیه ۲۴). در آخر زمان، در حالی که اکثریت مردم جهان در طرف شیطان هستند، مردمی خواهند بود که به مسیح و فادر خواهند ماند و با خشم کامل شیطان رو برو خواهند شد.

دو ویژگی بازماندگان در مکافته یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۷ چه می‌باشد؟ چگونه انسان می‌تواند مقاعد شود که جزء بازماندگان آخر زمان خدا می‌باشد؟

بازماندگان آخر زمان احکام خدا را نگه می دارند. باب ۱۳ مکافه یوحا نشان می دهد که اولین لوح ده فرمان برای نبرد آخر زمان مهم خواهد بود. مؤلفه اصلی چهار فرمان اول عبادت می باشد. مسئله اصلی در بحران نهایی این است که چه کسی باید پرستش شود. در حالی که مردم جهان تصمیم خواهند گرفت تصویر وحش را عبادت کنند، بازماندگان خدای خالق را خواهند پرستید (مکافه یوحا باب ۱۴ آیه ۷) و فرمان چهارم به ویژه به خدا به عنوان خالق ما اشاره دارد که یکی از دلایلی است که ما معتقدیم این فرمان در بحران نهایی در آخر زمان، نقشی محوری خواهد داشت.

همچنین، ویژگی دوم بازماندگان آخر زمان این است که آنها به عیسی مسیح شهادت می دهند که توضیح مکافه یوحا باب ۱۹ آیه ۱۰، «روح نبوت است». «با مقایسه این آیه با مکافه ۲۲:۹، می بینیم که «برادران» یوحا کسانی هستند که شهادت عیسی و انبیا را دارند، بنابر این «شهادت عیسی» اشاره به این است که عیسی از طریق انبیای خود به حقیقت شهادت می دهد، درست همانگونه که از طریق یوحا چنین کرد (مکافه ۱:۲). مکافه نشان می دهد که در خاتمه زمان، امت خدا «روح نبوت» خواهد داشت که آنان را در میانه سختی های زمان هدایت نماید، در حالی که شیطان تمامی تلاش های خود را بکار می گیرد تا آنان را فریب داده و نابود سازد. بعنوان مسیحیان باورمند ادونتیست، برای کار بشارت از طریق الن جی وايت به ما بصیرت نبوتی داده شده است.

به نظر شما برخی از بینش ها و بصیرت های باورنکردنی که از طریق «روح نبوت» به ما داده شده اند، کدامند؟ این عطا چه الزاماًی بر ما دارد، چه به طور فردی و یا مجموعه کلیسا؟

۲۱ فوریه

پنجشنبه

استراتژی آخر زمان شیطان

مکاشفه یوحنایا باب ۱۲ آیه ۱۷ تغییری در راهکار شیطان نشان می دهد، در حالی که تلاش می کند تا مردم جهان را به سمت خود جذب کند و حتی پیروان وفادار مسیح را فریب دهد در طول تاریخ مسیحیت، شیطان با کار رستگار کننده خدا ضدیت نمود، در درجه اول با روش های موذینه سازش با کلیسا و از طریق تهدید و فشار و جفا از خارج. تاریخ نشان می دهد که، گرچه در حالی که برای قرنها این شیوه موفق بود، ولی این راهکار اصلاحات و کشف مجدد حقایق کتاب مقدس توسط امت خدا، به تدریج خنثی شد. هرچند، شیطان به محض درک اینکه زمان او رو به تمام است، بر تلاشهای خود شدت بخشیده و به جنگ بر ضد بازماندگان زمان آخر خدا می رود (مکاشفه ۱۲: ۱۷). حمله های او بر علیه بازماندگان شامل فریب های عظیم خواهد بود. معجزات از طریق دیو ها با آشکارسازی های روحگرائی معرفی خواهند شد (مکاشفه ۱۶: ۱۴). این تغییر استراتژی شیطان با گذار از تاریخ به تمرکز آخر زمان مطابقت دارد (متی ۲۴: ۲۴ را ببینید).

قابل توجه است که واژه «فریب» بطور مرتب در مکاشفه ۱۲-۲۰ برای تشریح فعالیت های آخر زمان شیطان بکار رفته است. واژه فریب در مکاشفه ۱۲: ۹ شروع و در مکاشفه ۲۰: ۷-۱۰ خاتمه می یابد که شرحی از فعالیت های آخر زمان شیطان در کتاب مکاشفه می باشد.

دوم تسالوئیکیان باب ۲ آیات ۸ تا ۱۲ و مکاشفه یوحنایا باب ۱۳ آیات ۱۳ و ۱۴ و باب ۱۹ آیه ۲۰ را بخوانید. ماهیت فریب آخر زمان شیطان چیست؟

مکاشفه یوحنایا باب های ۱۲ تا ۲۰ شیطان را به تصویر می کشد که در تلاش برای فریب جهان است (مکاشفه ۱۲: ۹؛ ۱۳: ۱۴؛ ۱۸؛ ۱۹؛ ۲۰؛ ۲۳: ۸ را ببینید). او در عوض از قدرتهای سیاسی و مذهبی استفاده می کند تا کار خود را انجام دهد: روم بت پرست، توسط ازدها نمادین شده (مکاشفه ۱۲: ۴ و ۵)؛ با قدرتی دنبال شد که نماد جانور یا وحش دریا بود (مکاشفه ۱۲: ۶ و ۱۵؛ مکاشفه ۱۳: ۸-۱)؛ و نهایتاً قدرتی که بعنوان وحش زمینی نمایدن شده است (مکاشفه ۱۳: ۱۱). در سراسر ماقبی کتاب، اعضای این گروه بت پرست/روحگرای وابسته به شیطان بعنوان آزدها

نمایden شده؛ کاتولیک روم، نماد جانور دریایی؛ و پروتستان مرتد، بعنوان شبیه بره یا جانور زمینی نمایden شده – که بطور جداناشدنی بر علیه فعالیت های خدا در این جهان متعدد شده اند. آنان با هم کار می کنند تا مردم را فریب داده تا از خدا جدا شده و منحرف شوند و با شیطان برای جنگ بر علیه خدا متعال متفق شوند (مکافه ۱۶: ۱۳ و ۱۴). این ساختارهای مذهبی در آمدن دوباره مسیح نابود خواهد شد (مکافه ۱۹: ۲۰)، در حالی که اژدها، که نماد اهریمن است، و از طریق این قدرتهای زمینی کار می کند (مکافه ۱۲: ۹) در خاتمه هزار سال نابود خواهد شد (مکافه ۱۰: ۲۰). مکافه نشان می دهد که فریب آخر زمان چنان عظیم خواهد بود که اکثر مردم راه ضلالت را انتخاب خواهد کرد (متی ۷: ۱۳).

دوبار در مکافه یوحنا برای کسب حکمت و بصیرت روحانی فراخوان داده شده تا بتوانیم بینش کسب کرده و در مقابل ماهیت فعالیت های فریکارانه شیطان ایستادگی کنیم (مکافه ۱۳: ۱۸، مکافه ۱۷: ۹). چه نوع حکمتی در اینجا مد نظر می باشد؟ با توجه به یعقوب باب ۱ آیه ۵، ما چگونه می توانیم این حکمت را بدست آوریم؟

۲۲ فوریه

جمعه

تفکری فراتر: دام های شیطان، صفحات ۵۳۰-۵۱۸، از کتاب جدال عظیم ، نوشته الن جی وايت را مطالعه کنید.

هدف باب ۱۲ مکافه یوحنا پیش از هر چیز این است که اولاً به قوم خدا بگوید که رویدادهای آخر زمان بخشی از نبرد بزرگ میان مسیح و شیطان است. کتاب به ایشان درباره آنچه امروزه با آن مواجه هستند و قرار است به گونه ای حتی جدی تر در آینده با آن روبرو شوند – یک دشمن با تجربه و خشمگین – هشدار می دهد. پولس در مورد فعالیت آخر زمان مظہر شرارت به ما هشدار می دهد ... با انواع آیات و نشانه ها و معجزات فریبنده و هر نوع شرارتی که برای محکومین به هلاکت فریبنده است همراه خواهد بود، چون آنها عشق به حقیقت را که می تواند آنان را نجات بخشد قبول نکرندند (دوم تسالونیکیان باب ۲ آیات ۹ و ۱۰).

مکافه یوحنا ما را برمی انگیزد که آینده را جدی بگیریم و وابستگی مان به خدا را اولویت خود سازیم. از سوی دیگر، مکافه یوحنا به ما اطمینان می دهد که اگر چه شیطان دشمنی قوی و با تجربه است، ولی به اندازه کافی برای

غلبه بر مسیح قدرتمند نیست (مکاشه یو حنا باب ۱۲ آیه ۸ را بینید). امید برای قوم خدا تنها می تواند در کسی یافت شود که در گذشته فاتحانه شیطان و نیروهای شریر او را شکست داد. و او وعده داده است همیشه، حتی تا پایان زمان، با پیروان وفادار خود باشد (متی باب ۲۸ آیه ۲۰).

سوالاتی برای بحث

۱- ما ادونتیست‌های روز هفتم خود را دارای ویژگی‌های بازماندگان آخر زمان می‌بینیم. چه امتیازی! همچنین چه مسئولیتی. (لوقا باب ۱۲ آیه ۴۸ را بینید). چرا با این وجود، ما باید مراقب باشیم و فکر نکنیم که این نقش، نجات شخصی ما را تضمین می‌کند؟

۲- ما بطور کلی، خیلی زیاد در مورد قدرت شیطان سخن می‌گوییم. این درست است که شیطان موجود قدرتمندی می‌باشد؛ اما من از خدا ممنونم برای نجات دهنده‌ای توانا که شیطان را از آسمان بیرون راند. ما درباره دشمن خود صحبت می‌کنیم، درباره او دعا می‌کنیم، به او فکر می‌کنیم؛ و او در تصورات ما بزرگتر و بزرگتر می‌شود. اکنون چرا در مورد عیسی سخن نگوییم؟ چرا در مورد قدرت و محبت وی نگوییم؟ شیطان از اینکه ما قدرتش را بزرگ جلوه دهیم، خشنود می‌شود. عیسی را در قلب خود نگه دارید، در مورد او بیاندیشید و با متشبه شدن به تصویر وی تغییر خواهید یافت. - الان جی. وايت،

Ellen G. White, The Advent Review and Sabbath Herald, March 19, 1889.

... مسیحیان به چه روش‌هایی قدرت شیطان را بزرگ جلوه می‌دهند؟ از سوی دیگر، در انکار نمودن نه تنها حقیقت قدرت شیطان بلکه واقعیت وجودش نیز چه خطراتی وجود دارد؟

درس نهم

۲۳ فوریه تا ۱ مارس

شیطان و دو متحدانش

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکاشفه باب ۱۳؛ مکاشفه باب ۱۷ آیه ۸؛ دانیال باب ۷ آیه ۲۴؛ دوم تسالونیکیان باب ۲ آیات ۲ تا ۱۲؛ مکاشفه باب ۱۲ آیات ۱۶ تا ۱۴؛ اول پادشاهان باب ۱۸ آیه ۳۸.

آیه حفظی: «از این رو اژدها نسبت به آن زن خشمگین شد و رفت تا با بقیه فرزندان او که فرمان‌های خدا را نگاه می‌دارند و به عیسی شهادت می‌دهند بجنگد و اژدها در کنار دریا به انتظار ایستاد» (مکاشفه باب ۱۲ آیه ۱۷).

باب ۱۲ مکاشفه، شیطان را به تصویر می‌کشد که به امت و فدار خدا حمله می‌کند، شامل جفا بوسیله روم بت پرست و بعداً روم وابسته به سیستم پاپ در خلال ۱۲۶۰ روز/سال (۱۷۹۸-۵۳۸ میلادی؛ مکاشفه ۱۲: ۶، ۱۳، ۱۴) و درس ۷، سه شنبه را ببینید). باب ۱۳ او را در حال آماده شدن برای نبرد نهایی اما با کمک دو متحدش به تصویر می‌کشد، که هر دو بعنوان حیواناتی وحشی به تصویر کشیده شده‌اند. تحت هدایت شیطان، اژدها و این دو حیوان وحشی در پایان متحد می‌شوند تا بر ضد فعالیت‌های رهایی بخش خدا عمل کرده و اتحاد با جهان را بدست آورند.

احتیاط لازم است. تعبیر نبوتها گذشته که هم اکنون محقق شده‌اند ساده است. ولی وقتی به نبوتها ی میرسیم که هنوز محقق نشده‌اند، مانند درس روز سه شنبه، باید بیشتر دقت کنیم و مراقب باشیم. خداوند به ما نشان می‌دهد که چه چیزی در پایان اتفاق خواهد افتاد تا غافلگیر نشویم، ولی آنها به ما نمی‌گویند که دقیقاً چطور وقایع نهایی گشوده خواهند شد. بنابر این باید مراقب باشیم تا فراتر از آنچه که نبوت می‌گوید فرض و گمان داشته باشیم. باید

فراموش نکنیم که نبوت های مکاشفه اهداف عملی دارند: تا به ما تعلیم دهنند که چگونه امروز زندگی کنیم و برای آینده آماده باشیم.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲ مارس آماده شوید.

۲۴ فوریه

یکشنبه

وحش دریا

مکاشفه باب ۱۳ آیات ۱ تا ۴ و ۸ و باب ۱۷ آیه ۸ را بخوانید. ویژگی‌های وحش کدامند و مراحل
به وجود آمدنش چه می‌باشند؟

یوحنای پنجم بیند که جانوری غول پیکر از آب بیرون می‌آید. در حالی که وحش معرف قدرت سیاسی است، توصیف
وحش دریا اشاره به قدرتی دارد که هم مذهبی و هم سیاسی است. دریا نماد جمعیت زیاد منطقه اروپاست که جانور
دریایی پس از سقوط امپراتوری روم از آن بر می‌خیزد (مکاشفه ۱۷: ۱۵).

یوحنای پنجم در حال بیرون آمدن از آب توصیف می‌کند. وحش دارای هفت سر و ده شاخ مانند ازدهای مکاشفه
باب ۱۷ آیه ۳ و ۴ دارد و رابطه نزدیک آنرا با روم بت پرست نشان می‌دهد. بر سرهای وحش نامی کفرآمیز و بر
روی شاخ‌ها تاج‌های سلطنتی قرار دارد. سرهای وحش قدرت‌هایی هستند که شیطان برای آزار و جفای قوم خدا در
طول تاریخ بکار برد (مکاشفه باب ۱۷ آیات ۹ تا ۱۱). نام کفرآمیز به عنوان و شهرتی الهی اشاره می‌کند که وحش
آن را طلب می‌کند. ده شاخ به دانیال باب ۷ آیه ۲۴ اشاره می‌کند که نمادهایی از ملت‌هایی هستند که از پس از
فروپاشی امپراتوری روم بوجود آمدند. این ویژگی‌ها مرحله مربوط به پاپ امپراتوری روم را نشان می‌دهند.

وحش دریا، شیشه پلنگی است که پاهای خرس و دهان شیر دارد. به همین ترتیب، وحش ویژگی‌های چهار حیوان وحش را بعنوان (نمادهای امپراتوری‌های جهان) که در دانیال باب ۷ آیات ۲ تا ۷ تشریح شده اند: بابل، مادها- پارس‌ها، یونان و روم. با این وجود، یوحنان آن‌ها را با ترتیب معکوس فهرست می‌کند و نشان می‌دهد که وحش دریا به چهار وحش در باب ۷ دانیال، امپراتوری روم مرتبط است.

اژدها (امپراتوری روم بت پرست که توسط شیطان توانمند شده است) قدرت، تاج و تخت و اقتدار عظیم خود را به وحش داد. درست همانطور که پدر تاج و تخت و اقتدار خود را به مسیح داده است (مکافه باب ۲ آیه ۲۷)، پس شیطان نیز نمایندگی و جانشینی خود بر روی زمین اعطا می‌کند.

مکافه باب ۱۳ آیه ۵ - ۷ بیان می‌کند که دوره فعالیت‌های جفاکارانه وحش، در طی تاریخ مسیحیت ۴۲ «ماه» می‌باشد. همانگونه که دیدیم، جفای زن پاکدامن برای «زمانی و زمانی و نصف زمان طول کشید» که سه و نیم «زمان» یا «سال» نبوتی می‌شود (مکافه ۱۲: ۱۳ و ۱۴؛ را با دانیال ۷: ۲۵ مقایسه کنید). چهل و دو «ماه» نبوتی برابر با ۳۰ روز که در ۴۲ ضرب شده و ۱۲۶۰ روز/سال می‌شود (مکافه ۱۲: ۶). بنابر این، زمانی و زمانی و نصف زمان، ۴۲ ماه و ۱۲۶۰ روز، همگی به همان دوره ۱۲۶۰ ساله معطوف می‌شود. این مرحله زمانی که سرهای وحش به شدت مجروح شده، پایان می‌پذیرد. با بهبود زخم‌ها، وحش به زندگی باز می‌گردد. این تحسین جهانیان را به همراه دارد و آن‌ها اژدها و وحش را پرستش می‌کنند.

۲۵ فوریه

دوشنبه

فعالیت‌های وحش دریا

همانطور که دیروز دیدیم، مکافه باب ۱۳ آیه ۵ درباره دوره زمانی خاصی از آزار و جفا سخن گفت. ۴۲ ماه فعالیت‌های وحش همان دوره زمانی ۱۲۶۰ روز/سال آزار و اذیت زن/کلیسا در مکافه باب ۱۲ آیه ۱۴ می‌باشد. (یک روز نبوتی نماد یک سال است [اعداد ۱۴: ۳۴، حزقيال ۴: ۶]. در درس ۷ مطالعه روز سه شنیه را ببینید). سال ۵۳۸ پس از میلاد مسیح تقریباً آغاز این دوره پیشگویی را مشخص می‌کند، زمانی که کلیسای روم به رهبری پاپ خود به عنوان قدرت کلیسایی که در طول قرون وسطی بر جهان غرب حاکم بود مقرر نمود. رویدادهای انقلاب

فرانسه ضربه مرگباری بر وحش در سال ۱۷۹۸ پس از میلاد وارد نمود و از این رو، حکومت ظالمانه کلیسا و مذهب در دولت را به طور موقت پایان داد.

مکافهه باب ۱۳ آیات ۵ تا ۸ را با دانیال باب ۷ آیه ۲۴ و دوم تسالونیکیان باب ۲ آیات ۲ تا ۱۲ مقایسه کنید. به چه روشهایی فعالیت‌های وحش دریا به چه شیوه‌هایی بازتاب دهنده توصیفات شاخ کوچک و مرد متمرد است؟

فعالیت‌های وحش در طول دوره ۱۲۶۰ روز/سال نبوی از لحاظ کفرگویی بیان شده‌اند. در عهد جدید، کفرگویی می‌تواند نشان مطالبه برابری با خدا (یوحا باب ۱۰ آیه ۳۳، متی باب ۲۶ آیات ۶۳ تا ۶۵) و عمل غصب اقتدار او (مرقس باب ۲ آیه ۷). کفرگویی‌های وحش دریا «بر ضد خداست، تا نام و خیمه او و کسانی که در آسمان سکونت دارند را بی حرمت سازد» (مکافهه باب ۱۳ آیه ۶). خدا در معبد آسمانی ساکن است، جایی که مسیح بخاطر رستگاری ما خدمت می‌کند. وحش دریا در پی بی اثر کردن کار میانجی‌گری مسیح است تا با جایگزین نمودن یک کاهن بشری، نجات و آمرزش گناهان را انجام دهد.

باب ۱۳ مکافهه به زمان ارتداد عمدۀ در مسیحیت اشاره دارد که در زمانی که کاتولیک روم مقام و اقتدار خدا را توسط پاپ به عنوان راس آن مطالبه نمود، محقق شد. کسانی که تسليم روم نشدند با آزار و جفا و شهادت روبرو شدند. اگر چه امروزه چنین بیانیه‌هایی خشن و حتی متعصبانه در نظر گرفته می‌شوند، زمان حاضر نمی‌تواند تاریخ را پاک کند، صرف نظر از اینکه چه تعدادی از مردم چنین چیزی را بخواهند.

ما چگونه می‌توانیم به پیشگویی درباره تاریخ کلیسا وفادار بمانیم و در عین حال مدامی که این حقایق را به دیگران ارائه می‌کنیم، مهربان و مراقب باشیم؟

وحش برخاسته از زمین

نیمه اول باب ۱۳ مکاشفه، قدرت فعال روم را در خلال دوره نبوتی ۱۲۶۰ روزه/ساله تشریح می کند. با رویدادهای انقلاب فرانسه، این نظام مذهبی - سیاسی، زخمی کشنه دریافت نمود. با این وجود، این زخم کشنه در نهایت بهبود خواهد یافت و این نظام را بار دیگر احیاء نمود. نیمه دوم این باب نحوه اتفاق افتادن این زخم کشنه را توصیف می کند.

مکاشفه باب ۱۳ آیه ۱۱ را بخوانید. ویژگی های وحش دوم کدامند؟ با توجه به مکاشفه باب ۱۲ آیات ۱۴ تا ۱۶، اهمیت این واقعیت که این وحش از زمین برمی خیزد، چیست؟

یوحا وحش دیگری را مشاهده می کند که از زمین بیرون می آید. این به دومین وحش به عنوان قدرت مشابه با قبلی اشاره دارد. با این وجود، در تضاد با وحش اول که ظاهری وحشتاک داشت، وحش زمین ظاهری بی خطر دارد. این وحش دو شاخ مثل شاخهای بره دارد (مکاشفه باب ۱۳ آیه ۱۱). بره در مکاشفه نماد منحصر به مسیح می باشد. از این رو، این قدرت آخر زمان ظاهری شبیه به مسیح دارد.

این قدرت، در قلمروی ظهور کرد که از زنی در برابر سیل جفا در ختم ۱۲۶۰ روز/ سال محافظت نمود که نمادی از کلیسای راستین خدا بود (مکاشفه ۱۲: ۱۶-۱۴). این وحش زمینی بطور بدیهی یک بازیگر تازه بر روی صحنه است، که بعنوان قدرت جهانی پس از وحش دریا برخاسته و در وقایع انقلاب فرانسه زخم کشنه ای دریافت نموده است، که بدین معنی است که وحش زمینی بازیگر خاص آخر زمان است.

« کدام ملت از دنیای نوین در سال ۱۷۹۸ در قدرت ظهرور کرد، که وعده قدرت و عظمت می دهد و توجه جهان را به خود جلب می کند؟ کاربرد سمبول به کسی اجازه سوال نمی دهد. یک ملت، تنها یکی، با مشخصات نبوت مطابقت دارد؛ بدون اشتباه به ایالات متحده امریکا اشاره می کند. – الن جی وايت.

Ellen G. White, *The Great Controversy*, p. 440.

مکافه ۱۳: ۱۱ نشان می دهد که امریکا که اکثریتی پروتستان دارد، سرانجام مانند اژدها شروع به سخن گفتن می کند، همچون شیطان، با تاثیری جهانی مشابه با امپراتوری روم. این قدرت آخر زمانی سبب شد که کل دنیا اولین وحش را پرستش کند، که زخمی کشنده دریافت کرده بود. با کلامی دیگر، ایالات متحده، که یکبار مامن و موایی برای کلیسا فراهم ساخته بود، در زمانی نقش جفاگر را در واقعیت ایام آخر بازی خواهد کرد.

هنگامی که ایالات متحده نخستین بار به عنوان دومین وحش شناسایی شد، قدرت و تأثیرش به هیچ وجه نزدیک به آنچه امروزه است، نبود. این واقعیت چگونه به تأیید شناسایی ایالات متحده به عنوان قدرت به تصویر کشیده شده در پیشگویی کمک می کند؟

۲۷ فوریه

چهارشنبه

تصویر وحش

مکافه باب ۱۳ آیات ۱۲ و ۱۳ را بخوانید. اول پادشاهان باب ۱۸ آیه ۳۸ و اعمال رسولان باب ۲ آیه ۳ چگونه به ما در درک ماهیت فعالیت‌های فریبند وحش – که بزرگترین آن‌ها آوردن آتش از آسمان است – کمک می کند؟

با انجام معجزات، وحش شبیه به بره بسیاری را متلاud خواهد کرد که کلام آن درست است به رغم اینکه در هماهنگی و توازن کامل با کلام نیست. « از طریق عامل روحگرائی، معجزات شکل خواهد گرفت، بیمار شفا خواهد یافت و بسیاری از شگفتی‌های غیر قابل انکار صورت خواهد گرفت » الن جی وايت.

Ellen G. White, *The Great Controversy*, p. 588

این معجزات به وحش شبیه به بره کمک خواهد کرد تا ساکنان زمین را ترغیب به ساخت تصویر وحش دریا کنند که زخمی کشنه دریافت نمود.

بهبود زخم کشنه وحش دریا به احیاء روم وابسته به پاپ، به عنوان قدرت مذهبی – سیاسی اشاره دارد. وحش شبیه به بره همچون اژدها شروع به سخن گفتن می کند و قدرت وحش دریا را اعمال کرده و عدم تحمل خود را با این نمادها به اقوام دیگر نشان می دهد.

« چنین اعمالی با اصول این حکومت مغایرت دارد، به نبوغ نهادهای آزاد آن، با اظهار علنی اعلامیه استقلال، و با قانون اساسی ولی تنافض و ناسازگاری چنین حرکتی با نمادی که معرفی شده مطابقت دارد. این وحش شبیه بره شاخداری است – که اقرار به پاکی، آرامی و بی خطر بودن دارد – ولی شبیه یک اژدها صحبت می کند....

« به آنان می گوید که بر زمین ساکن شوید، تا آنان بتوانند تصویری شبیه وحش بسازند. در اینجا بطور واضح شکلی از یک حکومت ارائه شده که به موجب آن قدرت قانونگذاری به مردم سپرده شده، یک گواهی قابل توجه مبنی بر اینکه ایالات متحده ملتی است که در نبوت مشخص شده است.

« ولی امثال تصویر وحش کدام است؟ و چگونه شکل می گیرد؟ تصویری که توسط وحش دوشاخ شکل گرفته، تمثال و تصویر مربوط به خود وحش است. که تمثال وحش نیز نام دارد.

سپس برای آموختن اینکه تصویر چه شکلی است و چگونه شکل می گیرد، باید ویژگی های خود وحش یعنی سیستم حکومتی پاپ مطالعه شود.

« وقتی که کلیسای اولیه با جدایی از سادگی انجلیل و پذیرش مناسک و رسوم بت پرستی فاسد گردید، روح و قدرت خدا را از دست داد؛ و بخاطر کنترل ضمیر مردم، در پی حمایت از قدرت های دنیوی و غیر دینی افتاد. نتیجه آن سیستم حکومتی پاپ بود، کلیسایی که قدرت حومت را کنترل و آن را برای پیشرفت کارهای خود بکار می برد، خصوصاً برای مجازات «ارتداد»...

« هنگامی که کلیساهای پیشگام ایالات متحده، با چنین اصول اعتقادی که با هم در اشتراک دارند متحد می شود، بر حکومت تاثیر گذارده و احکام خود را تحمیل کرده و نهادهای خود را ابقا می نماید، سپس امریکای پروتستان تصویر سلسله مراتب روم را شکل داده، و توان مجازات های مدنی نتیجتاً بطور اجتناب بر دگراندیشان خواهد بود...»

« تصویر وحش معرف شکلی از ارتداد پروتستان است که رشد خواهد کرد هنگامی که کلیساهای پروتستان در جستجوی کمک از قدرت های مدنی برای تحمیل عقاید تعصب آمیز خود باشد. الن جی وايت.

Ellen G. White, *The Great 21 Controversy*, pp. 442–44

۲۸ فوریه

پنجشنبه

نشان وحش

باب ۱۳ مکاشفه نشان می دهد که وحش شبیه به برّه در بحران نهایی نقش اصلی را ایفا خواهد نمود. این قدرت جهانی سیستمی سراسری ایجاد خواهد کرد که به کنترل اعتقادات مردم مبادرت خواهد ورزید. این سیستم بازتابی از مسیحیت قرون وسطی تحت کنترل پاپ می باشد.

مکاشفه باب ۱۳ آیات ۱۶ و ۱۷ و تثنیه باب ۶ آیات ۴ تا ۸ را بخوانید. رابطه زدن نشان بر روی پیشانی و دست راست با فرمان های خدا چه ارتباطی دارد؟

مردم تمام طبقات اجتماعی تحت فشار قرار خواهند گرفت که نشان وحش را بر روی دست راست یا پیشانی خود بزنند. دریافت این نشان یعنی پیوند با وحش. درست همانطور که مُهر، افراد متعلق به خدا را شناسایی می کند (مکاشفه ۷: ۳ و ۴؛ مکاشفه باب ۱۴ آیه ۱)، نشان وحش نیز پرستش کنندگان وحش را مشخص می کند.

نشان و حش هیچ نوع علامت قابل مشاهده‌ای نمی‌باشد. قرار گرفتنش بر دست راست یا پیشانی بر اساس دستورالعملی است که موسی به بنی اسرائیل داد تا شریعت خدا را به عنوان نشانی بر دست یا پیشانی خود بینندند (ثنیه باب ۶ آیه ۸). این اشاره می‌کند که نشان بر پیشانی به تحت تأثیر قرار دادن ذهن با شریعت خدا و بر دست راست به رفتار، آنچه مردم انجام می‌دهند، اشاره دارد.

مسئله اصلی در بحران نهایی، عبادت و فرمانبرداری از خدا در نگه داشتن فرمان‌هایش خواهد بود (مکافته باب ۱۴ آیه ۱۲). فرمان سبت به طور خاص آزمودن وفاداری و فرمانبرداری از خدا خواهد بود. همانگونه که سبت علامت متمایز فرمانبرداری قوم وفادار خدا است (حذقيال باب ۲۰ آیه ۱۲ و ۲۰)، نشان و حش نیز علامت اطاعت از وحش و اتحاد با او می‌باشد.

نشان و حش به عنوان جایگزین فرمان‌های بشری به جای احکام خدا عمل می‌کند. بزرگترین گواه این واقعیت، ایجاد نهاد انسانی یکشنبه (دانیال باب ۷ آیه ۲۵ را ببینید) به عنوان روز عبادت به جای روز هفتم سبت، روز تعیین شده در کتاب مقدس می‌باشد. ما خداوند را به عنوان خالق عبادت می‌کنیم؛ و روز هفتم سبت از ابتدای خلت جهان ما به عنوان علامت حقیقی آفرینندگی وی بوده است. تلاش برای تغییر علامت آفرینندگی خدا به روزی دیگر، تلاش برای غصب نمودن نقش و قدرت خدا می‌باشد. «نشان و حش سبت پاپی می‌باشد هنگامی که هرمان سبت جعلی تحمل خواهد شد، و صدای بلند فرشته سوم بر علیه پرستش وحش و تمثال او هشدار می‌دهد، ... آنگاه کسانی که همچنان به طغیانگری ادامه می‌دهند، نشان و حش را دریافت خواهند نمود. الن جی وایت

Ellen G. White, *Evangelism*, pp. 234, 235.

مکافته ۱۳: ۱۸ می گوید: این خود معماًی است و هر که باهوش باشد می‌تواند عدد جانور را محاسبه کند. این عدد، اسم یک انسان است و مقدار عددی حروف نام او ۶۶۶ است». این مرد کیست؟ پولس او را به عنوان «مرد گناه» تشریح می‌کند (دوم تسالونیکیان ۲:۳). این چهره به قدرت پاپ اشاره می‌کند که توسط وحش دریا نمادین شده است، که نام کفرآمیز آن بر روی سرهایش اشاره به عنوان الهی است که برای خودش مدعی است، تا باصطلاح جایگاه پسر خدا را بر روی زمین بگیرد.

جمعه

۱ مارس

تفکری فراتر: مکاشفه نشان می دهد که سبب علامتی از اطاعت در پایان تاریخ خواهد بود. با این وجود، ما باید به یاد داشته باشیم که نگه داشتن یکشنبه اکنون خود به معنای داشتن نشان وحش نیست. نگه داشتن یکشنبه تنها زمانی که مردم با وجود فریب های موجود، مسائل مربوط به انتخاب یک روز برای عبادت را درک کرده اند و انتخابشان موافق یا مخالف با خدا باشد، نشان وحش خواهد شد. با این حال، آن زمان همچنین در آینده قرار دارد.

« هیچ کس هنوز نشان وحش را دریافت نکرده است. زمان آزموده شدن هنوز نیامده است. در همه کلیساها از جمله کاتولیک روم مسیحیان واقعی وجود دارند. هیچ کدام تا زمانی که نور را نداشته باشند و تعهد فرمان چهارم را نبینند، محکوم نمی شوند. اما هنگامی که حکم نگه داشتن سبب تقلیل اجرا شود، و فریاد بلند فرشته سوم به بشر علیه عبادت وحش و تصویرش هشدار بدهد، خط میان درست و اشتباه به وضوح کشیده خواهد شد. سپس، کسانی که همچنان به تخلف ادامه دهنند نشان وحش دریافت خواهند نمود - الن جی. وايت،

—Ellen G. White, *Evangelism*, pp. 234, 235

باید به یاد داشته باشیم که امروزه نگه داشتن یکشنبه باعث از دست رفتن یک فرد و یا نجات او نمی شود. با این وجود آن زمان رسیده است که نشان وحش مسئله اصلی خواهد شد و انتخاب روزی برای عبادت آزمون وفاداری خواهد بود. مکاشفه از قوم خدا می خواهد که کتاب مقدس را برداشته و با روحیه ای راسخ کلام نبوی را برای خود مطالعه کنند و تمام تلاش خود را بکنند که انجیل مسیح را به کسانی که هنوز آن را دریافت نکرده اند، برسانند.

سوالاتی برای بحث

- ۱- همچنانکه وضعیت جهان امروزی را مشاهده می کنید، چه گرایشاتی در حوزه های مذهبی و سیاسی می باید که به نظر می رسد بسوی محقق شدن نبوت مکاشفه باب ۱۳ به پیش می روند؟
- ۲- همچنانکه متظر پایان هستیم، نگرش ما نسبت به مسیحیان در سایر فرقه ها چگونه باید باشد؟ به اندرز زیر فکر کنید: خدمتگزاران ما باید به دنبال نزدیک شدن به خدمتگزاران سایر فرقه ها باشند. برای این افراد که مسیح برایشان میانجی گری می کند، دعا کنید. آن ها مسئولیتی جدی

دارند. ما به عنوان رسولان مسیح، باید علاقه‌ای جدی و عمیق به چوپانان گله‌ها نشان دهیم.
الن جی. وايت، ...

—Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, 2 vol. 6, p. 78.

ما در نگرش خود نسبت به مسیحیان سایر فرقه‌ها، چگونه می‌توانیم از نشان دادن روحی غیر
مسیحی اجتناب کنیم؟ چگونه باید برای آن‌ها و عقیده شخصی‌شان احترام قائل شویم بدون اینکه
باورهای خود را به خطر نیاندازیم؟

درس دهم

۲ تا ۸ مارس

انجیل ابدی خدا

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکافهه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ تا ۱۲؛ آیه ۲۴؛ متی باب ۱۲ آیات ۱۳ و ۱۴؛ جامعه باب ۱۲ آیات ۱۳ و ۱۴؛ خروج باب ۲۰ آیات ۲ تا ۱۱؛ اشعيا باب ۲۱ آیه ۹، باب ۳۴ آیات ۸ تا ۱۰.

آیه حفظی: «در اینجاست صبر مقدسین که احکام خدا و ایمان عیسی را حفظ می‌نمایند» (مکافهه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲).

مکافهه یوحنا نشان می‌دهد که فریب آخر زمان شیطان چنان موفق خواهد بود که جهان انتخاب خواهد نمود و حش را عبادت کرده و نشان او را دریافت نماید. با این وجود، مکافهه یوحنا باب ۱۴ آیات ۱ تا ۵ به ما می‌گویند که خدا بازماندگان خود را خواهد داشت، کسانی که برای خداوند می‌ایستند، زمانی که اکثر جهانیان چنین نمی‌کنند.

در انتهای مردم باید انتخاب کنند، که عبادت کنند یا نکنند (همه همیشه چیزی را عبادت می‌کنند)، چه کسی باید پرستش می‌باشد. عبادت کنندگان و حش نشان را بر روی پیشانی یا دست راست خود به عنوان نماد از انتخاب خود برای خدمت کردن به این نظام مرتد با ذهن و اعمال خود، دریافت خواهند کرد.

در عین حال، جهان شاهد انتشار گسترده انجیل به گونه‌ای خواهد بود که از زمان پنطیکاست مشاهده نشده است، خواهد بود. پیش از آمدن داوری‌های خدا بر بشر متمرد، خدا پیام‌های هشدار خود را خواهد فرستاد «و فرشته‌ای دیگر را دیدم که در وسط آسمان پرواز می‌کند و انجیل جاودانی را دارد تا ساکنان زمین را از هر امت و قبیله و زبان و قوم بشارت دهد» (مکافهه ۱۴: ۶).

خدا نمی خواهد کسی نابود شود بلکه همه نجات یابند، که به همین دلیل است که مرگ مسیح برای تمام بشریت بود. مسئل این است که چه کسی آن تمہیدات را خواهد پذیرفت و چه کسی خیر.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۹ مارس آماده شوید.

۳ مارس

یکشنبه

پیام‌های سه فرشته

درست پیش از پایان، خدا پیام‌های هشدار خود را می‌فرستد که به طور نمادین در قالب سه فرشته سخنگو در حال پرواز در آسمان به تصویر کشیده شده‌اند. واژه یونانی معادل فرشته (angelos) به معنی پیام‌رسان می‌باشد. شواهد متقن از مکاشفه یوحنا پیشنهاد می‌کند که سه فرشته برای قوم خدا ایستاده اند که پیام‌های آخر زمان به ایشان سپرده شده است تا آن‌ها را با جهان به اشتراک بگذارند.

مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۶ به همراه متی باب ۲۴ آیه ۱۴ را بخوانید. پیام اولین فرشته با عنوان «انجیل جاودانی» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۶) نام برد و شده است. شرح این اعلامیه با عنوان «انجیل ابدی» در باره محتوا و هدف پیام فرشته اول چه چیزی به ما می‌گوید؟ چرا این پیام محور اعتقادات ماست؟

این اولین پیام آخر الزمان اعلامیه انجیل در چارچوب ساعت داوری خدادست که بر جهان واقع می‌شود. انجیل خبری خوش در باره خدادست، که بشر را بر اساس ایمان به عیسی مسیح و کار او برای آنان نجات می‌بخشد. انجیل «ابدی و جاودانی» است بخاطر اینکه خدا هرگز تغییر نمی‌کند. نقشه او در جای خود به پیش می‌رود، حتی قبل از اینکه ما هستی داشته باشیم (دوم تیموتائوس ۱:۹، تیطس ۱:۲). پیام فرشته اول، شامل رستگاری و داوری است.

خبر خوش نجات برای کسانی است که آن را می پذیرند اما همچنین هشدار داوری برای کسانی است که امید ارائه شده آن را نمی پذیرند.

سه فرشته در حال انتشار پیام‌ها به «آواز بلند» توصیف شده‌اند (مکافه یوحنا باب ۱۴ آیات ۷ و ۹). این پیام‌ها فوری و مهم هستند؛ و همه باید آنرا بشنوند زیرا به سرنوشت ابدی ایشان مربوط می‌شود. همینطور، این پیام‌ها باید به تمام ملت‌ها، قبایل، زبان‌ها و مردم اعلام شود. این اعلامیه بطور خاصی مهم و برجسته می‌باشد زیرا در زمان آخر، وحش اقتدار خود را بر همه قبایل، زبان‌ها و ملت‌ها اعمال خواهد کرد (مکافه یوحنا باب ۱۳ آیه ۷). فعالیت‌های فریبکارانه شیطان، که جهان را هدف قرار داده با اعلامیه جهانی انجیل در باره پایان زمان تقارن دارد.

پیام‌های سه فرشته توسط قوم خدا انتشار می‌یابد تا با شیطان و متعددان آخرالزمانی خود مقابله کند که اژدها، نماد بت پرستی/روح‌گرانی؛ وحش دریا که کاتولیک روم را تداعی می‌کند؛ و پیامبر کذاب، یا وحش شبیه بره، که معرف پروتستان مرتد می‌باشد (مکافه ۱۳). آنان به کار خود ادامه می‌دهند تا زمان بلاعی هفتم فرا برسد (مکافه ۱۶:۱۳ و ۱۴). از این رو، در آخر زمان، دو نوع پیام رقیب و هماورد به جهان ارائه خواهد شد، که هر کدام قصد دارند تا بیعت مردم روی زمین را بدست آورند.

بعنوان ادوبتیست‌های روز هفتم فراغوانده شده‌ایم تا حقایق پایان زمان موجود در پیام‌های سه فرشته را به همه جهان برسانیم. برای کمک به این امر، چه کاری انجام می‌دهید؟ همچنین چه کارهای بیشتری می‌توانید انجام دهید؟

۴ مارس

دوشنبه

پیام فرشته اول: بخش ۱

مکافه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷ را به همراه جامعه باب ۱۲ آیات ۱۳ و ۱۴ بخوانید. خداترسی به چه معناست؟ مفهوم ترسیدن از خدا چگونه به انجیل مرتبط می‌شود و انجیل چه ارتباطی با نگه داشتن فرمان‌های خدا دارد؟ (رومیان باب ۷ آیات ۷ تا ۱۳ را نیز ببینید). ارتباط میان خداترسی و جلال دادن او چیست؟

فراخوان «از خدا پرسید و او را تمجید نمائید» (مکافه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷)، در چارچوب «انجیل ابدی» اعلام گردیده است. در کنک آنچه مسیح برای نجات ما انجام داده است منجر به واکنش مثبت به وی می شود.

در کتاب مقدس، خداترسی و تمجید او بطور نزدیکی با هم مرتبط هستند (مزامیر ۲۲: ۲۳، مکافه ۱۵: ۴). هر دو باهم تعین کننده رابطه درستی با خدا هستند (ایوب ۱: ۸) و همچنین اطاعت و فرمانبرداری از او را ترغیب می کند.

خداترسی به معنی هراس داشتن از او نمی باشد، بلکه او را جدی بگیریم و اجازه بدیم تا در زندگی ما حضور داشته باشد. قوم آخرالزمان خدا کسانی هستند که خداترس می باشند (مکافه یوحنا باب ۱۱ آیه ۱۸ و باب ۱۹ آیه ۵ را ببینید). خدا از قوم خود می خواهد تا او را دوست داشته باشند (تشیع ۱۱: ۲۲، متی ۱۳: ۳۷)، از او اطاعت کنند (تشیع باب ۵ آیه ۲۹، جامعه باب ۱۲ آیه ۱۳) و خصوصیت های او را منعکس کنند (پیدایش باب ۲۲ آیه ۱۲).

برای قوم خدا مهم است تا او را تمجید نمایند بهاطر اینکه «ساعت داوری او آمده است» (مکافه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷). داوری مورد نظر در اینجا ارزیابی داوری پیش از ظهر می باشد که قبل از آمدن دوباره مسیح اتفاق می افتد. هدف از داوری این است که آشکار شود که آیا بدرستی خدا را خدمت کرده ایم یا نه، انتخابی که با اعمال ما هویدا می شود (دوم قرنیان ۵: ۱۰ را ببینید). در پایان این داوری، سرنوشت همه افراد مشخص می شود (مکافه یوحنا باب ۲۲ آیه ۱۱) و عیسی خواهد آمد تا اجر خود را برای همه انسانها بر اساس اعمالشان بیاورد (مکافه یوحنا باب ۲۲ آیه ۱۲).

داوری در باب ۱۴ مکافه یوحنا بخشی از انجیل است. برای کسانی که رابطه درستی با خدا دارند، داوری خبر خوش است؛ به معنی تبرئه شدن، نجات و آزادی است. با این وجود، برای افراد بی ایمان خبر بد است. پیام داوری پیش رو، فراخوانی برای آنها به منظور بازگشت به خدا و توبه است، زیرا خدا نمی خواهد هیچ کس نابود شود بلکه همه توبه کنند (دوم پطرس باب ۳ آیه ۹).

به تنها یی چگونه می‌توانید برای داوری بایستید؟ زندگیتان چه حکمی برای شما به همراه خواهدند داشت؟ پاسختان چه چیزی درباره نیاز به انجیل می‌گوید و اینکه چرا پیوند بسیار نزدیکی با داوری در پیام فرشته اول دارد؟

۵ مارس

سه شنبه

پیام فرشته اول: بخش ۲

مکافعه یوحنا نشان می‌دهد که مسائل محوری در بحران نهایی تاریخ زمین، عبادت کردن و فرمانبرداری از خدا، آنگونه که در نگاه داشتن احکامش آشکار شده است (مکافعه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲)، خواهد بود. مردم جهان به دو گروه تقسیم خواهند شد: کسانی که از خدا ترسیده و او را عبادت می‌کنند و آنها یی که از وحش ترسیده و او را می‌پرستند.

چهار فرمان نخست ده فرمان را بار دیگر بخوانید (خروج باب ۲۰ آیات ۲ تا ۱۱). سپس باب ۱۳ مکافعه یوحنا را بررسی کنید. وحش چگونه طالب پرستش است (مکافعه یوحنا باب ۱۳ آیات ۷ و ۸)، برپائی تمثال وحش تا پرستش شود (مکافعه یوحنا باب ۱۳ آیات ۱۴ و ۱۵)، بی حرمتی علیه خدا و نام وی (مکافعه یوحنا باب ۱۳ آیات ۵ و ۶)، و دریافت نشان وحش (مکافعه یوحنا باب ۱۳ آیات ۱۶ و ۱۷)، اشاره به حمله شیطان به چهار فرمان نخست از ده فرمان در بحران نهایی اشاره دارند؟

مفهوم اصلی از چهار فرمان نخست از ده فرمان پرستش است. مکافعه یوحنا نشان می‌دهد که این فرمان‌ها به معیار وفاداری به خدادار بحران نهایی تبدیل خواهند شد. نبرد نهایی میان مسیح و شیطان به وضوح به پرستش و چهار فرمان نخست مربوط می‌شود.

بر مسئله کلیدی در بحران نهايی در دومين هشدار پیام فرشته اول تأکيد شده است. فراخوانده شدن به پرستش او را که آسمان و زمین و دریا و چشمها را آفرید (مکاشفه یوحتا باب ۱۴ آیه ۷)، اشاره‌ای لفظی به فرمان چهارم از ده فرمان می‌باشد (خروج باب ۲۰ آیه ۱۱). این واقعیت نشان می‌دهد که فراخوانده شدن به پرستش خدا و خالق در چارچوب نگاه داشتن سبت داده شده است.

استراحت و عبادت در روز هفتم شنبه، علامت مخصوصی از رابطه ما با خداست (خروج باب ۳۱ آیه ۱۳؛ حزقيال باب ۲۰ آیه ۱۲). پیام فرشته اول نشان می‌دهد که در آخر زمان مردم جهان فراخوانده خواهند شد که به پرستش خدای خالق حقیقی بازگردند و جایگاه مشروع وی در زندگی شان را به او بدهنند. این پیام، پاسخی است به فعالیت‌های فریبنده آخر زمان شیطان در کشاندن جهان به مذهبی دروغین و خدمت و پرستش خدای جعلی. در مرکزیت همه این‌ها فرمان چهارم، روز هفتم سبت قرار خواهد داشت.

«در حالی که نگه داشتن سبت دروغین برای پیروی از قانون دولت که در تضاد با فرمان چهارم است، اذعان به تبعیت از قدرتی است که در ضدیت با خداست. نگه داشتن سبت حقیقی در فرمانبرداری از احکام خدا، گواهی از وفاداری به خالق می‌باشد. در حالی که یک گروه با پذیرفتن علامت تسليم به قدرت‌های زمینی، نشان وحش را دریافت می‌کند، گروه دیگر که علامت وفاداری به اقتدار الهی را انتخاب می‌کنند، مهر خدا را دریافت می‌کنند. –
الن جی. وايت،

Ellen G. White, *The Great Controversy*, p. 605.

دیدگاه ما چگونه به آفرینش و رستگاری مرتبط است؟ چرا استراحت در روز سبت آنگونه که خدا انجام داد اهمیت دارد؟

۶ مارس

چهارشنبه

پیام فرشته دوم

فرشته دوم پیام سقوط یا ارتداد بابل را اعلام می‌کند و آن را به عنوان سیستم مذهبی دروغین شناسائی می‌کند. در مکاشفه ۱۷:۵، گفته شده که بابل مادر فواحش است. دختران او نمادی از کلیساهايی است که با اصول اعتقادی و

رسوم او متمسک شده اند و از الگوی او برای قربانی کردن حقیقت و تایید خدا پیروی می کنند، بخاطر اینکه اتحادی نامشروع را با جهان شکل دهنند. – الن جی وايت.

—Ellen G. White, *The Great Controversy*, pp. 382, 383.

مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۸ را به مراء باب ۱۸ آیه ۲ و اشیعیا باب ۲۱ آیه ۹ را بخوانید. تکرار دو گانه واژه سقوط کرده به قطعی بودن پایان بابل اشاره دارد. تشریح شده که بابل هم اکنون سقوط کرده است، ولی سقوط او به آینده نیز منتبه گردیده است، چگونه اینچنان است؟

بابل آخر زمان در مکاشفه اتحاد سیستمهای دروغین مذهبی است که شامل کاتولیک روم و پروتستان مرتد می شود. اینها دست در دست هم می گذارند تا بر ضد امت خدا به شیطان خدمت کنند (مکاشفه ۱۳: ۱۸-۱۱، مکاشفه ۱۶: ۱۳، مکاشفه ۱۷: ۵ را ببینید). این اتحاد مذهبی مرتد، کبر بابل کهن در رفتادن خویش فراتر از خدا را عیان می سازد تا جای او را در این جهان بگیرد. پیام فرشته دوم به قوم خدا هشدار می دهد که این سیستم تبهکار بیشتر و بیشتر از حقیقت جدا خواهد شد که عاقبت نپذیرفتن نور آخر زمان پیام انجیل است. تنها زمانی که اتحاد کلیسا با جهان بطور کامل در تمامی مسیحیت بوقوع بیروندد، سقوط بابل کامل می شود. الن جی وايت.

The Great Controversy, p. 390

بار دیگر مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۸ را به مراء باب ۱۷ آیه ۲ و باب ۱۸ آیه ۳ را بخوانید. بابل چگونه دنیا را مجبور می سازد شراب زنای او را بنوشد؟ این شراب نماد چیست؟

مکاشفه ۱۷ بابل آخر زمان را بعنوان فاحشه ای به تصویر می کشد که می خواهد مردم زمین را از شراب شناعت خود مست کند (مکاشفه ۱۷:۲).

شراب بابل به تعالیم دروغین و انجیل دروغین که توسط این سیستم مرتد مذهبی ارائه می شود اشاره می کند. امروزه، بسیاری از کلیساهاي پروتستان، در تکمیل و تحقیق نبوت کتاب مقدس، بسرعت اختلافاتی را که یک بار آنان را از کلیساي کاتولیک روم جدا کرده بود کنار می گذارد و از حقیقت کتاب مقدسی روی بر می گرداند و ما شاهد تاثیر فاسد کننده شراب بابل در میان پیکره اقرار کرده به مسیح هستیم: تغییر و تکامل تدریجی مبتنی بر خداشناسی، که بطور ضمنی در مقابله با مرجع آفرینش در پیام فرشته اول می باشد؛ رسوم و سنت های وابسته به علوم الهی که خود را جایگزین «کلام محض» کرده؛ اصول اخلاقی تجدید نظر شده که تعاریف کتاب مقدسی از جنسیت، ازدواج و چیزهای بیشتر را بدرود گفته است.

مردمی که مست شده اند دیگر نمی توانند بطور واضح فکر کنند. هنگامی که مردم با شراب بابل از نظر روحانی سرخوش و مست می شوند، بایل آنان را فریب می دهد تا وحش دریا را پرستش نموده و نشان وحش را دریافت کنند.

۷ مارس

پنجشنبه

پیام فرشته سوم

مکاشفه یوحا باب ۱۴ آیه ۱۲ چگونه قوم وفادار خدا را مجسم می کند؟

در تباین با امت وفادار خدا، مکاشفه یوحا باب ۱۴ آیات ۹ و ۱۰ درباره سرنوشت کسانی که با غضب خدا رویرو می شوند، هشدار می دهد. در عهد قدیم، فرود آمدن خشم خدا به طور نمادین به صورت نوشیدن شراب از جام توصیف شده است (ارمیا باب ۲۵ آیات ۱۵ و ۱۶). شدت داوری بر پرستش کنندگان وحش به صورت نوشیدن

شراب غصب خدا که مخلوط نشده و رقیق نیست [در آن هیچ تخفیف و استثنائی نیست]، بیان گردیده است (مکاشفه ۱۰:۱۴). مردم باستان اغلب شراب را با آب مخلوط می کردند تا قدرت مست کنندگی آن کاهش یابد. ولی شراب غصب خدا به عنوان مخلوط نشده یا رقیق نشده تشریح شده است. شراب مخلوط نشده و رقیق نشده معرف ریختن غصب خدا در قوت کامل آن و بدون ترحم است.

مکاشفه یوحنایا باب ۱۴ آیات ۱۰ و ۱۱ را بهمراه باب ۲۰ آیات ۱۰ تا ۱۵ را بخوانید. چگونه اشعیا باب ۳۴ آیات ۸ تا ۱۰ و یهودا آیه ۷ این بیانیه را روشن می کنند: دود آتشی که آنها را عذاب می دهد تا به ابد بلند خواهد بود؟

بیان عذاب با آتش و گوگرد به نابودی کامل اشاره دارد. آتش و گوگرد وسیله داوری می باشد (پیدایش باب ۱۹ آیه ۲۴؛ اشعیا باب ۳۴ آیات ۸ تا ۱۰). دود بلند شده از نابودی، تصویری شناخته شده در کتاب مقدس می باشد. اشعیا نابودی آینده ادوم با آتش و گوگرد را پیشگویی نمود: تبدیل به زمینی سوخته خواهد شد؛ روز و شب می سوزد و برای همیشه از آن دود بر می خیزد (اشعیا باب ۳۴ آیه ۱۰). یهودا سرنوشت سدوم و غموره را به صورت رنج کشیدن از مجازات آتش ابدی (یهودا آیه ۷) توصیف می کند. این آیات در مورد سوختن بی پایان سخن نمی گویند زیرا هیچ کدام از این شهرها امروزه در حال سوختن نیستند. عواقب ابدی هستند و نه خود سوختن. آتش ابدی در مکاشفه یوحنایا به نابودی اشاره دارد؛ سوختن به اندازه کافی ادامه می یابد تا زمانی که دیگر چیزی برای سوختن باقی نماند.

اگر چه می توانیم برای این حقیقت بزرگ که آتش های جهنم تا ابد از دست رفتگان را شکنجه نمی دهند سپاسگزار باشیم ولی مجازات به اندازه کافی دهشتناک است. دائمی بودن و شدت مجازات در بارع وظیفه مقدسی که به ما داده شده است تا به دیگران هشدار بدھیم که چه چیزی در شُرف وقوع است، چه می گوید؟

جمعه

۸ مارس

تفکری فراتر: هشدار نهایی، صفحات ۶۰۳-۶۱۲

مکاشفه یوحنا نشان می‌دهد که در انتهای زمان، قوم خدا مأموریت یافته اند تا انجیل آخر زمان را به جهان اعلام کنند. کار پیش رویمان دلهره‌آور به نظر می‌رسد اما غیر ممکن نمی‌باشد. با این وجود، وعده قدرت خدا به ما داده شده است.

« کار بزرگ انجیل با آشکارسازی های کم قدرت خدا خاتمه نمی‌یابد

« پیام نه با مباحثه زیاد بلکه با اعتقادی عمقی بواسطه روح خدا منتقل خواهد گردید. استدلال ها را رثه شده اند. بذر ها کاشته شده اند و حالا جوانه زده و ثمره خواهند داد » الن جی وایت.

Ellen G. White, *The Great Controversy*, pp. 611, 612.

پایان اعلان پیام نهایی خدا به جدایی بزرگی منتج خواهد گردید که مردم جهان را به دو اردو تقسیم می‌کند: آنانی که خدا را دوست داشته و از او تبعیت می‌کنند و کسانی که از وحش پیروی کرده و از او اطاعت می‌کنند. این جدائی با عبارت هایی از برداشت دو محصول به تصویر کشیده شده اند: جمع آوری گندم برای انبار (مکاشفه ۱۴-۱۶) و انگورهایی که در زیر چرخشت له می‌شوند (مکاشفه ۱۷-۲۰). این جدائی نهایی موضوع مکاشفه ۱۷ و ۱۸ می‌باشد.

سوالاتی برای بحث

- ۱- این اندیشه را بازتاب بدھید: چه کسانی بیش از ادوبتیست های روز هفتم پیام های سه فرشته را موعظه می‌کنند؟ این مطلب در باره این که چقدر کار ما مهم است و چقدر باید آن را جدی بگیریم، چه چیزی به ما می‌گوید؟

۲- چرا فکر می کنید که مفهوم داوری در میان مسیحیان محبوب نیست؟ مفهوم داوری پیش از ظهور چه ارتباطی به مسیحیان امروزی دارد؟ چگونه می توانید به هم ایمانان خود برای درک بهتر معنی درست داوری پیش از ظهور کمک کنید؟

۳- به مسئله سبت در چارچوب واقعی نهایی بیندیشید. مسئله این است: چه کسی را باید پوستش کنیم - خالق آسمان ها و زمین (مکافه ۱۴:۷)، یا قدرت وحش را؟ کتاب مقدس تعلیم می دهد که سبت روز هفتم کهن ترین (پیدایش ۳:۲ و ۲:۳)، بنیادی ترین نشانه آفرینندگی خدا از آسمان و زمین است. آن حقیقت در باره اینکه چرا سبت، بعنوان یکی از احکام خدا (مکافه ۱۴:۱۲) نقش چنان برجسته ای در بحران های نهایی ایفا می کند چه می گوید؟

۹ تا ۱۵ مارس

درس یازدهم

هفت مصیبت آخر

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکافهه یوحنان باب ۱۵ آیه ۱، باب ۷ آیات ۱ تا ۳، باب ۱۴ آیات ۹ و ۱۰، باب ۱۶ آیات ۱ تا ۱۲، باب ۱۷ آیه ۱؛ دانیال باب ۵؛ مکافهه یوحنان باب ۱۶ آیه ۱؛ دوم تسالونیکیان باب ۲ آیات ۹ تا ۱۲.

آیه حفظی: « کیست ای خداوند که از تو خوف نداشته باشد و کیست که تو را جلال ندهد؟ زیرا تو تنها مقدسی، همهٔ ملل خواهند آمد و در پیشگاه تو پرستش خواهند نمود زیرا کارهای عادلانهٔ تو بر هیچ کس پوشیده نیست » (مکافهه یوحنان باب ۱۵ آیه ۴).

مکافهه یوحنان باب ۱۱ آیه ۱۸، وقایع روی زمین را درست پیش از جنگ آرم‌گذون (نبرد نهایی بین خیر و شر) این چنین خلاصه می‌کند: این وضعیت امور بر روی زمین با شرح ایام آخر عیسی تطبیق دارد (لوقا ۲۱: ۲۵) و با غصب خدا ادامه خواهد یافت، که داوری او به شکل آخرین هفت بلایا بر توبه ناکنندگان فرود خواهد آمد (مکافهه ۱۵: ۱).

مکافهه یوحنان باب ۱۵ با تصویری از هفت فرشته با هفت جام پر از غصب الهی آغاز می‌شود. اما قبل از ریخته شدن غصب، نگاهی اجمالی به آینده مردم و فادران خواهیم انداخت (مکافهه یوحنان باب ۱۵ آیات ۱ تا ۴). آنان بعنوان فاتحانی به تصویر کشیده شده‌اند که بر حیوان وحشی و پیکرۀ او و عدد اسمش پیروز شده بودند (مکافهه ۱۵: ۲)، در حالی که بر روی چیزی شبیه یک دریای شیشه‌ای ایستاده و سرود موسی و بره را می‌خوانند - همه تصاویر یادآور عبرانیانی است که در کنار ساحل دریای سرخ (بحر احمر) ایستاده و پیروزی خدا بر مصریان را جشن گرفته بودند (خروج ۱۵).

این مقدسین پیروز، همان کسانی هستند که در مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۱ تا ۵ با عنوان ۱۴۴۰۰۰ نفر اشاره شده‌اند. آن‌ها با نپذیرفتن نشان وحش، از تأثیرات مخرب هفت مصیبت در امان هستند. خیلی زود اجسام فانی ایشان تغییر خواهد یافت (اول قرنیان باب ۱۵ آیات ۵۱ تا ۵۴) و زمانی که عیسی در قدرت و جلال می‌آید، به مقدسین قیام کرده خواهد پیوست (اول تسالونیکیان باب ۴ آیه ۱۷).

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۶ مارس آماده شوید.

۱۰ مارس

یکشنبه

معنای هفت مصیبت آخر

مردم هم اکنون انتخاب خود را کرده اند خواه برای خدا یا برای بابل. به هر حال پیش از اینکه مسیح بیاید، بادهای مخرب شرزه شیطان که مهار شده بودند (مکاشفه ۷:۳-۱) رها می‌شوند، که هفت بلا را در پی خواهد داشت.

مکاشفه یوحنا باب ۱۵ آیه ۱ را بهمراه خروج ۷ تا ۱۱ بخوانید. بلاهای مصر که پیش درآمد هفت بلای آخر در نظر گرفته شده اند در رابطه با هدف و معنی چگونه آموزنده در نظر گرفته شده اند؟

هفت مصیبت آخر به این دلیل بعنوان «آخر» قلمداد شده اند که درست در انتهای تاریخ زمین خواهند بود. در مقایسه، بلایای هفت شیپور دوره زمانی را پوشش می‌دهد که کل دوران مسیحیت را در بر گرفته و در قلمرو خود محدود بوده اند. آن بلایا فرو ریختند در حالی که انجیل همچنان موعظه می‌شد (مکاشفه ۱۰:۸-۱۱؛ ۱۴:۲) و شفاعت در حال وقوع است (مکاشفه ۸:۵-۲). آن‌ها با رحمت در آمیخته و هدف آنان این است تا دشمنان امت خود را به توبه رهنمون سازند.

از سوی دیگر، هفت مصیبت آخر درست پیش از آمدن دوباره فرو خواهند ریخت، درست پیش از بازگشت ثانی. آن بلایا بر کسانی مانند فرعون که قلب خود را برد محبت رهایی بخش خدا سخت نموده و نخواست تا توبه کند فرو ریخته خواهد شد (مکافه یوحنا باب ۱۶ آیه ۱۱). غضب الهی داوری عادلانه خدا بر انتخاب‌های آنان است (رومیان باب ۱ آیات ۲۶ تا ۲۸ را ببینید) و در آن زمان از دست رفتگان عواقب انتخاب‌های خود را درو می‌کنند.

مکافه یوحنا باب ۱۵ آیات ۵ تا ۸ و خروج باب ۴۰ آیه ۳۴ و اویل پادشاهان باب ۸ آیات ۱۰ و ۱۱ را بخوانید. این بیانیه که هیچ کس نتوانست تا وقتی که هفت بلای آن هفت فرشته تمام نشده بود وارد معبد بشود (مکافه یوحنا باب ۱۵ آیه ۸) چه پیشنهادی در مورد زمانبندی هفت مصیبت آخر می‌کند؟

عبارة هیچ کس نتوانست وارد قدس بشود (مکافه یوحنا باب ۱۵ آیه ۸) به پایان دوره آزمایش اشاره دارد (مکافه ۲۲: ۱۱). همانطور که خدمت میانجی گرانه مسیح در آسمان به پایان برسد، درب فرصت برای توبه برای همیشه بسته خواهد شد. بنابر این، مصیبت‌های آخر منجر به توبه کردن کسی نخواهند شد، بلکه تنها سختی قلب کسانی که بابل را انتخاب کردند را نشان داده و باعث می‌شود بیشتر از خدا متغیر شوند (مکافه ۱۶: ۹ و ۱۱).

امروز به اطراف جهان نگاه کنید که در حال بدتر شدن است. این واقعیت که مصیبت‌ها به تأخیر افتاده‌اند چه چیزی درباره رحمت و صبر خدا به ما تعلیم می‌دهد؟

۱۱ مارس

دوشنبه

جاری شدن آخرین مصیبت‌ها

با پایان یافتن شفاعت مسیح در معبد آسمانی، سرنوشت هر فرد برای همیشه تعیین می‌شود. زمان آن رسیده است کسانی که انجیل را رد کرده‌اند، غضب خدا را در پری آن تجربه کنند.

هفت مصیبت آخر انعکاسی از مصیبت‌های وارد شده بر مصر هستند (خروج باب‌های ۷ تا ۱۱). در حالی که بلایا بر مصریان ضربت زد در عین حال بنی اسرائیل در امان ماند، بنابراین امت خدا در طی این زمان مصیبت محافظت خواهند شد (مزامیر ۹:۳؛ ۱۰:۶؛ جمال عظیم صفحات ۶۲۹ و ۶۳۰ را ببینید). مصیبت‌ها در مصر سخت دلی فرعون را آشکار نمودند و به مصریان ناتوانی خدایانشان در محافظت از آن‌ها را نشان داد. به همین ترتیب، آخرین مصیبت‌ها به طور فزاینده‌ای قلب‌های پرستش کنندگان وحش را سخت نمود و ناتوانی بابل در محافظت از ایشان در برابر داوری الهی را نمایان ساخت.

مکاشفه یوحنا باب ۱۶ آیات ۱ تا ۱۱ را بخوانید. در اینجا چه اتفاقی می‌افتد و چگونه به تصویر کشیده شده است؟

چهار مصیبت اول به جمعیت زمین به طور عمومی ضربه می‌زنند. اولین مصیبت زخم‌های دردناک و نفرت‌انگیزی بویژه بر پرستش کنندگان وحش وارد می‌کند. مصیبت‌های دوم و سوم بر دریا و رودخانه‌ها و چشمه‌های آب تأثیر می‌گذارند که به خون تبدیل می‌شوند. بشر شورش کرده بدون آب آشامیدنی زنده نخواهد ماند. مصیبت چهارم بر خورشید اثر خواهد کرد تا مردم را بسوزائد و دردی غیر قابل تحمل بوجود آورد.

درد غیر قابل تحمل ناشی از بلایا قلب مردم را نرم نخواهد کرد تا رفتار طغیانگرایانه خود را تغییر بدنهند. در عوض، آن‌ها خدا که این مصیبت‌ها را بوجود آورد را نفرین و لعنت می‌کنند. هیچکدام از آن‌ها نیز توبه نمی‌کنند.

در مکاشفه یوحنایا باب ۱۶ آیات ۱۰ و ۱۱ (خروج باب ۱۰ آیات ۲۱ تا ۲۳ را نیز ببینید) ما می‌توانیم ببینیم که مصیبت پنچم بر تاج و تخت وحش وارد خواهد آمد. این شیطان بود که تاج و تخت را به وحش سپرد (مکاشفه یوحنایا باب ۱۳ آیه ۲). اکنون حتی جایگاه قدرتمندانه شیطان نمی‌تواند در برابر نیروهای این مصیبت مقاومت کند. در حالی که مردم درد و رنج می‌کشند، متوجه ناتوانی بابل در محافظت از ایشان می‌شوند. با این وجود، ذهن‌های خود را بر علیه خدا سخت کرده‌اند و حتی وحشت از مصیبت‌ها نیز نمی‌تواند قلب‌های ایشان را تغییر دهد.

چگونه می‌توانیم رابطه نزدیک خود را با خداوند حفظ کنیم که در صورت بروز مصیبت، به اندازه کافی از محبت خدا آگاهی داشته باشیم که حتی بتوانیم در میان رنج‌ها به او اطمینان کنیم؟

۱۲ مارس

سه شنبه

خشک شدن رود فرات

مکاشفه یوحنایا باب ۱۶ آیه ۱۲ را بهمراه باب ۱۷ آیات ۱ و ۱۵ بخوانید. نماد فرات نشان دهنده چیست؟ اهمیت و بر جستگی خشک شدن فرات در چارچوب هفت مصیبت آخر چیست؟

در عهد قدیم، فرات راه حیاتی پشتیبانی برای دشمنان اسرائیل، بابل و آشور بود. رود از میان بابل جریان داشت و به این دلیل که محصولات کشاورزی را آبیاری می‌کرد و برای مردم آب فراهم می‌نمود، برای شهر دارای اهمیت بسزایی بود. بابل نمی‌توانست بدون فرات بقا داشته باشد.

مکاشفه یوحنایا باب ۱۷ آیه ۱ تشریح کننده بابل آخر زمان است که آب‌های فراوانی دارد و شاید مرجع فرات باشد (ارمیا باب ۵۱ آیه ۱۳ را ببینید). مکاشفه یوحنایا باب ۱۷ آیه ۱۵ توضیح می‌دهد که آب‌هایی که بابل آخر زمان بر

آنها ساکن است نماد مردمی هستند که از آن حمایت می‌کنند؛ و قدرت‌های جهانی مدنی، دنیوی و سیاسی که پشت این نظام هستند. با این وجود، این قدرت‌ها در نهایت حمایت خود را قطع خواهند کرد.

صحنه بلای ششم، تسخیر بابل کهن توسط کورش پارسی را منعکس می‌کند (باب ۵ دانیال را ببینید). به گفته هرودوت، مورخ دوره عهد کهن، در شبی که پادشاه بلشصر و مقاماتش جشنی داشتند، پارس‌ها مسیر فرات را تغییر دادند و از طریق بستر رودخانه وارد شهر شدند و آن‌ها را غافلگیر کردند.

خشک شدن نمادین فرات در مکاشفه باب ۱۶ آیه ۲ منجر به سقوط بابل در آخر زمان می‌شود. از آنجایی که فرات در مکاشفه یوحا نماد قدرت‌های مدنی، دنیوی و سیاسی جهان می‌باشد که از بابل حمایت می‌کنند، خشک شدن فرات، نماد از بین رفتن حمایت آن‌ها و حمله متعاقب آن‌علیه بابل و در نتیجه سقوط آن می‌باشد.

همانطور که مردم جهان شاهد تحولات در طبیعت هستند (مکاشفه یوحا باب ۱۶ آیات ۱۰ و ۱۱ را ببینید)، برای محافظت روی به بابل می‌آورند. با این وجود، پس از اینکه مصیبت پنجم بر جایگاه قدرت بابل وارد می‌شود، آن‌ها بیهودگی درخواست کمک از بابل را می‌بینند. آن‌ها که حس می‌کنند فریب خورده‌اند، بر علیه بابل متعدد شده و باعث سقوط آن می‌شوند (مکاشفه یوحا باب ۱۷ آیه ۱۶ را ببینید). با این حال، همانطور که دیده‌ایم، قلب‌هایشان علیه خدا و قومش سخت خواهد ماند. به این ترتیب، آن‌ها مانند خاک حاصلخیزی برای فریب نهایی می‌شوند که به موجب آن شیطان جهان را بر ضد امت خدا متعدد ساخته تا آنان را از صفحه روزگار محو کند.

شما به چه روش‌هایی آموختید که اطمینان کردن به انسان‌ها و نهادهایشان خطرناک است؟

۱۳ مارس

چهارشنبه

آخرین فریب بزرگ شیطان

مکاشفه یوحا باب ۱۶ آیه ۱۲ به ما می‌گوید که هدف از خشک کردن فرات مهیا نمودن راه برای پادشاهانی است که از مشرق می‌آیند. در عهد قدیم، پادشاهانی که از مشرق می‌آیند، کوروش و قوای او بودند که از شمال می‌آمدند، سپس از شرق به بابل نزدیک می‌شدند (اشعیا باب ۴۱ آیه ۲۵). فتح کردن بابل توسط ایشان، بازگشت قوم

خدا به سرزمین مادری شان را ممکن ساخت (اشعیا باب ۴۴ آیات ۲۷ و ۲۸). به همین ترتیب، خشک شدن نمادین فرات راه را برای آمدن پادشاهان از مشرق فراهم می کند تا راه رهایی را برای امت آخرالزمان خدا مهیا سازند.

پادشاهان مشرق زمین در مکاشفه یوحنای باب ۱۶ آیه ۱۲، مسیح و لشکر فرشتگان آسمانی وی می باشد. در بازگشت ثانی وی، عیسی با سپاه فرشتگان آسمانی ظهر خواهد کرد، که ملبس به لباس کتان پاک و درخشان خواهند بود (مکاشفه یوحنای باب ۱۹ آیه ۱۴) که لباس فرشتگان بی گناه است (مکاشفه ۱۵: ۶). مسیح که در معیت سپاه آسمانی بود، همانطور که مکاشفه ۱۷: ۱۴ نشان می دهد، بر قوای شیطانی که به امت او ستم می کردند غلبه می یابند (متی ۲۴: ۳۰ و ۳۱). این نبرد نهایی بر ضد مسیح و امت او به جنگ دوم می انجامد که به نام نبرد آرماگدون یا جنگ نهایی بین خیر و شر مشهور است.

مکاشفه یوحنای باب ۱۶ آیات ۱۳ و ۱۴ را ببینید. نقش سه روح ناپاک در تدارک برای نبرد آرماگدون چه بود؟ آنان چگونه پیام سه فرشته را در مکاشفه ۱۴ جعل شیطانی نمودند؟ (اول تیموთاؤس ۴: ۱ را ببینید)

از طریق رویدادهای نهایی که به ختم آزمایش منتهی می شود، هر بنی بشری سوق داده می شود تا جهتی را که می خواهد در نبرد آرماگدون بایستد انتخاب کند. عنوان پیش در آمد برای این نبرد روحانی، یوحنای سه روح اهریمنی می بیند که شبیه وزغ هستند. آخرین تلاش شیطان برای فریب، روح های کذاب و اهریمنی هستند.

اژدها (بت پرستی و روح گرائی)، وحش دریا (کاتولیک روم)، و پیامبر کذاب (چرووتستان مرتد) تحت فرمان شیطان متحد می شوند (مکاشفه ۱۳: ۱۱ و ۱۲). شیطان وحش شبیه بره را قدرت می بخشد تا نشانه های معجزاتی را از خود بروز دهد (مکاشفه ۱۳: ۱۷-۱۳) که شامل آشکارگری های روحگرایانه است. این علامات بخشی از راهکار های فریبنده آخرالزمانی شیطان است تا جهان را ترغیب کند تا او را در عوض خدای واقعی پیروی کند.

رهبران جهان که با نفرت از خدا و حقیقت کور شده اند، به سادگی دروغهای شیطان را باور می کنند که در زیر ردای دلپذیر دینی تغییر قیافه داده اند (دوم تسالونیکیان ۲:۹-۱۲). نهایتاً آنان برای نبرد نهایی که به پایان این جهان منتهی می شود متحده می شوند.

۱۴ مارس

پنجشنبه

گرد هم آمدن برای نبرد آرماگدون (نبرد نهایی بین خیر و شر)

مکاشفه یوحنای باب ۱۶ آیه ۱۶ را بخوانید. فریب نهایی شیطان در گرد هم آوردن مردم جهان برای نبرد آرماگدون تا چه حد موفق خواهد بود؟

معجزات شیطانی فریبنده موفقیت جهانی کسب خواهند نمود. مردم با روی برگرداندن از تعالیم کتاب مقدس، دروغی را باور خواهند نمود که با معجزات فریبنده همراه خواهد بود (دوم تسالونیکیان باب ۲ آیات ۹ تا ۱۲ را ببینید). آنها از روی قصد با هم متحد خواهند شد، که گردهمائی آنان در «مکانی» نمادین شده، که در زبان عبری آرماگدون به معنی کوه مگیدو است. مگیدو کوه نبود بلکه شهریقلعه‌ای است که در دره یزراعیل (یا فلات عزدرئیلون) در پای سلسله جبال کرمل واقع بود. این مکان استراتژیکی مهمی محسوب می شد. دشت عزدرئیلون بواسطه بسیاری از نبردهای نهایی قاطع در تاریخ اسرائیل شناخته شده بود (داوران باب ۵ آیه ۱۹ و باب ۶ آیه ۳۳، دوم پادشاهان باب ۹ آیه ۲۷ و باب ۲۳ آیات ۲۹ و ۳۹ را ببینید).

مکاشفه یوحنای این پیشینه تاریخی استفاده می کند تا یک نبرد نهایی بزرگ را ترسیم کند که آرماگدون نامیده می شود، نبردی بین مسیح و قوای اهرمین. مردم جهان به صورت لشکری متحده تحت رهبری اتحاد شیطانی به تصویر کشیده شده‌اند.

به نظر می‌رسد که کوه مگیدو اشاره‌ای تلویحی به کوه کرمل است که همچون باروهایی بر فراز دره‌ای است که شهر کهن مگیدو در آن واقع گردیده بود. کوه کرمل مکان یکی از عظیم ترین رویاروئی در تاریخ اسرائیل، بین پیامبر واقعی خدا (الیاس) و انبیای جعلی بعل بود (اول پادشاهان ۱۸). این آزمایش قوا به این سوال پاسخ داد که «چه کسی خدای واقعی است؟». آتشی که از آسمان آمد نشان داد که چه کسی خدای واقعی بود و تنها کسی که باید پرستش می‌شد. در حالی که مسئله روحانی نبرد آرماگدون در این باره است که—آیا از خدا یا از انسان پیروی خواهیم کرد؟— تصمیم گرفته شده است قبل از فرو افتادن بلایا، آنانی که طرف اژدها، وحش و پیامبر جعلی قرار می‌گیرند (مکافه ۱۶:۱۳)، آیا بطور کلی توسط اهربین کترول می‌شوند (همانطور که یهودا، مصلوب شدن عیسی را رهبری می‌کرد [لوقا ۲۲:۳]).

وقتی که تصمیم گرفتند تا مکان باخت را انتخاب کنند، آنان در میان کسانی خواهند بود که به کوه‌ها فریاد می‌زنند تا آنها را پنهان کنند (مکافه ۶:۱۶؛ همچنین دوم تسالونیکیان ۱:۷ و ۸ را بخوانید). قبل از فرو افتادن بلایا، به هر حال، مکافه ۱۳:۱۳ و ۱۴ وحش را به تصویر می‌کشد که آتش از آسمان می‌آورد تا جهان را فریب دهد که فکر کنند که این کار جعلی شیطان، که شامل احیای جعلی است و با روح دیگری رهبری می‌شود، کار خداست.

آرماگدون نبردی نظامی نیست که در جایی در خاورمیانه در جریان باشد، بلکه نبردی روحانی میان مسیح و نیروهای تاریکی می‌باشد (دوم قرنیان باب ۱۰ آیه ۴ را ببینید). نتیجه نبرد نهایی مانند نبرد در کرمل خواهد بود—پیروزی نهایی خدا بر نیروهای تاریکی.

برای سال‌های بسیار، مردم شاهد آشفتگی سیاسی و نظامی در خاورمیانه به عنوان نشانه‌ای از پایان تاریخ و آرماگدون بوده‌اند. علی‌رغم بسیاری از پیشگویی‌ها و پیشنهاد تاریخ، آرماگدون آن چنان که آن‌ها مد نظر داشتند، نیامده است. ما چگونه می‌توانیم خود را در برابر ارتکاب اشتباهی مشابه در ارتباط با تفسیر این رویدادهای محلی به عنوان تحقیق پیشگویی کتاب مقدس جلوگیری کنیم؟

۱۵ مارس

جمعه

تفکری فراتر: «هیچ کس بلکه کسانی که ذهن خود را با حقایق کتاب مقدس محفوظ داشته‌اند، می‌توانند در میانه نبرد عظیم پایدار بمانند. هر جانی محک خواهد خورد که: آیا در عوض خدا از انسان اطاعت کنم؟

... پولس رسول با مشاهده آیام آخر اعلام نمود: زیرا زمانی خواهد آمد که آدمیان به تعلیم درست گوش نخواهند داد. دوم تیموتاوس ۴:۳. آن زمان فرا رسیده است. توده ها حقیقت کتاب مقدس را نمی خواهند، بخاطر اینکه خواهش های گناه آلد آنان را مختل می کند، آنان که قلب های دنیا پرست دارند؛ و شیطان فریب هایی که آنان دوست دارند را فراهم می کند.

ولی خداوند مردمی را بر این زمین خواهد داشت تا کتاب مقدس را حفظ کنند، و فقط کتاب مقدس، که معیار و استاندارد تمامی اصول اعتقادی و اصل تمامی اصلاحات است. نظرات و اعتقادات انسان تحصیل کرده، یافته های علم، کیش ها یا شوراهای کلیسائی، که بیشمار و ناموزون با کلیساها بی هستند که معرف آن می باشند، صدای اکثریت - نه یکی و نه همه این ها نباید بعنوان اثباتی برای یا بر علیه هر گونه نقطه نظرات ایمان مذهبی باشد. پیش از پذیرش هر اصل اعتقادی یا قاعده اخلاقی، باید برای تقویت و تحکیم مطلب، « خداوند فرموده است » را مطالبه کنیم...

بعنوان عمل تاجگذاری در این نمایش بزرگ فریب و اغوا، شیطان خودش شخصیت مسیح را جعل و تقلید می کند. کلیسا برای مدت های مديدة چشم انتظار ظهور منجی بعنوان اوج و کمال امید خود بوده است. در قسمت های مختلف زمین، شیطان خود را در میان انسانها بعنوان موجودی شکوهمند با جلوه ای خیره کننده آشکار خواهد نمود، که شباهتی با پسر خدا خواهد داشت که توسط یوحنا در مکاشفه داده شده است. مکاشفه ۱:۱۳-۱۵. شکوه و جلالی که او را احاطه کرده است چنان بی حد و حصر است که چشمان فانی بتواند مشاهده کند. فریاد پیروزی در هوا طنین می اندازد: مسیح آمده است! مسیح آمده است! مردم خود را برای تمجید او به زمین می اندازند ... با لحنی آرام و مهربان، او برخی از همان حقایق آسمانی و فیض بخش را که مسیح ادا نمود ارائه می کند؛ او بیماری های مردم را شفا می دهد، و بعد، با خصوصیات فرضی خود از مسیح، مطالبه می کند تا روز سبت به یکشنبه تبدیل شود، و فرمان می دهد تا همگان آن روزی را که برکت داده مقدس بدارند. او اعلام می دارد که کسانی که بر نگهداری مقدسانه روز هفتم اصرار بورزنند نام او را با عدم گوش سپاری به فرشتگان او که با نور حقیقت نزد آنان فرستاده شده اند، بی حرمت ساخته اند. این مطلب توهی بیش از حد و قوی بیش نیست « الن جی وایت.

Ellen G. White, *The Great Controversy*, pp. 593-595, 624.

سوالاتی برای بحث

- ۱- هشدار عیسی در مکاشفه یوحنا باب ۱۶ آیه ۱۵ مندرج در توصیف آماده‌سازی برای نبرد آرماگدون را بخوانید. به کلمات مشابه مسیح در درخواست قبلی از کلیسای لائودیکیه نوجه کنید (مکاشفه یوحنا باب ۳ آیه ۱۸). کلام مسیح چگونه اهمیت پیام لائودیکیه را برای امت خدا که در زمان آمادگی برای نبرد نهایی زندگی می کنند نشان می دهد؟ این پیام به چه روش‌هایی برای شما شخصاً کاربرد دارد؟
- ۲- جامه های پاک و سفید در مکاشفه یوحنا نماد عدالت مسیح هستند (مکاشفه یوحنا باب ۳ آیات ۴ و ۵؛ باب ۱۹ آیات ۷ تا ۹). تنها کسانی که خود را با ردای عدالت مسیح می پوشانند، قادر خواهند بود در بحران نهایی استوار بمانند. افراد چگونه ردای خود را در خون برّه سفید و تمیز می کنند (مکاشفه یوحنا باب ۷ آیه ۱۴)؟

۱۶ تا ۲۲ مارس

درس دوازدهم

داوری بر بابل

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکافه یوحنای باب ۱۷؛ ارمیا باب ۵۱ آیه ۱۳؛ خروج ۲۸ آیات ۳۶ تا ۳۸؛ مکافه یوحنای باب ۱۳ آیات ۱ تا ۸؛ مکافه ۱۳ آیه ۱۸؛ مکافه ۱۶ آیه ۲ تا ۱۲.

آیه حفظی: «آنگاه صدای دیگری از آسمان شنیدم که می‌گفت: از او بیرون آید ای قوم من، مبادا در گناهان او سهیم شوید و در بلاهایش شریک گردید، زیرا گناهان او تا به فلک انباشته شده و خدا تبهکاریهاش را از یاد نبرده است» (مکافه یوحنای باب ۱۸ آیات ۴ و ۵).

بلای ششم مسبب خشک شدن نمادین فرات شد، در هنگامی که مردم متوجه جهان، از حمایت خود از بابل آخر زمان دست کشیدند. همانطور که در درس هفته پیش دیدیم، از هم پاشیدن قدرت او با فعالیت‌های وسیع اهربینی، با جعل کار خدا همراه بود (مکافه ۱۳: ۱۶ و ۱۴). فعالیت اهربینی با اتحاد شریران در ندارک برای نبرد آرماگدون توفیق خواهد یافت.

در ابتدای نبرد نهایی، زلزله‌ای عظیم به عنوان بخشی از مصیبت هفتم اتفاق خواهد افتاد. زلزله اتحاد بابل را در هم خواهد شکست و آن را به سه بخش تقسیم خواهد کرد (مکافه یوحنای باب ۱۶ آیات ۱۸ و ۱۹). بابل آخر زمان به عنوان یک شهر، نشان دهنده اتحاد کوتاه مدت سه گانگی شیطانی - اژدها، وحش دریا و وحش زمین - در اتحادش با قدرت‌های مذهبی جهان در مخالفت با قوم خدا به تصویر کشیده شده است.

باید در نظر داشته باشیم که مکافه یوحنای باب ۱۶ آیه ۱۹ تنها فروپاشی بابل آخر زمان را بیان می‌کند. باب‌های ۱۷ و ۱۸ به ما می‌گویند که این فروپاشی در حقیقت چگونه اتفاق خواهد افتاد. پیش از توصیف از بین رفتن بابل و دلیل

سقوطش (مکاشفه یوحنایا باب ۱۷ آیه ۱۲ تا باب ۱۸ آیه ۲۴)، باب ۱۷ مکاشفه این نظام مذهبی مرتد آخر زمان را توصیف می کند، این بار از لحاظ فاحشهای سوار بر وحش که همراه با دخترانش جهان را علیه خدا فریب می دهد (مکاشفه یوحنایا باب ۱۷ آیات ۱ تا ۱۱).

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۳ مارس آماده شوید.

۱۷ مارس

یکشنبه

بابل فاحشه

مکاشفه یوحنایا باب ۱۷ آیه ۱ را بخوانید. ارمیا باب ۵۱ آیه ۱۳ نشان می دهد که آب های بسیار که بابل بر روی آن ها قرار گرفته است، رودخانه فرات می باشد. با توجه به مکاشفه یوحنایا باب ۱۷ آیه ۱۵، آب های بسیار نماد چه می باشند؟

در کتاب مقدس یک زن نماد قوم خدا می باشد. در مکاشفه یوحنایا، کلیسای حقیقی خدا به عنوان زنی پاکدامن به تصویر کشیده شده است (مکاشفه یوحنایا باب ۱۲ آیه ۱، باب ۲۲ آیه ۱۷). از این رو، فاحشه نشان دهنده مردمی مرتد و بی ایمان می باشد. در مکاشفه یوحنایا باب ۱۷ آیه ۵، این فاحشه به عنوان بابل بزرگ شناخته شده است. درست همانطور که بابل باستان برای وجودش وابسته به رودخانه فرات بود، بابل آخر زمان نیز به حمایت انبوه مردم برای اجرای برنامه هایش متکی خواهد بود.

مکاشفه یوحنایا باب ۱۷ آیه ۲ و باب ۱۴ آیه ۸ را بهمراه باب ۱۸ آیات ۲ و ۳ بخوانید. کدام دو گروه از مردم در گیر رابطه نامشروع و اغوا شدن توسط بابل آخر زمان مشخص شده اند؟

گروه اول، پادشاهان زمین و قدرت‌های سیاسی حاکم می‌باشند. آن‌ها چنین به تصویر کشیده شده‌اند که بابل فاحشه رابطه‌ای نامشروع دارند. در عهد قدیم، زبان فساد اغلب برای توصیف میزان ارتاداد اسرائیل از خدا و روی آوردن به بت پرستی بکار برده شده است (اشعیا باب ۱ آیه ۲۱؛ ارمیا باب ۳ آیات ۱۰ تا ۱۱). رابطه نامشروع میان پادشاهان زمین و فاحشه، نماد اتحاد نامشروع میان بابل آخر زمان و قدرت‌های سیاسی حاکم می‌باشد.

گروه دوم در رابطه نا مشروع با بابل فاحشه ساکنین زمین، توده تحت حکومت می‌باشند. این‌ها از نظر روحانی از شراب فساد بابل مست شده‌اند. در مقایسه با قدرت‌های سیاسی حاکم، عامه مردم توسط آموزه‌ها و شیوه‌های فربینده بابل مست شده‌اند و به اشتباه فکر می‌کنند که او می‌تواند از ایشان محافظت نماید. وقتی مردم مست هستند، هوشیارانه فکر نمی‌کنند و خیلی راحت اداره می‌شوند (اشعیا باب ۲۸ آیه ۷ را ببینید). تمام جهان به استثنای بازماندگان ایمان‌دار توسط بابل به گمراه و ضلالت کشیده خواهند شد.

در پایان، مانند امروز و آنگونه که همیشه بوده است، توده‌های مردم درست متوجه نمی‌شوند. این مطلب درباره خطرات دنبال کردن احساسات، بدون در نظر گرفتن اینکه چقدر دلپسند باشند چه می‌گوید؟

۱۸ مارس

دوشنبه

فاحشه سوار بر وحش سرخ فام

مکافته یوحنایا باب ۱۷ آیه ۳ را بخوانید. یکی از هفت فرشته‌ای که هفت جام پر از هفت بلای آخر را در دست داشت، داوری بر ضد فاحشه ای که بر روی آبهای بسیاری نشسته بود را به یوحنایا نشان داد. وقتی که یوحنایا او را می‌بیند، او بر روی وحش سرخ فام سوار است. به چه طریقی نمادهای آب و وحش بطور مناسب حامیان بابل را شرح می‌دهند؟

همانطور که یو حنا در رؤیا به بیابان برده می شود، زنی را سوار بر یک وحش قرمز می بیند. در حالی که فاحشه نماد یک نهاد مذهبی است، وحش نماد یک قدرت سیاسی می باشد. تصویر مذهبی که بر قدرت‌های سیاسی و سکولار سوار است، به دو نهاد جداگانه اشاره دارد، چیزی که در گذشته مطرح نبود، زمانی که مذهب و سیاست یکپارچه بودند. با این وجود، پیشگویی نشان می دهد که این دو در آخر زمان به هم خواهند پیوست. مفهوم سوار بر وحش بودن نشانه سلطه می باشد؛ این نشان می دهد که این نظام مذهبی آخر زمان بر قدرت‌های سیاسی و سکولار غالب خواهد بود.

کدام ویژگی‌های فاحشه به اژدها، وحش دریا و وحشی که از زمین ییرون می‌آید در مکاشفه یو حنا باب‌های ۱۲ و ۱۳ اشاره دارند؟

فاحشه به رنگ بدن و قرمز آتشین و مزین به زیور آلاتی از طلا، سنگ‌های گرانبها و مروارید به تصویر کشیده شده بود؛ این شیوه فاحشه‌ها در ایام کهن برای بالا بردن قدرت فریبندگی بود (ارمیا باب ۴ آیه ۳۰). قرمز به عنوان رنگ خون، مطابق با شخصیت ظالم این نظام مذهبی می باشد.

لباس فاحشه نیز تقليیدی از جامه‌های کاهن اعظم در عهد قدیم را یادآوری می کند که شامل رنگ‌های بدن و قرمز و طلایی بود (خروج باب ۲۸ آیات ۵ و ۶). همچنین نوشته کفرآمیز بر روی پیشانی فاحشه، جایگزین نوشته «قدوس پروردگار» بر روی دستار کاهن اعظم بود (خروج باب ۲۸ آیات ۳۶ تا ۳۸). جامی که او در دست داشت یادآور ظروف حرم مطهر یا قدس می باشد که بل疏صر، پادشاه بابل و مهمانان او از آنها شراب نوشیدند (دانیال ۵: ۴-۲). جامی که در دست فاحشه بود، ظاهری از حقیقت را بکار می برد تا شراب را مخفی کند – جعلی بودن سیستم مذهبی آخر زمان شیطان – بخاطر اینکه جهان را فریفته و از خدا دور کند.

علاوه بر این، شرح حال بابل فاحشه به کسی منتبه گردیده که از خون مقدسین و شهدای عیسی مست شده است، افرادی که در نتیجه شهادت دادن به مسیح به شهادت رسیدند. این بابل آخر زمان را به مسیحیت مرتد قرون وسطی در اروپای غربی مرتبط است که توسط پاپ رهبری می شد و مسئول مرگ میلیون‌ها مسیحی وفادار به انجیل بود.

توصیف بابل فاحشه، تصویر ایزابل در کلیسای طیاطیرا را منعکس می کند (مکافه یوحنا باب ۲ آیات ۲۰ تا ۲۳ را ببینید). شباهت میان این دو زن چگونه ویژگی بابل آخر زمان را شرح می دهد؟

۱۹ مارس

سه شنبه

شناصایی وحش سرخ فام

مکافه ۱۷:۳، وحش سرخ فام را با عبارتی مشابه با وحش دریای مکافه ۱۳ شرح می دهد که با امت خدا جنگید و بر آنان پیروز شد (مکافه یوحنا باب ۱۳ آیات ۵ تا ۷). در اوایل دوره آزار و جفا بود که سبب شد تازن پاکدامن در طول دوره نبوی ۱۲۶۰ روز / ساله قرون وسطی از سال های ۱۷۹۸ تا ۵۳۸ به بیابان فرار کند (مکافه یوحنا باب ۱۲ آیات ۱۳ و ۱۴). اگر چه در قرن ایده «اتحاد کلیساهاي جهان» بسر می بريم، پروتستان ها همچنان به خوبی آزار و جفاي وحشتنياک گذشته را به ياد خواهند آورد، زيرا بر اساس پيشگويي، چيزی مشابه اما بدتر دوباره اتفاق خواهد افتاد.

مکافه یوحنا باب ۱۷ آيه ۸ را بخوانيد. کلمات اين آيه را با مکافه یوحنا باب ۱۳ آيه ۸ مقایسه کنيد. مکافه یوحنا باب ۱۳ آيه ۳ چگونه سه مرحله وجود وحش و فعالیت هاي او را روشن می سازد؟

وحش قرمز با عنوان کسی که بود، و نیست، و از چاه بی انتها بیرون خواهد آمد، و به محکومیت ابدی خواهد رفت، شناخته شده است. این مراحل سه گانه پيش از هر چيز، بدلى از نام الهی، یهوه - آن کسی که هست و بود و خواهد

آمد (مکافه یوحنایا باب ۱ آیه ۴؛ مکافه یوحنایا باب ۴ آیه ۸ را نیز ببینید) اقتباس شده است. علاوه بر این، به سه مرحله از موجودیت وحش، اشاره می کند:

(۱) وحش «بود»، یعنی در گذشته وجود داشت. فعالیت های ابتدائی وحش برای دوره ای ۴۲ ماهه، که عنوان دوران نبوی ۱۲۶۰ روزه/ساله اشاره دارد، بطول انجامید (مکافه یوحنایا باب ۱۳ آیه ۵ و درس نهم روز یکشنبه را ببینید).

(۲) «نیست». وحش با زخم کشنده اش (مکافه یوحنایا باب ۱۳ آیه ۳) به مرحله «عدم وجود» دست کم به عنوان جفا دهنده، در سال ۱۷۹۸ رسید. برای مدتی از صحنه جهان ناپدید شد؛ با این حال زنده ماند.

(۳) در نهایت، با بهبود زخم کشنده، وحش در غضب شیطانی کامل احیا خواهد شد.

باب ۱۷ مکافه یوحنایا، وحش مکافه یوحنایا باب ۱۳ آیات ۱ تا ۸ را در زمان بهبودی زخم کشنده اش توصیف می کند. بابل فاحشه بر روی این وحش احیا شده می نشیند. بار دیگر اتحادی کوتاه مدت میان مذهب و سیاست، آنگونه که در طول قرون وسطی بود، وجود خواهد داشت و آزار و جفا دوباره روی خواهد داد.

بگذرید مخالفت بوجود آید، اجازه دهید تعصب و نابردباری بار دیگر بیاید، اجازه دهید آزار و جفا بیشتر شود و افراد دو دل و ریاکار متزلزل و تسليیم ايمان خواهند شد؛ اما مسيحيان حقيقي مانند صخره محکم خواهند ماند، ايمانشان قوي تر و اميدشان روشن تر از روزهای موفقیت خواهد بود. – الن جي. وايت، جدال عظيم، صفحه ۶۰۲. جملات بالا در باره تجربه مسيحي که باید داشته باشیم، چه الان و چه پيش از گشوده شدن رويدادهای نهايی، چه هشداری به ما می دهد؟؟؟

۲۰ مارس

چهارشنبه

هفت سر وحش

مکافه یوحنایا باب ۱۷ آیات ۹ تا ۱۱ و باب ۱۳ آیه ۱۸ را بخوانید. لازمه در ک هفت سر، ذهنی خردمند می باشد. در اينجا چه نوع حکمتی مد نظر است؟ چگونه می توان حکمت خدادادي را بدست آورد (يعقوب باب ۱ آیه ۵ را ببینید)؟

فرشته توضیح می‌دهد که هفت سر، هفت کوه می‌باشدند. برخی از مترجمان بر این باورند که این‌ها به هفت تپه‌ای که شهر روم بر آن‌ها واقع شده است، اشاره دارند و به این دلیل است که واژه یونانی *οροι* (کوه‌ها) را به صورت تپه ترجمه می‌کنند. همچنین هفت پادشاه وجود دارد که با هفت کوه نشان داده می‌شوند. و این کوه‌ها از پس هم می‌آیند و به هم چسبیده نیستند.

این کوه‌ها پادشاهان را به صورت فردی نمایند، زیرا مکافته یوحنای افراد به صورت تک سر و کار ندارد بلکه با نظام‌ها سر و کار دارد. در کتاب مقدس، کوه‌ها اغلب نماد قدرت‌ها یا امپراتوری‌های جهان هستند (ارمیا باب ۵۱ آیه ۲۵؛ حزقیال باب ۳۵ آیات ۲ و ۳). در پیشگویی‌های کتاب مقدس، پادشاهان به معنی پادشاهی‌ها می‌باشد (دانیال باب ۲ آیات ۳۷ تا ۳۹ و باب ۷ آیه ۱۷). بدین جهت، هفت کوه به نظر می‌رسد که نشان دهنده هفت امپراتوری پی در پی قوی که در طول تاریخ بر جهان حکومت کردند، میباشد که شیطان از طریق آن‌ها با خدا خدیت نمود و به قومش آسیب رساند.

از دیدگاه زمانی یوحنای پنج سلسله از این امپراتوری‌ها سقوط کرده‌اند، یکی آمده و دیگری هنوز نیامده است. پنج سلسله‌ای که سقوط کرده‌اند، پادشاهی‌های بزرگی هستند که در زمان عهد قدیم حاکم بودند و (گاهای) به قوم خدا آسیب می‌رسانندند. مصر، آشور، بابل، ماد-پارس و یونان. آن پادشاهی که آمده، امپراتوری روم در زمان یوحنای بود.

هفتمین پادشاهی که هنوز نیامده است، وحش باب ۱۳ مکافته یوحنای می‌باشد - کلیسای قرون وسطی به رهبری پاپ، که بر قوم خدا غلبه کرده و به ایشان آسیب می‌رساند - که باید پس از زمان یوحنای و بعد از سقوط امپراتوری مرتد روم می‌آمد. تاریخ با قدرت از این حقیقت نبوت شهادت می‌دهد که قرن‌ها پیش از اتفاق افتادن این رویدادها نوشته شد.

کمی بعد یوحنای گفت که وحش قرمز هشتمین قدرت جهانی است، گرچه که یکی از هفت سر (از قدرت‌های جهانی) می‌باشد. کدام یک از آن هفت سر؟ از آنجایی که سرها از نظر زمانی متوالی هستند، هشتمین به احتمال

زیاد هفتمنی سر می باشد که زخم مرگبار دریافت کرد. در زمان این سر هشتم است که وحش قرمز بابل فاحشه را حمل می کند. امروزه، ما در زمان بهبودی زخم مرگبار زندگی می کنیم. سر هشتم درست پیش از پایان خواهد آمد و نابود خواهد شد.

۲۱ مارس

پنجشنبه

داوری بر بابل

مکافه یوحنایا باب ۱۷ آیات ۱۲ تا ۱۵ و باب ۱۶ آیات ۱۴ تا ۱۶ را بخوانید. در مورد ۵ پادشاه از متن چه می آموزید؟

تفاسیر متفاوتی در مورد هویت ده پادشاه ارائه شده است. با این وجود، مکافه یوحنایا به ما نمی گوید آنها چه کسانی هستند. تنها چیزی که می توانیم از متن بدست آوریم این است که آنها اتحاد سیاسی کوتا مدتی هستند که درست پیش از پایان جهان ظاهر شده و از فاحشه حمایت می کنند. تعدادشان مجموع قدرت های جهان، که با وحش متحد خواهند شد را نشان می دهد.

مکافه یوحنایا باب ۱۷ آیات ۱۳ و ۱۴، بطور خلاصه نبرد آرماگدون را که در مکافه یوحنایا باب ۱۶ آیات ۱۲ تا ۱۶ معرفی شد، تشریح می کنند. قدرت های جهانی هم پیمان که از طریق کارهای معجزه گونه قدرتهای اهریمنی در رابطه با اژدها، وحش دریا، پیامبر کذاب شیفته و مدهوش شده اند، بر علیه برخواهند جنگید. با بلاتی دیگر، نبرد آرماگدون یک جنگ نظامی در خاورمیانه نیست، بلکه نبرد شیطان و متخدانش بر ضد مسیح و قوم وفادارش می باشد.

مکافه یوحا باب ۱۷ آیات ۱۶ تا ۱۸ را بخوانید. از آنچه در مکافه یوحا باب ۱۶ آیات ۲ تا ۱۲ دیدیم، دلیل تغییر نگرش ده پادشاه نسبت به بابل چیست؟ چه کسی مسئول آنچه در بابل اتفاق می‌افتد، می‌باشد؟

ده شاخ که جانشین قدرت های منقسم شده اروپاست، از خشم لبریز شده، ناگهان بر ضد بابل فاحشه بر می خizد (آشکارسازی آخر زمان پاپ)، او را متروک و عریان می سازد؛ بطور نمادین گوشت او را می خورد و او را با آتش می سوزاند. نوشته های مربوط به آنچه که بر سر بابل فاحشه خواهد آمد، یوحا زبان مشابهی را بکار می برد برای آنچه که خدا گفت که بر سر اورشلیم زناکار خواهد آمد (ارمیا ۴: ۳۰). سوختن با آتش مجازاتی برای یک دختر کاهن بود که مرتکب اعمال شنیع نامشروع شده است (لاویان ۲۱: ۹). قدرت های فریب خورده سیاسی متوه شده اند بخاطر اینکه بابل از محافظت از آنان در برابر بلایا ناتوان است.

آنها احساس می کنند فریب خورده اند و با خصومت به او حمله می کنند. این نظام مذهبی مرتد آخر زمان به همراه تمام کسانی که از آن حمایت کردند با داوری کامل الهی روبرو خواهند شد.

پرسش های زیادی در مورد رویدادهای پایان زمان همچنان بی پاسخ مانده اند و از این رو، می توانند اکنون برای ما گیج کنند به نظر برسند. در مکافه یوحا باب ۱۷ آیه ۱۴ چه وعده خاصی به ما داده شده است و این وعده باید برای ما چه مفهومی می تواند داشته باشد؟

۲۲ مارس

جمعه

تفکری فراتر: قبل از سقوط کامل اخلاقی بابل، صدایی از آسمان به قوم خدا که هنوز در آنجا هستند اصرار می کند «از او بیرون آید ای قوم من» (مکافه یوحا باب ۱۸ آیه ۴). بسیاری از عبادت کنندگان خدا هستند که همچنان به دلایل گوناگونی در بابل می باشند. خدا از کلیسای آخر زمانش برای فراخواندن این مردم به خارج از نظام مذهبی مرتد و سهیم نشدن در گناهانش استفاده می کند. آنها برای فرار از سرنوشت بابل، باید از آن بیرون آیند. خدا نمی خواهد هیچ کس در بابل نابود شود. مکافه یوحا باب ۱۹ آیات ۱ تا ۱۰ نشان می دهد که مردم خدا

ترس بسیاری در بابل به این فراخوان پاسخ خواهند داد. پس، درباره مسئولیت عظیمی که بر دوش ما به عنوان کلیسای بازمانده خدادست، بیاندیشید. این مطلب چه چیزی درباره نیازمان به قدرت خدا در زندگی به ما می گوید؟

سوالاتی برای بحث

۱- همانطور که مکاشفه یوحنا باب ۱۸ آیه ۴ نشان می دهد، مردم خدا ترس بسیاری در بابل هستند که خدا آنان را « قوم خود » می خواند که بازتاب دهنده بیانیه ذیل می باشد: در این پیام باید داده شود، اما در حالی که باید داده شود، ما باید مراقب باشیم که به کسانی فاقد نوری هستند که ما از آن برخورداریم حمله نکنیم و آنان را محکوم نکنیم. ما باید با حمله ددمنشانه به کاتولیک ها از مسیر محبت خارج شویم. در میان کاتولیک ها مسیحیان وظیفه شناس بسیاری وجود دارند و کسانی که در زیر نوری که بر آنان می تابد گام بر می دارند و خدا از برای ایشان کار خواهد کرد. کسانی که دارای امتیازات و موقعیت های عالی بوده اند، و کسانی در بپرورد نیروهای جسمی، ذهنی و اخلاقی خود ناموفق بوده اند، ... در معرض خطر بزرگی قرار دارند و نسبت به کسانی که در مورد نکات عقیدتی مشکل دارند اما همچنان بدنبال خوبی کردن به دیگران در زندگی هستند، در برابر خدا در خطر محکومیت بیشتری قرار دارند. - الان جی. وايت، ... این مطالب چه چیزی درباره نحوه رفتار با دیگران به ما می گوید؟

۲- باب ۱۷ مکاشفه یوحنا فاحشه ای را توصیف می کند که بر وحش قرمز نشسته است. در حالی که زن در باب ۱۲ نماد کلیسای وفادار خدادست، در باب ۱۷ به کلیسای مرتد که جهان را از خدا دور می سازد، اشاره دارد. از نگاه شما، شباهت ها و تفاوت های میان آنها چیست؟ مهم تر اینکه ما از این مقایسه چه چیزی می توانیم بیاموزید؟

۳- آیات این هفته وضعیت ملالت بار جهان مذهبی و سیاسی در طول مراحل نهایی بازگشت پیروزمندانه مسیح را به تصویر می کشند. این باید چه چیزی در مورد دلیل اهمیت اینکه ما اکنون باید نسبت به پیامی که به ما داده شده است وفادار، راستین و خالص باشیم، بگوید؟ مکاشفه یوحنا باب ۱۶ آیه ۱۵ را بخوانید، که درخواستی برای وفاداری در میانه فریب ارتداد جهانی است. چگونه می توانیم این هشدار را اکنون در مورد خود بکار ببریم؟

۲۳ تا ۲۹ مارس

درس سیزدهم

«اکنون من همه چیز را نو می‌سازم»

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکافهه یوحنا باب ۱۹ آیات ۶ تا ۱۹؛ یوحنا باب ۱۴ آیات ۱ تا ۳؛ مکافهه باب ۱۹ آیات ۱۱ تا ۱۶، مکافهه باب ۲۰ آیات ۱ تا ۳، ارمیا باب ۴ آیات ۲۳ تا ۲۶، مکافهه باب ۲۰ آیات ۴ تا ۶، مکافهه باب ۲۱ آیات ۲ تا ۸

آیه حفظی: «سپس آن تخت نشین گفت: اکنون من همه چیز را از نو می‌سازم و به من گفت: این را بنویس زیرا این سخنان راست است و می‌توان به آنها اعتماد کرد» (مکافهه یوحنا باب ۲۱ آیه ۵).

نابودی بابل آخر زمان برای کسانی که با این نظام مذهبی مرتد همکاری کردند، خبر بدی محسوب می‌شود. با این وجود، این برای قوم خدا خوبی است (مکافهه یوحنا باب ۱۹ آیات ۱ تا ۷). بابل مسئول تحریک قدرت‌های سکولار و سیاسی به آزار و جفا و آسیب قوم خدا بود (مکافهه یوحنا باب ۱۸ آیه ۲۶). نابود شدن این دشمن بزرگ به معنی رهایی و رستگاری برای قوم و فادر خدادست.

با نابودی بابل، دعای قوم خدا در رابطه با مهر پنجم در نهایت پاسخ داده می‌شود. فریاد آن‌ها: «تا به کی ای خداوند؟» (مکافهه ۶: ۱۰) نشان دهنده فریاد قوم مظلوم و رنج دیده خدا از زمان هاییل تا زمانی است که خدا در نهایت آنان را تبرئه کند. (مزامیر باب ۷۹ آیه ۵؛ حقوق باب ۱ آیه ۲؛ دانیال باب ۱۲ آیات ۶ و ۷). کتاب مکافهه یوحنا به قوم خدا اطمینان می‌دهد که شرارت، ظلم و رنج به پایان خواهد رسید.

اکنون زمان آن رسیده است که مسیح پادشاهی جاودان خود را آغاز کند. دیگر باب‌های مکاشفه یوحنا نه تنها نابودی بابل آخر زمان، بلکه همچنین نابودی شیطان و تمام شرارت‌ها را تشریح می‌کنند. همچنین نظری اجمالی به برپایی مملکوت جاودان خدا خواهیم داشت.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۳۰ مارس آماده شوید.

۲۴ مارس

یکشنبه

شام عروسی برّه خدا

مکاشفه یوحنا باب ۱۹ آیات ۶ تا ۹ را بهمراه یوحنا باب ۱۴ آیات ۱ تا ۳ بخوانید. شام عروسی بطور مناسب انتظار طولانی مدت اتحاد میان مسیح و قومش را به تصویر می کشد؟

دوهزار سال پیش، مسیح خانه آسمانی خود را ترک کرد تا از پیروان خود دعوت کند تا به شام عروسی بیایند (متی ۲۲: ۱-۱۴) که پس از ازدواج او با عروسش خواهد بود. «ازدواج معرف پذیرفته شدن توسط مسیح از سوی مملکوت اوست. شهر مقدس، اورشلیم جدید ... عروس نامیده می شود، همسر برّه، در مکاشفه، قوم خدا گفته شده اند که مهمانان در شام عروسی باشند. مکاشفه ۱۹: ۹. اگر مهمانان، نتوانند

«در تمثیل متی ۲۲ همان شکل از مراسم عروسی معرفی شده است، و داوری رسیدگی بطور وضوح قبل از ازدواج واقع خواهد شد. پیش از ازدواج، پادشاه می آید تا مهمانان را ببیند، که آیا لباس عروسی پوشیده اند، ردای بی لکه شخصیت شسته و با خون بره سفید شده است. متی ۲۲: ۱۱؛ مکاشفه ۷: ۱۴». الن جی وایت.

—Ellen G. White, *The Great Controversy*, pp. 426–428.

پس از مرگ و قیام او، داماد به خانه پدر خود باز می گردد تا برای قوم خود، مهمانان عروسی خود «مکانی را آماده کند» (یوحنا ۱۴: ۳-۱) را بینید. آنان بر روی زمین می مانند تا برای بازگشت او آماده شوند. در پایان جهان، او بازخواهد گشت و آنان را به خانه پدر خود خواهد برد.

مکافه یوحنا باب ۱۹ آیه ۸ بیان می کند که مسیح جامه های لطیف و تمیز به عروس داد. این نشان می دهد که قوم خدا برای اعمالشان هیچ گونه شایستگی مطالبه نمی کنند. جامه های قوم خدا نمایانگر «اعمال نیک مقدسین» هستند، اعمالی که در نتیجه زندگی متحدانه آنان با مسیح بود. از این رو، کتان های لطیف تمیز و درخشان معرف اعمال عادلانه مقدسین است. بدین جهت، این جامه ها نماد عدالت اوست و این که قوم او «احکام او را نگاه می دارند و به عیسی ایمان دارند (مکافه ۱۴: ۱۲). عیسی در حالی که بر روی زمین بود تمثیلی را در باره یک مراسم عروسی گفت. هر چند، یکی از مهمانان ترجیح داد تا لباس خودش را بجای جامه عروسی که توسط پادشاه تهیه شده بود بپوشد، و به همین خاطر از عروسی بیرون انداخته شد (متی ۲۲: ۱-۱۴).

مکافه یوحنا باب ۳ آیه ۱۸ نشان می دهد که ردای عدالت مسیح، طلای ایمان و محبت، و مرهم چشم روح القدس بزرگترین نیاز امت خدا برای زندگی در آخر زمان است. خواسته عیسی از اهالی لائودیکیه که هدایا را از او بخربند، نشان می دهد که او بخاطر چیزی که عرضه می دارد عوض می خواهد. ما از خوداتکائی و اعتماد به خود صرفنظر می کنیم تا در عوض زندگی مطیعانه وفادار به مسیح و اعتماد به او به عنوان تنها امید برای رستگاری را بیابیم.

ما بواسطه اعمالمان نجات نیافته ایم، ولی کدام اعمال عادلانه را انجام می دهید که نوع زیستن شما را در زندگی تعریف می کند؟

۲۵ مارس

دوشنبه

آرم‌گدون پایان می یابد

مکافه یوحنا باب ۱۹ آیات ۱۱ تا ۱۶ را بخوانید. نام سوار بر اسب سفید چیست و معنی شمشیر تیزی که از دهانش بیرون می آید چیست؟ چگونه می توانیم در جهت برنده جنگ قرار بگیریم؟

آنچه در اینجا می‌بینیم، تصویری از آمدن دوباره مسیح است، تحقق وعده‌ای که ایمان‌داران تمام اعصار منتظرش بوده‌اند. همچون عیسی، قوم او ایمان خویش را بر اساس کلام خدا بنیان نهاده اند. مکافه ۱۹:۱۶-۱۱ اوج پیروزی‌های کثیر عیسی می‌باشد: عیسی شیطان را در آسمان شکست داد؛ او در بیابان بر شیطان غلبه کرد؛ او شیطان را بر روی صلیب مغلوب ساخت؛ و پس از بازگشتش او را کاملاً شکست خواهد داد.

”خیلی زود در شرق ابر کوچک سیاهی به اندازه نصف دست انسان ظاهر خواهد شد. این ابری است که نجات دهنده را احاطه می‌کند و از دور به نظر می‌رسد از تاریکی پوشیده شده است. قوم خدا این را نشانه پسر انسان می‌دانند. آن‌ها در سکوت محض به آن خیره می‌شوند در حالی که به زمین نزدیک‌تر، نورانی‌تر و باشکوه‌تر می‌شود تا زمانی که یک ابر سفید بزرگ و با شکوه مانند آتش سوزان شده و رنگین کمان عهد بر بالای آن قرار می‌گیرد. عیسی به عنوان یک فاتح قدرتمند می‌آید. او اکنون نه به عنوان ‘مرد غم‌ها’ برای نوشیدن جام تلخ شرم و اندوه، بلکه به عنوان فاتح آسمان و زمین برای داوری زنده‌ها و مردگان می‌آید. ‘امین و راست’ بود او با عدالت داوری و جنگ می‌کند.“ و ”لشکریان آسمان“ (مکافه یوحنا باب ۱۹ آیات ۱۱ و ۱۴) او را دنبال می‌کنند. فرشتگان مقدس، جمعیت کثیری با سرود آسمانی با او همراه می‌شوند. آسمان به نظر پر از پرتوهای درخشان می‌شود – ’صدها هزار و هزاران هزار‘ هیچ قلم انسانی قادر به تصویر کردن این صحنه نیست؛ هیچ ذهن فانی توانایی درک شکوهش را ندارد.“ – الن جی. وايت، *The Great Controversy*, p. 641

پولس در دوم تسالونیکیان باب ۱ آیات ۸ تا ۱۰ در واقع تصویری دیگر از پیروزی نهایی مسیح در آمدن دوباره‌اش ارائه می‌دهد، زمانی که قدرت‌های سکولار و سیاسی که علیه وی توطئه کرده بودند نابود می‌شوند و قومش برای ابدیت نجات می‌یابند.

مکافه یوحنا باب ۱۹ دو شام را توصیف می‌کند، یکی در آیه ۹ و دیگری در آیات ۱۷ و ۱۸. در یک شام شما می‌خورید و در دیگری خورده می‌شوید. تصور تضاد کامل میان آنچه برای تمام بشر در خطر افتاده‌شوار می‌باشد. این تصویر باید چه چیزی درباره جدی گرفتن ایمان‌مان و مأموریتی که ما را به شرکت در آن فرا می‌خواند به ما تعلیم می‌دهد؟

۲۶ مارس

سه شنبه

هزاره

مکافه یوحننا باب ۲۰ آیات ۱ تا ۳ و ارمیا باب ۴ آیات ۲۳ تا ۲۶ را بخوانید. در طی هزاره، وضعیت زمین چگونه است؟ شیطان به چه روش‌هایی به زنجیر کشیده می‌شود؟

۱۰۰۰ سال (یا هزاره) با بازگشت مسیح آغاز می‌شود. در این زمان، شیطان و فرشته‌های سقوط کرده‌اش به زنجیر کشیده می‌شوند. به زنجیر کشیده شدن شیطان نمادین است زیرا موجودات روحانی نمی‌توانند از لحاظ جسمی محدود شوند. شیطان با شرایط محدود شده است. مصیبت‌ها جهان را تخریب و خالی از سکنه کرده‌اند و آن را در وضعیتی بی‌نظم مشابه قبل از خلقت قرار داده‌اند (پیدایش باب ۱ آیه ۲). زمین در چنین وضعیتی به عنوان زندان شیطان در طول هزاره عمل می‌کند. از آنجایی که هیچ انسانی برای وسوسه کردن و آسیب رساندن وجود ندارد، آنچه شیطان و همراهان شریش می‌توانند انجام دهند، اندیشیدن به عواقب شورش خود علیه خداست.

مکافه یوحننا باب ۲۰ آیات ۴ تا ۱۵ را بخوانید. مقدّسین در طول هزاره در کجا هستند؟

مکافه یوحننا نشان می‌دهد که قوم خدا هزاره را در مکان‌های آسمانی که مسیح برای ایشان آماده نموده سپری خواهند نمود (یوحننا ۱۴: ۱-۳). یوحننا می‌بیند که آن‌ها مانند پادشاهان و کاهنان بر تخت‌ها نشسته‌اند و جهان را داوری می‌کنند. عیسی به حواریون وعده داد که «بردوازده تخت خواهند نشست و بردوازده طایفه اسرائیل داوری

خواهند نمود «(متی باب ۱۹ آیه ۲۱). پولس بیان نمود که مقدسین جهان را داوری خواهند کرد (اول قرنیان باب ۶ آیات ۲ و ۳).

این داوری به انصاف در اعمال خدا مربوط می شود. شیطان در طول تاریخ، در مورد شخصیت خدا و برخوردهش با موجوداتی که خلق کرد شک و تردید ایجاد نموده است. در طول هزاره، خدا به نجات یافته گان اجازه می دهد به سوابق تاریخ دسترسی داشته باشند تا پاسخ تمام پرسش های مربوط به انصاف و عدالت در تصمیم های او در مورد کسانی که از دست رفته بودند و همچنین پرسش های مربوط به دخالت او در زندگی ایشان را بیابند. در پایان هزاره، تمام پرسش های مربوط به عدالت خدا برای همیشه حل می شوند. قوم خدا قادر خواهند بود تا فراتر از سایه تردید را بیینند مبنی بر این که اتهامات شیطان بی اساس بوده اند. آنها اکنون آماده اند تا شاهد اجرای عدالت خدا در داوری نهایی برای از دست رفته گان باشند.

چه کسی در میان ما سؤالاتی ندارد، سوالاتی سخت، که اکنون بی جواب به نظر برسد؟ این مطلب درباره شخصیت خدا که روزی پاسخ ها را به ما خواهد داد، چه می گوید؟

۲۷ مارس

چهارشنبه

« آسمانی تازه و زمینی تازه ۵ »

پس از ریشه کنی گناه، زمین به خانه نجات یافته گان تبدیل خواهد شد. زمین چگونه خواهد بود؟

در مکاشفه یوحنا باب ۲۱ آیه ۱، یوحنا « آسمانی تازه و زمینی تازه » دید. کتاب مقدس به سه آسمان ارجاع می کند: آسمان ، کهکشان پر ستاره، و مکانی که خدا در آن ساکن است (دوم قرنیان باب ۱۲ آیه ۲ را ببینید). در مکاشفه یوحنا باب ۲۱ آیه ۱، جو زمین در دید قرار دارد. زمین و آسمان آلوده نمی توانند حضور خدا را تحمل کنند (مکاشفه یوحنا باب ۲۰ آیه ۱۱). واژه تازه در یونانی (*kainos*) به کیفیت چیزی تازه اشاره دارد و نه به اصل و زمان. این سیاره بوسیله آتش پاک خواهد شد و به حالت اولیه خود بازخواهد گشت (دوم پطرس باب ۳ آیات ۱۰ تا ۱۳).

به ویژه جالب توجه است که اولین چیزی که یوحنایا در زمین تازه مشاهده می‌کند این است که هیچ دریایی وجود ندارد. این واقعیت که یوحنایا به «دریا» اشاره می‌کند، نشان می‌دهد که احتمالاً دریایی که در پاتموس او را احاطه کرده بود را مدنظر داشت که نماد جدایی از کسانی بود که آنان را دوست می‌داشت.

مکافه یوحنایا باب ۲۱ آیات ۲ تا ۸ و باب ۷ آیات ۱۵ تا ۱۷ را بخوانید. چه تشابهاتی در توصیف زمین تازه و باغ عدن در پیدایش باب ۲ وجود دارد؟

زندگی بدون رنج و مرگ بر روی زمین احیاء شده با حضور خدا در میان قومش تضمین شده است. این حضور در اورشلیم جدید، «خانه خدا» (مکافه یوحنایا باب ۲۱ آیه ۳)، جایی که در میان قومش سکونت خواهد داشت، نشان داده شده است. حضور خدا زندگی در زمین احیاء شده را مانند زندگی در معبد می‌کند.

حضور خدا آزادی از رنج را تضمین می‌کند: هیچ گریه، مرگ، اندوه، گریه یا درد که نتیجه گناه هستند، وجود نخواهد داشت. با نابودی گناه، «چیزهای کهنه در گذشته است» (مکافه یوحنایا باب ۲۱ آیه ۴).

این ایده به خوبی توسط مریم و مارتا در مرگ برادرشان ایلعاذر ابراز شد: «خداؤندا، اگر تو اینجا می‌بودی برادرم نمی‌مرد» (یوحنایا باب ۱۱ آیه ۲۱). خواهران می‌دانستند که مرگ نمی‌توانست در حضور مسیح وجود داشته باشد. به همین ترتیب، حضور دائمی خدا بر زمین تازه، رهایی از درد و رنج که اکنون در زندگی تجربه می‌کیم را تضمین خواهد نمود. این امید بزرگی است که در مسیح به ما وعده داده شد است، امیدی مُهر شده در خون وی.

چرا این وعده موجودیت جدید در جهانی جدید برای آنچه ما باور داریم مهم می‌باشد؟ بدون آن ایمان ما چه سودی خواهد داشت؟

۲۸ مارس

پنجشنبه

اورشلیم جدید

یوحنایا کنون پایتخت زمین تازه، اورشلیم جدید را توصیف می‌کند. در حالی که یک مکان واقعی مسکن مردم واقعی است، اورشلیم جدید و زندگی در آن فراتر از هر گونه توصیف زمینی می‌باشد (اول قرنیان باب ۲ آیه ۹ را ببینید).

مکافیه یوحنایا باب ۲۱ آیات ۹ تا ۲۱ را بخوانید. ویژگی‌های پیرامونی اورشلیم جدید کدامند؟

از اورشلیم جدید با عنوان عروس، همسر برخدا نام برده شده است. در مکافیه یوحنایا باب ۱۹ آیات ۷ و ۸، این استعاره در مورد قوم خدا بکار برده شده است. اورشلیم جدید جایی است که مسیح برای قوم قود تدارک می‌بیند (یوحنایا ۱۴: ۱-۳).

شهر با دیوارهای بلند و دوازده دروازه احاطه شده است که سه دروازه در هر یک از چهار طرف آن قرار دارد که ورود از هر طرف را ممکن می‌سازد. این به دامنه جهانی شهر اشاره دارد. در اورشلیم جدید، همه دسترسی نامحدود به حضور خدا را دارند.

کمی جلوتر شهر به عنوان یک مکعب کامل توصیف شده است؛ طول، عرض و ارتفاع آن ۱۲۰۰۰ فرلانگ (حدود ۲۴۰۰ کیلومتر) می‌باشد. مکعب شامل ۱۲ لبه است. از این رو، مجموع شهر ۱۴۴۰۰۰ فرلانگ (حدود ۲۹۰۰ کیلومتر) می‌باشد. از این رو، شهری ۱۴۴۰۰۰ نفره است که منعکس کننده ۱۴۴۰۰۰ نفری است که در زمان بازگشت ثانی عیسی بدون اینکه مرگ را ببینند متبدل شده اند. در معبد عهد قدیم، مقدس‌ترین مکان یک مکعب کامل بود (اول پادشاهان باب ۶ آیه ۲۰). بنابراین اورشلیم جدید نه تنها به عنوان معبد بلکه همچنین مقدس‌ترین

مکان عمل می کند. در معبد زمینی تنها کاهن اعظم می توانست وارد مقدس‌ترین مکان بشود. در اورشلیم جدید، این حقّی است که به تمام نجات یافتنگان داده می شود.

مکاشفه یوحنا باب ۲۱ آیه ۵ تا باب ۲۲ آیه ۵ را بخوانید. کدامویژگی‌های درونی شهر، باغ عدن را برای شما می کند؟ اهمیت این عبارت که دیگر لعنتی در شهر وجود نخواهد داشت، چیست (مکاشفه یوحنا باب ۲۲ آیه ۳)؟

بر جسته ترین ویژگی اورشلیم جدید، رودخانه آب حیات جاری شده از تخت خدا می باشد (پیدایش باب ۲ آیه ۱۰ را ببینید). در مقایسه با رودخانه بابل، که قوم خدا به عنوان اسیرانی اشتیاق برای اورشلیم داشتند (مزامیر باب ۱۳۷)، در کرانه های رودخانه حیات در اورشلیم جدید، قوم سرگردان خدا از تمامی اعصار، خانه دارند.

در هر دو طرف رودخانه، درخت حیات وجود دارد با برگهایی که « درمان درد قومها » می باشد (مکاشفه یوحنا باب ۲۲ آیه ۲). درمان به بیماری اشاره ندارد، زیرا که بر روی زمین جدید هیچ بیماری وجود نخواهد داشت. بلکه به بهبود تمام زخم‌های ایجاد شده از موانعی که مردم را در طول تاریخ از هم جدا ساخته است، اشاره دارد. نجات یافتنگان تمام اعصار و از تمام ملل به یک خانواده خدا تعلق دارند.

۲۹ مارس

جمعه

تفکری فراتر: از نوشته های الن جی وايت، بخش بدون جامه عروسی، صفحات ۳۰۷ تا ۳۱۹، از کتاب دروس پندآموز مسیح؛ بخش جدال تمام شده است، صفحات ۶۲۸-۶۲۶، از جدال عظیم را بخوانید.

کتاب مکاشفه یوحنا با آنچه در ابتدا معرفی شد، خاتمه می یابد: آمدن دوباره مسیح در قدرت و جلال و برپایی ملکوت جاودان خدا. بازگشت مسیح، زمانی که در نهایت با عروس خود متحد شود، نقطه اوج کتاب می باشد.

با این وجود، کتاب نمی خواهد این رویدادها را در زمینه‌ای غیر واقعی قرار دهد. اینکه عیسی بزودی می‌آید، اولین واقعیت است. دومین واقعیت این است که ما همچنان در اینجا منتظر بازگشت وی هستیم. ما در حالی که منتظریم باید در ک روشی از پیام‌های مکاشفه داشته باشیم و می‌توانیم این را با خواندن مدام این کتاب تا پایان زمان بدست آوریم. پیام‌های کتاب مکاشفه یوحنای مرتباً به ما یادآوری می‌کنند که در حالی که منتظریم، چشم به مسائل دنیوی نداشته باشیم، بلکه چشمانمان را بر او که تنها امیدمان است، بدوزیم. مسیح مکاشفه، پاسخ تمام امیدها و امیال بشری در میان ابهامات و تردیدهای زندگی می‌باشد. او آینده این جهان و آینده ما را در دستانش دارد.

این کتاب همچنین به ما یادآوری می‌کند که پیش از پایان زمان، وظیفه انتشار پیام آمدن عقریب مسیح به جهان به ما سپرده شده است. انتظار ما برای بازگشت وی نه انفعالی بلکه فعال می‌باشد. روح القدس و کلیسا هر دو فرامی‌خوانند: «بیا!» (مکاشفه یوحنای باب ۲۲ آیه ۱۷). ما باید به این فراخوان بپیوندیم. این خبر خوش است و به این ترتیب، باید به مردم جهان اعلام شود.

سوالاتی برای بحث

۱- به هزاره و داوری ناعادلان موده که تنها پس از هزاره اتفاق می‌افتد بیندیشید. نجات یافتگان هزار سال خواهند داشت تا پاسخ سوالات خود را بیابند. تنها بعد از آن خواهد بود که خدا مجازات را برای از دست رفتگان می‌آورد. این حقیقت در باره خدا، چه چیزی را برای ما آشکار می‌کند؟

۲- مکاشفه یوحنای باب ۱ آیه ۳ به کسانی که گوش می‌دهند، می‌خوانند، توجه می‌کنند و کلام نبوی مکاشفه را نگه می‌دارند، وعده برکت می‌دهد. در حالیکه مطالعه این کتاب را به پایان می‌رسانیم، چه چیزهایی یافتیم که لازم است به آنها توجه و آنها را رعایت کنیم؟

